Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Epistolae diversorum descriptae ex authographis ab Arnoldo Buchelio et Arnoldi Buchelii ad diversos,

https://hdl.handle.net/1874/357400

Hs.
7 E 7

MS. VAR.
368 a

Kst. VII, pl. E
N° 7
J. 983

983 (*Var. 368a.*) *Charta. 4°. 164 ff. Saec. XVII.*

Epistolae diversorum descriptae ex autographis ab Arn. Buchelio et Arn. Buchelii ad diversos.

Fol. 1, 2 vacant. Fol. 3, 4, 18 Corn. Valerius ad Andr. Waelkis. 1565—70.
Fol. 5—8, 12 Joa. de Witt ad Lamb. Vander Burch. 1612—16.
Fol. 8—12. Excerpta ex epist. ejusdem ad Arn. Buchelium. 1586—1622.
Fol. 13. Arn. Buchelius? ad Casp. Barlaeum. 1633.
Fol. 14a. Lamb. van der Burch ad .... Boolium. 1604.
Fol. 14b—17a, 29, 30. Adrianus VI Papa ad Dec. et Cap. Eccl. Traject. (3 epist.), ad Magistr. civit. Traject. et ad Florent. Oem. 1515—22.
Fol. 17. Guil. Niveldius ad Joa. Verharium. 1534.
Fol. 18b, 22. Corn. Fabius ad Ger. Wyckers(loot) Can. S. Mariae Traject. 1568.
Fol. 19b, 22b, 23a. Jac. Hazaeus ad Lamb. van der Burch s. a., 1585, 1589.
Fol. 22b. Alf. Eufrenius ad eundem 1602.
Fol. 23a. Lev. Botter ad eundem. 1589.
Fol. 24 .... Commelinus? ad Th. Canterum? s. a.
Fol. 28. Aug. Wichmans pastor in Mierlo ad Arn. Buchelium. 1635.
Fol. 31. Fred. Schenck a Tautenburch ad Dec. Eccles. S. Mariae. 1542.
Fol. 32 .... Raedwijck ad Balt. de Buren, (s. a. Gallice).
Fol. 33. P. Winsemius ad G. Voetium. 1637
Fol. 61b. Gualt. Verdoesius ad Joa. Heurnium. 1595. Fol. 63—66 vacant.
Fol. 67. Joannes archiepisc. Panormitanus ad? s. a.
Fol. 68. Arn. Buchelius ad Henr. Eppium, 1632; ad Pt. Scriverium, 1632; ad Casp. Barlaeum? 1632; ad anon. s. a.
Fol. 79. A. M. a. Schurman ad Andr. Rivetum. 1632.
Fol. 80b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum? 1633; ad eundem 1634—35. 4 epist.

Fol. 91. Contra Seldenum, de dominio maris.

Fol. 97b. Arn. Buchelius ad Pt. Scriverium, 1638, Belgice; ad (J. F.) Gronovium 1639; ad Dom. Tienhovium, s. a.; ad Ad. Vorstium, 1639, ad Jo. Is. Pontanum, s. a.; ad Doct. (Corn.) Bootium s. a.; ad Joa. Beververicium, s. a.; ad Pt. Scriverium, 1640.

Fol. 107. Nic. Drumesius ad Fra. Robortellum, s. a.

Fol. 108. Julius episc. Herbipolensis ad Adr. van der Borch 1595. Phil. Melanchthon ad Jo. Aepinum, s. a. (VIII Id. April). Fol. 109, 110. Extracta quaedam.

Fol. 111. Extracta ex epist. Lamb. Canteri ad patrem, circ. 1600.

Fol. 115. Steph. Emmerich Can. S. Switberti in Keysersweert ad Aeg. de Lappe Ultraject. 1640.

Fol. 116. Extracta e litteris Nic. Casenbrotii, 1567 et J. ab Hoghelande, 1591 ad Adr. v. d. Burch.

Fol. 117a. Geo. Ramus ad Lamb. van der Burch. 1610.

Fol. 117b. Arn. Buchelius? ad Ad. Vorstium, s. a.

Fol. 119. J. Luntius ad Th. Canterum. 1608.

Fol. 121. Adr. Buchelius ad Jo. Is. Pontanum, s. a.; ad Jo. Meursium, 1631; ad Casp. Barlaeum, 1632; ad Sam. Ampzing, 1632; ad A. M. Schurmans, 1633.

Fol. 127. J. de Hoghelande ad? 1589.

Fol. 128a Max. Morillon ad Jo. Goch can. etc. 1553.

ad nepotem. 1629.

Fol. 139. Jan de Groot ad E. Vorstium. 1603. Mich. Lotichius ad Buchelium 1607, 1605. 2 epist.

Fol. 140b. H. Wittius ad Th. Canterum. 1583, 84. 2 epist.

Fol. 142b. Arn. Buchelius ad Pt. Scriverium, 1627. 2 epist.; ad Casp. Barlaeum, 1627; ad Ger. Vossium, 1628; ad Casp. Barlaeum, 1628.

Fol. 150a. Ex literis Joh. Wilhelmi Haerlemii Jesuitae, s. a., et Rod. Real (1578) ad Ger. Wijckersloot.

Fol. 150b. Ex literis Corn. Fabii (1562) ad eundem? et Jo. ab Hogelande, 1574.

Fol. 151a. Joa. Richardotus ad Burchium. 1577.

Fol. 151b. Ex literis Jo. Wintershovii ad eundem. 1595 etc.

Fol. 151b, 154. Ger. Sandelin ad Arn. Buchelium. 1628, 1612.

Fol. 152. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum. 1629.

Fol. 154a. Corn. Pijnacker ad Ev. Vorstium. 1601.

Fol. 154b, 155b. Gedeo Boetzelarius ab Aspera ad Adr. van der Burch. 1595. 2 epist.

... Burch. 1605. G. Masius ad Lamb. van der Burch. 1604.

Fol. 157b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum, 1627; ad Ad. Vorstium, 1629; ad Pt. Scriverium, s. a.; ad Casp. Barlaeum. 1630.

Fol. 161b. Epistolae diversorum apud me (Arn. Buch.) existentium, non descriptae (Enumeratio). — Fol. 164. Register ofte Index.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

Hs.
7 E 7

MS. VAR.

Scripsit J. A. C. Rovers. Donum v. doct. M. A. N. Rovers.

---

977 (*Var. 252.*) *Charta. 4°. 264 pp. Circa 1860.*

J. G. Hulleman, Annotationes ad Ciceronis pro rege Deiotaro Orationem, 28 pp.

Ejusdem Annotatt. ad Ciceronis in Antonium Orationem II, 81 pp.

Ejusdem Fragmentum Annotatt. in Ciceronis Orat. pro Sestio § 24—78, 40 pp.

Ejusdem Annotationes ad Ciceronis pro Milone Orationem, 115 pp.

N° 977—982 sunt autographa. Donum Matris v. cl. defuncti.

---

978 (*Var. 254.*) *Charta. 4°. 235 pp. 1858—1862.*

Ejusdem Annotationum in Tibulli elegias fragmentum (Lib. II 5—III 2), 24 pp.

Fol. 34. Her. Glycerius ad Burchium 1568. Nic. de Castro episc. Middelb. ad Hub. Buchelium 1563.

Fol. 35. Idem ad Gisb. Scrivers graph. Traject. 1562—64. 3 epist.

Fol. 37b....? ad Gisb. Lapp à Waveren, s. a. 983

Fol. 38b. Adr. Buchelius? a son cousin Emont de Buchel á Toulon. 1607.

Fol. 39b. Alb. Pighius ad Oront. Finaeum? s. a.

Fol. 41. L. Thalesius ad T. Persoels. 1555.

Fol. 42. Gerardus prior Carthus. in Colonia ad Joa. Vorstium, 1543.

Fol. 43b. Hect. ab Hoxuier ad eundem. 1545.

Fol. 44b. Joh. de Wterwyck ad Dec. et Canon. eccl. Traject. 1531.

Fol. 46b. Arn. Buchelius? ad Is. Pontanum, s. a.

Fol. 49a. Nicol. Dalius ad Th. Canterum. 1590. 2 epist.

Fol. 49b. Arn. Buchelius ad Jo. Beverwijck. 1636.

Fol. 53. Ant. Trutius ad Adr. van der Burch et Mart. Schipperium. 1592—1602. (6 epist.)

Fol. 58. Sam. Ampzing ad Arn. Buchelium, s. a.

Fol. 61. Pt. Hogerbeets ad Guil. Canterum. 1567.

Fol. 61b. Gualt. Verdoesius ad Joa. Heurnium. 1595. Fol. 63—66 vacant.

Fol. 67. Joannes archiepisc. Panormitanus ad? s. a.

Fol. 68. Arn. Buchelius ad Henr. Eppium, 1632; ad Pt. Scriverium, 1632; ad Casp. Barlaeum? 1632; ad anon. s. a.

Fol. 79. A. M. a. Schurman ad Andr. Rivetum. 1632.

Fol. 80b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum? 1633; ad eundem 1634—35. 4 epist.

Pt. Scriverium, s. a.; ad Casp. Barlaeum. 1630.
Fol. 161b. Epistolae diversorum apud me (Arn. Buch.) existentium, non descriptae (Enumeratio). — Fol. 164. Register ofte Index.
Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

984 (*Var. 368b.*) *Charta. 4°. 22 ff. 1586—1590.*

Arn. Buchelius, Epistolae ad diversos.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

985 (*Var. 367.*) *Charta. fol. 1563—1656.*

Epistolae eruditorum autographae.

Nic. de Castro episc. Middelb. ad Hub. Buchel, 6 Oct. 1563. — Jo. Drolshagen ad eundem. 26 Nov. 1573. — Lamb. van der Burch ad eundem 17 Febr. 1576

Fol. 128b. G. Cripius Secundus ad Th. Canterum. 1590. Corn. Cromstryen ad Ev. Vorstium. 1606.

Fol. 129b. Arn. Buchelius ad Pt. Scriverium 1632. 983

Fol. 131a. H. F. van der Burch ad patruum. 1593—1615. 4 epist.

Fol. 131b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum. 1632.

Fol. 133. J. Wintershoven ad? e Mechlin. 1596.

Fol. 134. Anna Maria a Schurman ad Jac. Cats, s. a.; ad Dan. Heinsium. 1623.

Fol. 135. Arn. Buchelius ad A. M. a Schurman, 1629; ad Casp. Barlaeum, 1629; ad nepotem. 1629.

Fol. 139. Jan de Groot ad E. Vorstium. 1603. Mich. Lotichius ad Buchelium 1607, 1605. 2 epist.

Fol. 140b. H. Wittius ad Th. Canterum. 1583, 84. 2 epist.

Fol. 142b. Arn. Buchelius ad Pt. Scriverium, 1627. 2 epist.; ad Casp. Barlaeum, 1627; ad Ger. Vossium, 1628; ad Casp. Barlaeum, 1628.

Fol. 150a. Ex literis Joh. Wilhelmi Haerlemii Jesuitae, s. a., et Rod. Real (1578) ad Ger. Wijckersloot.

Fol. 150b. Ex literis Corn. Fabii (1562) ad eundem? et Jo. ab Hogelande, 1574.

Fol. 151a. Joa. Richardotus ad Burchium. 1577.

Fol. 151b. Ex literis Jo. Wintershovii ad eundem. 1595 etc.

Fol. 151b, 154. Ger. Sandelin ad Arn. Buchelium. 1628, 1612.

Fol. 152. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum. 1629.

Fol. 154a. Corn. Pijnacker ad Ev. Vorstium. 1601.

Fol. 154b, 155b. Gedeo Boetzelarius ab Aspera ad Adr. van der Burch. 1595. 2 epist.

... van der Burch. 1605. G. Masius ad Lamb. van der Burch. 1604.

Fol. 157b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum, 1627; ad Ad. Vorstium, 1629; ad Pt. Scriverium, s. a.; ad Casp. Barlaeum. 1630.

Fol. 161b. Epistolae diversorum apud me (Arn. Buch.) existentium, non descriptae (Enumeratio). — Fol. 164. Register ofte Index.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

Hs.
7 E 7

MS. VAR.

Scripsit J. A. C. Rovers. Donum v. doct. M. A. N. Rovers.

---

977 (*Var. 252.*) *Charta. 4°. 264 pp. Circa 1860.*

J. G. Hulleman, Annotationes ad Ciceronis pro rege Deiotaro Orationem, 28 pp.

Ejusdem Annotatt. ad Ciceronis in Antonium Orationem II, 81 pp.

Ejusdem Fragmentum Annotatt. in Ciceronis Orat. pro Sestio § 24—78, 40 pp.

Ejusdem Annotationes ad Ciceronis pro Milone Orationem, 115 pp.

N° 977—982 sunt autographa. Donum Matris v. cl. defuncti.

---

978 (*Var. 254.*) *Charta. 4°. 235 pp. 1858—1862.*

Ejusdem Annotationum in Tibulli elegias fragmentum (Lib. II 5—III 2), 24 pp.

Fol. 34. Her. Glycerius ad Burchium 1568. Nic. de Castro episc. Middelb. ad Hub. Buchelium 1563.

Fol. 35. Idem ad Gisb. Scrivers graph. Traject. 1562—64. 3 epist.

Fol. 37b....? ad Gisb. Lapp à Waveren, s. a. 983

Fol. 38b. Adr. Buchelius? a son cousin Emont de Buchel à Toulon. 1607.

Fol. 39b. Alb. Pighius ad Oront. Finaeum? s. a.

Fol. 41. L. Thalesius ad T. Persoels. 1555.

Fol. 42. Gerardus prior Carthus. in Colonia ad Joa. Vorstium. 1543.

Fol. 43b. Hect. ab Hoxuier ad eundem. 1545.

Fol. 44b. Joh. de Wterwyck ad Dec. et Canon. eccl. Traject. 1531.

Fol. 46b. Arn. Buchelius? ad Is. Pontanum, s. a.

Fol. 49a. Nicol. Dalius ad Th. Canterum. 1590. 2 epist.

Fol. 49b. Arn. Buchelius ad Jo. Beverwijck. 1636.

Fol. 53. Ant. Trutius ad Adr. van der Burch et Mart. Schipperium. 1592—1602. (6 epist.)

Fol. 58. Sam. Ampzing ad Arn. Buchelium, s. a.

Fol. 61. Pt. Hogerbeets ad Guil. Canterum. 1567.

Fol. 61b. Gualt. Verdoesius ad Joa. Heurnium. 1595. Fol. 63—66 vacant.

Fol. 67. Joannes archiepisc. Panormitanus ad? s. a.

Fol. 68. Arn. Buchelius ad Henr. Eppium, 1632; ad Pt. Scriverium, 1632; ad Casp. Barlaeum? 1632; ad anon. s. a.

Fol. 79. A. M. a. Schurman ad Andr. Rivetum. 1632.

Fol. 80b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum? 1633; ad eundem 1634—35. 4 epist.

Fol. 156a. Alex. Candidus Carm. Traj. ad D. Balduinum a Duven comend. et balivum S. Cathar. 1547. Acc. alia excerpta.

Fol. 156b. Regn. Brocardus ad G. Wyckersloot. 1562.

Fol. 157a. Corn. Hagius Jes. ad A. van der Burch. 1603. G. Masius ad Lamb. van der Burch. 1604.

Fol. 157b. Arn. Buchelius ad Casp. Barlaeum, 1627; ad Ad. Vorstium, 1629; ad Pt. Scriverium, s. a.; ad Casp. Barlaeum. 1630.

Fol. 161b. Epistolae diversorum apud me (Arn. Buch.) existentium, non descriptae (Enumeratio). — Fol. 164. Register ofte Index.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

---

ad frat. Jacobum. 1592. — Casp. Barlaeus ad Corn. van der Mijle, 15 Jan. 1631. — Jo. Barvitius ad J. M. Wackerum cancell. episc. Wratislav. 1591, 92. — Jac. Janssonius ad Andr. Trevisium e Lovanio 3 Aug. 1620. — Ahas. Pollio ad Adr. Croll 12 Mart. 1629. — Gysb. Voetius ad amicum rever., prid. Id. Apr. 1640. — Idem ad Joh. Hottingerum, (apogr. autogr.?), IV id. Dec. 1652 et VIII Kal. Febr. 1653. — Attestatio ejusdem, Belgice, 26 Julij 1670. — Is. Gruterus ad Corn. Booth, Bibliothecarium Univ. Traject., postridie Idus Sept. 1641 (Acc. epigrammata in Bibliothecam Traject.) 4 pp. — Mein. Schotanus (ad eundem) s. a. — Greg. Mayar ad J. A. Hultman, ex Oliva 6 Apr. 1656. 11 pp.

---

986 (*Var. 35.*) *Charta. fol. 1574—1650.*

Aem. et Jac. Rosendalius fratres, Epistolae autographae et epistolae diversorum ad eosdem, cum carminibus nonnullis, Thesibus ab iis defensis, cet., 1574—1616.

Insunt epistolae et carmina Pau. et Theod. Traudenii, epist. Joa. Jac. Rosendalii (patris), Wernard comte d'Oistfrize (1616), Franco Duyck, carmen Dom. Baudii

---

984 (*Var. 368b.*) *Charta. 4°. 22 ff. 1586—1590.*

Arn. Buchelius, Epistolae ad diversos.

Antea in archivo provinciae Ultrajecti.

---

985 (*Var. 367.*) *Charta. fol. 1563—1656.*

Epistolae eruditorum autographae.

Nic. de Castro episc. Middelb. ad Hub. Buchel, 6 Oct. 1563. — Jo. Drolshagen ad eundem. 26 Nov. 1573. — Lamb. van der Burch ad eundem. 17 Febr. 1576

1. 8 Cal. Mart. 1604 =
excerpt. a N: 13

2. 6 Cal. Nov. 1605 =
except N: 16

3. XV Kal. Jul. 1611 =
except N: 20

4. XI Kal. Jul. 1612
= ho. 983 fol. 7$^{2°}$ - 8$^{2°}$

5 Non. Febr. 1614 =
except N: 23

6 Pri. Kal. Aug. 1615 =
except N: 30

Var 368 a

T. 983

recens.
varii arg.
368

Ex autogr.

Audio mi confrater, consobrinus meae filiā nupsisse M. Paulo vandē Berg consiliario, de quo nihil adhuc ad me quicquam ab illo scriptum esse miror. Scire velim quomodo peracta sint omnia, et ubi novi coniuges habitaturi sint, atque etiam occultè inquirere te cupiam, an Arnoldus Honthorstius secum retinere filiam meam velit. Quod si non admodum ille cupiat, nostra nobis erit cura, ut domū aliquam inveniamus, ubi filia quā minimo et quam honestissime et utilissimè vivere possit, nec ita semper otiosa desideat, ut hactenus fecit, sed potius sit in taberna aliqua mercatoris, in quā panni serici et similes merces venduntur, quemadmodum fuit Antwerp. ubi possit aliquid discere, atque etiam admovere manum rebus domesticis, et culina curare ut fecit consobrina mea p. m. antequā nuberet Honthorstio. Intra 17 menses praeter annuum victum pro rebus necessarijs, ut vestibus et alijs praeter togas lineas a me Lovanio missas et alia donata, dedi pro filia mea Honthorstio centum fl. minus duobus vel tribus. Hoc velim te, si gravi nō sit, ipsi Annae et matri eius indicare, ut intelligant sumptus nimium crescere, et maiores esse quam ut ferre possim aut debeam, cū ego qui me vestio honestissimè tantos sumptus nō faciā in tri-

in tribus annis in vestiendo, quantos illa consumit uno. praeterea mihi opus erit testimonio vitae filiae meae et Elisabethae matris eius, eam velim tuis literis inclusam ad me per tabellarium nostrum mittas. Siquid erit, in quo tibi gratificari possim, senties me fidum amicum tuum. Non dubito quin a Jo: Servatio bedello Juris chyrographum acceptae pecuniae acceperis. Saluta quaeso meis verbis Elisabetham famulam tuam cum filia, et M. Item. vicinum. bene Vale Lovanii 24 Julij 1565

Tuus ex animo compater Cornelius Valerius Professor Latinus.

Ad Andr. Waelkis.

Idem ad eundem.

S.P. Cum nuper vir optime, tabellarius istuc iret oblitus sum ei librum hunc Epistolarum Hispanicarum ad te dare, iam n. tibi destinaram, quem ut parvum munusculum accipies, non alia ob causam magis ut puto, placiturum, quam quod multa continent admiranda de incredibili successu Jesuitarum in propaganda rell. &c. Si scirem Erit aliquid praeterea quippiam esse, quod tibi placere posset, libenter ad te mitterem grati animi mei testimonium: aut siquid est, in quo tibi mea opera gratificari queam, nihil tibi negabitur. Quoniam a quadam doctore scripturus eram ad generum

meum

meum Theodoricum Goyerum, a quo superioribus
hisce diebus litteras accepi, et cui quo minus sepe
rescribam occupationes meę sunt in causa (id
quod etiam a te cupiam illi referri, ut sciat mihi
semper esse gratissimas ipsius lras, quibus cognosca
de familię eius incolumitate et fortuna eius et
amicorum et inprimis uxoris meę). Nunc quid
illud sit de quo fuerim ad eum scripturus, sed prius
tibi significatum putauerim, paucis accipe. Elisab.
famula tua mater filię meę scripsit ante paucas
hebdomadas ad me, sibi esse graue ministerium apud
te propter Hispanos quosdam hospites, quibus etiam
seruiendum sit, (e ego fortasse aliquamdiu de quo
tamen antea nihil inaudiueram) et imbecilli-
orem esse, et cupere solam sibi uiuere, petens
ad eam epistolam a me responsum. Ego quia
scio illam nec legere nec scribere pro se posse
malui ad te potius quam ad illam scribere, et
tuum consilium audire. Velim igitur ne graue-
ris illi meo nomine respondere, ut primum sciret
uelle an honestum sit, et illi commodum futurum
si sola sibi uiuat, et nemini superiori subiecta
sit, et qualis illa uita sit futura, an sit inculpata
tum an artem norit, unde possit uiuere, (cum nondum
sit aos LIIII, et sit me qui perpetuo laboraui
tota uita et laboro, tribus annis minor) nam otium
et ignauam uitam nemo probauerit. Si sola uiuere
uelit

velit fortassis honestius erit cum Beguinis ha-
bitare loco religioso, vel honestae viduae servi-
re. Sed si serviendum sit, no[n] potest ho-
nestius quam tibi ministrare qua[m] diu per
aetatem licet. Quod si hoc tempore fuerit
ei paullo laboriosius, poterit interdu[m] adhibere
pauperculae alicuius puellae operam, ad destinendu[m]
et ad alia quaedam e longinquo loco resicitanda
petenda, vel negotia exequenda, ut ad eam eam
libenter subveniam. Quod si videbitur potius
totam rem indicare filiae meae et genero, quid
suadeant; sed tuum consilium praecipue sequar:
et hoc unum referas Elizabethae, ne quid faciat
sine tuo consilio; quam oro te ut a me habeas
quam commendatissimam: et vicissim a me petas
si quid erit, in quo gratum tibi facere possim.
Salutem dici velim o[mn]ib[us] nostris, et genero meo dici
me nunc una epistola et tibi et illi satisfacere
cupere, ut ille saepe scribat: tantum ut sciam
ut nostri valeant, an o[mn]ia salva sint. bene vale
Louanii 14 cal. Decemb. 1569

Tuus ex animo Cornelius Valerius.

Ex Epistolis autogr. Jois de Wit-Vici
clarissimi aequalis olim mei
Ad Decanū Vander Burchium. aᵒ 1616.
prid Cal Novembr.

Magna laetitiâ me litterae tuae affecerunt, et quidē varijs nomibus; neque imprimis, quod ex illis intellexerā valetudinem tuam in devexa ac declivi ista aetate mentis animiq. tui robur invictum. pro quo equidē Deum Opt: Max: gratias ago immortales, tibi vero pro constantia amoris erga nos tui, benevolentiaq perpetua. pari voluptate et fructu ex eisdem tuis litteras didici salutaria et politica monita tua q. ex veteri historia Gallica & superioris aevi, ad temporis statis nostri usum et exemplum componis rursq. profecto mihi semper ita visum fuit, magistra vitae esse historiam vetustatem, cuius faciem nullubi verius conspiciamus, quam in historijs prisci seculi, qua in eorum monumentis, qui res publice privatimq. gestas, bona fide posteris tradiderunt. Ex hisce doctrinam haurimus, exempla arripimus, ad quae velut ad normam vitam moresque componamus; in hisce secure spectamus quam aestuarijs vicibus res humanae sursum ac deorsum volvantur: Atque nosse haec oīa salus est verris; et quam tractant Republicae. Quare ex veritate et prudentia Meduus fidius, in praefatione ad historiam tuam GVIDONIS. FLAN. com. a te scriptā compacisco. Historia cognitionem virum nobilem in primis decere; Talibus n. Imperia & gubernacula debentur, q quidem haud feliciter tractantur absq. moru exemplorumq. variorū cognitione, quam tradit historia. etc

Ex litis eiusdem ad eundem
Id. Novemb. 1612.

d. Triumphare oio me facis in meis Votis, ita liberaliter ita largiter fecisti ad ea. Ego inter devotos tibi clyentes, adsumi cupiebam, idque MINERVA satis crassa, et interprete subrustico, stilo scilicet nro inculto et rigente. Tu contra plectrum complexus eburnum, et dictaminis venustate et puritate, cupitis respondes, adfectumque erga me tuum, tam amanter et luculenter ostendis, ut firmiter velim, mihi qd maxime cupiebam contigisse. Sic soletis vos magni PHOEBI magni Mystes, et benignum illum Deum imitamini qui nobis non tantum suum iubar et clarorem, verum et gratissimas, calentes et almas suas impertit flammas: Similiter non lucem tm a vobis mutuamur sed insuper amoris vestri scintillis, summiq benevolentiae fructu, uti nos et frui facitis. Quod quidem abunde probas tuis humanissimis litteris, ita faucti de me conscriptis, ut non vero modo quam arctissime devinctum me tibi reddiderint, sollicitumque valde, ne qd ex amore, aut ex iudicio illo tuo, perdam. Faxit Deus ut Vaticinio vestro respondeant studia nra et vita.

Ex litis eiusdē ad eundem de ao 1614.
Id. Aug:

d. Iacemus et Languemus, simul nobiscum studia nra et ois industria. Colligebam pristi nec non patris aeui monumenta celebriora praestantioraq et calebam totus in hac indagine, cum cursum nostrum subito retardaret inexspectatum illud et triste nuntium de avunculi morte, Illius tot mihi noibus colendi

colendi et amandi. Hic n. erat ille qui nos ad ele-
gantiores artes inbitabat, accendebat, fouebat
qui nostra quantulacunque æstimabat, prædicabat
verbo dicam, tenerrime amabat. Hoc itaq. mihi
abrepto abieci protinus Obseruationum et anno-
tationum nostraru oem supellectilem, no exigua
quidem, nec inbitis GRATIIS digestam delimatag.
Ita affirmabant calcographi plerique, qui eandem
etiam cum pretio ambiebant. Sed no placuit
superesse posthumu hunc foetum sublato eo, q quasi
parens huic partui. Parentabimus itaque eiusdem
D. MANIBVS desideratissimi nri Mæcenatis, auunculi
inprimis obseruandi; cuius ANIMA vt inter cœlites
suscipiant ÆTERNITAS & Sacta QVIES, voueo quam
deuotissime religiosissimeque votis innumerabi-
libus.

Ad eundem. VI Kal. Decembr. 1614.

Quanta cum veneratione, et quanta cum mea conso-
latione epistolam manu tua scriptam acceperim
plegrimque is æstimare facile poterit, cui et ampli-
tudo tua dignitasque et tristis mea sors ex auunculi
obitu, cognita auditaque sunt. Tale quippe est
literarum tuarum pondus, ita bis orationis tuæ
in iis, vt luctum meum magna ex parte, aut
ademerit, aut certe mitigarint quamplurimum:
fueregue mihi prorsus quod deficientibg generosius
vinum; refocillarunt, restituerunt deliquiu pati-
entem animum, cumq ne finis rationis migra-
ret effecerunt. Considera itaque tu comonstratore

Fata-

Fatalem NATVRÆ legem, & salutarem atque benignã DEI voluntatem. Conspicio secundum culpæ SÆCVLVM, quo noxæ probitas, calumniæ pudor contemtui & ludibrio pietas est. Animadverto inclinantia TEMPORA, et bonis laudatisque viris omnibus iniquiora; quae nempe ab omni publica functione vos arceant propellantque quos NATVRA & VIRTVS ad gubernacula efformarunt, et ad clavum, hosce videmus iam nunc (pro dolor) inter remiges vix esse locum aut sentinatores etc. De observationibus meis Monumentorum ÆVI PRISCI & præsentis, de quibus ambobus, abiecti curam in illo meo luctu potissimam partem, nec scio quid de edendo prescripserit. At Avunculi P. M. effigiem deposuimus, eam exornabimus emblematibus et inscriptiunculis, huius ego mentionem feci superioribus meis literis, etiam chalcographus bonã partem absoluit, daturus brevi exemplaria, quae cum accepirim D. T. communicabo etc.

In litteris ad eundem XII Kal. 1615.

Solatur hanc exiguum nos GRATITVDINIS conscientia mens, quæ nacta sibi aliquo modo videtur desiderii sui inexplebilis levamen. Desiderii quinque sui adinvulgatione et publico testimonio, quod ipsum damus impressum typis aeneis et tabellis. Vtinam tam esset absolutum, quam maxime

valuimus

voluimus. Sed dispositionem et curiosiorē delineationem nram non est adsecutus sculptoris manus. Ferendum in ipso, qd in nro velim benignus spectator, industriæ videlicet ut boni consulat, nē pictoria nō exercitato aut instructo. Interim mirabitur quis tm ab homine imperito præstitum, Sed mirari desinet cui tmax nra phantasia & Idea viva bis cognita et perspecta est; qui post tot annos et tot intervallis, sola imaginatione absque alio exemplo, Avunculi defuncti imaginem tam exacte exprimere potuerim, quemadmodum nra præfert delineatio manu picta (cuius vix umbram reddidit chalcographus) ad miraculum similis eis. Nos historiam tuam de vita GUIDONIS FLANDRIÆ comitis, avide excepimus, cum voluptate Legimus, a stylo et sensu admirati sumus; tuiq aestimamus debere illud tibi, quod Livio Quintil. Nominis famaque claritudinē et æternitatem.

(Id. ad eund. xi kal. Jul. 1612 ¶ — cf. Hs. 985: (orig.)

Cl. vir, Nobilis ac Reverende Dne ¶

Ab affine meo D. Rumpstio litteris proximoribus solito meo more petieram ut cum cura et quam officiosissime salutem tibi a me obsequium insuper cultumque nrm offerret. Illud ipsum curasse sedulo, perscribit; simulac non tm ea exporrecta fronte et benigniter te excepisse, verum etiam

mandasse

mandasse ut mihi denuntiaret benevolentiam in me tuam et salutis vota. Quod quidem ex fide ille praestitit, et me beavit oio hoc nuntio; magni etenim facio quaecunque a tam magnis viris: unde fauentia isthaec tua, audentiam mihi etiam addidit, arripiendi incultum stilu et neglectum a tam longo tempore, ut bono iure Barbaries eundem sibi integrum vendicet, sive praescriptionis, seu derelicti titulo, utroque iusto, et a quibus frustra & iniquiter appellem. Sed dum mecum cogito Prudentiam tuam inspicere magis & aestimare ipsam rem quam verba, temeritatem meam res ipsa excuset. Quam equidem adfero syncere et ex intimo pectore MENTEM videlicet meam, et ex ea virtutis tuae et doctrinae admirationem summam et devotam observantiam. Hanc ut admittas, suscipias, rogamus et speramus &c.

Ven. pater D. Jo: NEY, ille Nobilis Faederu praesentia fuit hic parisiis. v. Kal. May, verum per brevem hunce duntaxat diem, & prolixius illi colloquium cum clarissimo praeside IENNINO; ceterum quid eius adventu significatum sit, nescitur publice. Hinc porro recta porrexit ROMAM, assumendus in purpuratorum ordinem ut autumant aliqui. Sed nec desunt qui opinentur agitari tractarique aliquid per ipsum inter summu

PONT.

PONT. et Maioris BRITANNIAE Regem. etc.

Sequentes epistolae apud me sunt.

Jois de Wit ad Arn. Buchelium. Lugd. Bat. 8 Id. Decemb. familiaria, Lipsii tractatus de Magistr. Rom: 1

Idem ad eundem Parisios a° 1586. Excusat se de discessu clanculario Parisiis Duacum, multa familiaria addit de mutuo item amore, hortatur etiam ad scribendum saepius, indicat pugnam studiosorum cum civibus apud Catuacos prid. cal. Mart. 2

Idem ad eund. ex Aviaticis iiix Id. April. 1587. De Saturnalibus aliaque familiaria et amica. 3

Idem ad eundem de subita discessu, iocosa alia et festiva. Hagam. 4

Idem ad eundem Voltraiecto Hagam IX cal. Novembr. 1590. Excusatio de literis rarius missis. De Duystio et Vandelio amissis, de mutuo affectu familiaria item et iocosa. De Westeniis mixtiis. De Cornhertii pugna cum Lipsio. Quid Badizare explicat. 5

Idem ad eund. Alcmariam mense Maio a° 1591. familiaria et iocosa. 6

Idem ad eundem Traiectum 8 cal. Maii 1592. familiaria. quam periculosum alicui fidere. de Lipsii controversia contra Coernhart. De operibus antiquis et numis item Rom: 7

Idem ad eund. ex patria urbe Wiltaburgo Hagam VI Id. Feb. a° 1591. Excusatio de aliquo tempore non missis literis. De Vicecomite Turonensi, et Morte Justi Ursini pictoris, tum de negotio Coloniensi, et versu a se composito 8

Idem ad eund. queritur de absentia, aliaque familiaria et. 9

et uxore. De Doctore item Kegelingio quem sibi de vitae ... asserit. etc.

10. Idem ad eundem Traiecto 13 Kal. decemb. A° CIↃ IↃ XCVI. de morbo qui ... ipsius ... et ... aegrum inbi... addit carmen ut ...

11. Idem ad eund. Traiecto Lugd: Batavorum die ... A° 1599. de vita sua, de morte et laude Magistri Rutgeri Zelandri med.

12. Idem ad eundem Traiecto Coloniam prid. Cal. Novembr. A° D. CIↃ IↃ IC. de suo morbo, de ... vita ..., et ad quid ... ...

13. Idem ad eundem Amsterodamo Traiectum 8 Cal. Mart. A° 1604. de pictura simulachro et inscriptione in qua ... familiae optimo iure ... De legatis Venetis

orig.: Hs. 985

14. Idem ad eundem ut s. prid. Id. Aprilis. a° 1604. De morte Gysellii et successore Loonio, de expeditione navali etc.

15. Idem ad eundem ut s. XI Kal. decembr. a° D. 1604. de itinere suo in Zelandiam et Slusam; de male fidi creditore, Epitaphium Jan. Ouwerskerc ... Hagae I. DOUSAE aliaque monumenta ... De classe Hispanico. De Lipsii Diua Hallensi

16. Idem ad eundem ut s. 12 Cal. Novemb. A° 1605. de itinere suo in Hollandiam Septentrionalem et Frisiā. de ... H. Ruysch. de Spinolae castris, et Lipsii scriptis postremis –

orig.: Hs. 985

17 Idem ad eundem ut s. ipsis Cal. April. a° 1604. de infortunio Jani Ruschii foro redeuntis ... amplius familia

tia, de Musa Burgellij. De Classe ex India cum
ampla præda, de vocatione sua ad aulam
(ut puto) Sigismondani.
Idem ad eundem ut'ς prid Cal. Novemb. Aº 1594. de 18.
Wondenburgio, ..., Turcarum
victoriis: effracto carcere aufugium Clantij.
Idem ad eundem Antwerpia Traiectu prid. Cal. Mart. 19.
stilo novo aº 1611. de Itinere in Brabantiam
cum legatis Brabantiæ, de Lockmgenio pre-
fecto vigilum Bruxel. De Antwerpia, et compa-
ratione templi cum nostro. Tr. De usu pristin.
de Exequijs Myræi Epi.
Idem ad eundem ut'ς xv kal. Jul. Aº 1611. Excusat 20
otium suum et adfectum peregrinandi. de m̃sis
obseruationibus exoticis. De Exulibus Vltraiect.
in studio antiquario quos sibi fecerit amicos.
peregrinationem per Brabantiam attingit et quæ
ibi viderit eleganter narrat. De Duce
Arschotano et eius prædio Heberlæo, tum de fac-
to responso qd. eius vxor fecerit ... cuida
de marito suo. etc.
In scedula extra ordinem quædam de Bluenburgio, vt 21
vanus vet rumor de assumpta cucculla.
Idem ad eundem Lutetia Traiectum xi kal. Jul. Aºd. 22.
1611. De morte filij eius vnici consolatio, versus
& epitaphium. De nuptijs Regum Franciæ
et Hispaniæ earumq; hastiludijs, quorũ simulata trans-
mitteret. De Jo. Naso monacho ap. Par. existente.
Quod ab itinere Italico deterreat, spondet se
vltra deliberaturum, et amicorũ monitis nonnihil
tribu-

orig.: Hs 985

orig.: R.A. Utr.

tributurum. De antiquitatib. parisiensib. Jacobi
de Breul. etc.

23. Idem ad eund. Ut: 3 non. Febr. a° CIↃ IↃC XIII. Querela
de morte avunculi sui JACOBI FOECK. tum de
Orig.: Hs. 985 morte Hugonis Ruysii Nob. Senatoris. de nuptiis
F. ducis Memorantii cum filia ducis Ursini. De
adventu principis portugalliae ex Batavia. opera
pyraustica Lut. exhibita, eorum iconas trans-
mittit. procerum Gallorum discordiae.

24. Idem ad eundem Ut: 3 Kal. Jun. a° 1613. De nuptiis
D. Vortii cum Pompselaria. De Ordnece Fil.
H. Ruysii. De Anna Borckholtia artificiosa femi-
na, De adventu principis Auraici cu coniuge
Lutetiam. De contentione inter duces Sabau-
diae et Mantuae de Marchionatu Montisferrati.
Obitus D. de Bethune qui in duello obiit, item Baro
de Luz. quae res occasionem dedit edictis et
legibus contrariis. De fratris Braschamis et
earum effigiebus: Amicitia inita cu Barone
de Makimeus ex comit. oriundo de Lapbelien.

25. Idem ad eund. Ut: 3. prid. Id. Novemb. A° C. 1612. Baudii
Orig.: R.A. Utr. Encomium. Adventus ducis Passezani et quomodo
exceptus is fuerit. Rumor de morte regis Sed va-
nus, unde ortus:

26. Idem ad eundem Ut: 3 XV Kal. Jul. A° 1616. De turbis
in Gallia exortis plura. et pacificatione pro...
ta. De adventu Regis ac coniugis et quae po-
xa scripti Lut. fuerint, de effigie regis eq-
quod turba ab Himbre Italico eum deterruerint,
Quod

10

Quod optimam à viris ibid experiatur commoditatem. quod item nova eius amicitia contracta cum D. de la Prugne Arverno, qui mire prolixa eum afficitur. item cum R. Valente, D. Laurimotio et Gotofredo F. V. C. cum R. item Lauberio advocato Brabantici olim Regis domestico. Florentio quoque consiliario et praeceptori Regio, addit quaedam in laudem Fremini Dupré artificis qui vultus principum Galliae expressit in cera.

Idem ad eundem. Vti s. Id. febr. Ao Sal. 1612. Consolatur ob tristitiam de immatura filii viri morte conceptam, variis adductis et recentibus exemplis filii nempe ex eisdis Lannini viri Heroïs, qui noctu violenta morte in plateis occubuerat. Addit quaedam de magnificis et Regiis operibus et la Sale de l'Antiquité etc. renovat affectum Italici itineris. De Passeratio notata et item alia observata. De Bonifacio viro editis publice scriptis longe clarissimo. De privigno Jacobo Vander Voort. De praesenti Regni Galliae statu plura monet item Aurelianorum ducis. De Franc. Pourbus pictore Regio. De supplicio D. de Vatan. 27.

Idem ad eundem Vti s. XII kal. Jun. aº 1615. De incertis consiliis ob tot proximorum ca. mortes, pro italico nihilominus itinere animus quamvis aegre a Lutetia avellitur. Reditus Regis Lutetiam describitur. et maior pronuntiatur. De consessu 3 ord. Galliae, et tabula eius transmissa. De morte Marg. Valesiae Henr. 2 Regis F. eiusque funere. De. 28.

Or. g.: R.A. Utr:

De bello Subaudico et quod eius suppetias non exiguas tulerint Genevenses, unde et dux in sua tentatorio religionis libertatem concesserit. De statua Equestri Henr. IIII. Regis in ponte novo: cuius formam in charta expressa transmittit. Quod Burlerii effigies non satis feliciter sit expressa. De missa effigie avunculi sui Foerkii iam defuncti. Parat se ad futurum Itinera Italico.

29 Idem ad eundem pt. 3 prid. Cal. Nov. a° 1615.* De vaticinio eius, rerum Gallicarum, et fluctatione totius aulae. De odio vulgi in Marchionem Anchoranum. De adventu legati Anglicani extra ordinem. Videtur se ob turbas Gallicas itinere Italico prohiberi, proposuisse inhiemare Lugduni Hybernare.

* m/s: 1616
orig: UBL, BPL 246

30 Idem ad eundem pt. 3. prid. Kal. Aug. a° 1615. De eius effigie, ~~de~~ et sorte Baudii non iniustis querimoniis. De veteribus castris in agro Traiectino collocatis. De coelo pictorio suo. De Car. Mandierio aliisque. De effigie avunculi sui ac corrigenda. Praeparatio Lutetiae ad nuptias Regias. De bello Sabaudico sopito.

orig: UB, 985

31 Idem ad eundem Lugduno Traiectum prid. Id. Decemb. a° 1617. De itinere Gallico et ibi animadversa memoria digna. De exitu Marc. Anchorani et eius uxoris, de Fr. item uxoris et filio. De Principe Condaeo ad nemus Vicennarum traductum. Comitiae edem Rothomagi indicta. De obitu vande Voortii Doctoris

orig: UB-L, BPL 246

Idem

Idem ad eundem ut s. XII Kal. Jun. a° 1618. De numo 32.
in quo patris effigies, transmisso. Novi motus inter orig.: R.A. Utr.
Sabaudum & hispanum, De Condaeo et Regina ma-
tre. Nuptiis ducis Nemoursii. et missa ad ma-
tertam Adeolam Fortham effigie Reginae Annae.
Idem ad eundem ut s. 18 Martii a° 1618. De peregri 33.
natione sua per Gallias, et observationibus, haud
tamen ullo suo commodo. De incendio palatii in
Insula Parisiorum. Queritur item de silentio
suorum.
Idem ad eundem Roma Traiectum VII Id. Jan. An° 34.
s. 1620. De adventu suo in Urbem et itineris
molestiis, queritur etiam de valetudine sua
in aere Romano. De provincia Gallica il-
lustrata, et pluribus ibi antiquitatibus obser-
uatis. De pontif. Paulo V. et nuptiis cognati
ipsius ducis Regnani cum card. Ursina. De
pictoribus Italis, raris.
Idem ad eundem ut s. Id. April. 1620. scribit 35.
aerem Romanum sibi molestum, De excursione
sua Albam & Velitrum per viam Appiam et
antiquit. ibi repertis. De paullo Brillio et
Honthorstio pictoribus.
Idem ad eundem ut s. VI Cal. Jul. a° s. 1620. De litteris 36.
eius quantum iis recreatus sit, quod aetas probior
tior debilior, De locis circa Romam, ibi
observatis; Adventu item legati Imp. De card.
Borgia ass. Neapolim, Thomae Subaud. principis
peregrinatione. De itinere Neapolitano in aliud
tempus dilato

Idem ad.

37. Idem ad eund. ut s. Id. Mart. Anno Sal. 1621. Encomium Neapolis et agri eius, de operibus Ant. et Graecorum industria. Puteolorum etiam et Baiarum reliquijs. Morte Pauli V. pp. et creatione Alexandri Lodouisij Bol: et promotione Agnatorum suorum.

38. Idem ad eundem ut s. Id. Ian. a° 1622. Queritur de longo eius silentio: addit de funere Bellarmini Card. et Card. Cesij. Morte etiam Iois Santeni Paul. V. Architecti. De nouis card. elect. De Helvetiorum legatis. et aduentu Card. Zoller. ac Ducis Mantuani cui cum Subaudo controuersia de marchionatu Montisferrati. Lepida fabella de Iuvencula Ultraiectina. Aliqua sequuntur de pictore Tempesta, de Hadr: Vipapo. C. Poelenburgio, de Brillio.

39. Idem ad eundem ut s. V. Kal. Iul. a° S. 1621. continet inaugurationem Greg. XV. PP. nuptias ducis Aldobrandini cum Olympia Ludouisia pontificis ex fratre neptis. electionem Cardd., aduentum in urbem legatorum Genuensium, et inde Venetorum. aliorum. tum excursiones Terracinam et Caietam. Consilium de Itinere Veneto et inde per Germaniam reditu. Iudicium de quibusdam pictoribus, ubi meminit et Brillij et Poelenburgij.

40 et ter postrema Idem ad eundem ut s. prid. Kal. Iul. a° Sal. 1622. in-
stabit de binis Ieris negotijs, additq: causa mutationis

consilii de profectione Veneta, et candide illi aduersum in d[omi]no, et exoptare conspectum suorum in patria dolet insuper mortes amicorum, et bellum in patria renovatum. tum de alta pace Italorum et impetu principum, iungit quaedam de Apotheosi quorundam de Ec: Ecclesia benemeritorum. De legatis etiam Hispanico. De Francico. Tragoediam attingit rerum Turcicarum

Ad Dec. L. V. Burh. 12 Kal. Jun. 1615.

Officii nostri rationem pro me dabit historia restituta Caroli VI Francorum regis, conscripta olim latinè a monacho apud S. DIONISIUM, stilo pro aevo illo satis eleganti. Opus est immensum XXI scilicet papiri Codicum et ab amanuensibus miseris depravatum corruptumque: idipsum multo sudore et vigiliis tam feliciter integrabimus ut inter viros clarissimos D. Gotofredi F. Fr. admirabundus operam nostram approbaverit, cum a Flandro (ita universim nos Belgas nominant) non exspectasse se diceret id, quod difficulter Francus et eruditior indigena praestare potuisset. Haec clarissimorum virorum iudicia effecere, ut alia quoque similem operam nostram exigerent in MS. Paschasii Ratberti Corbeiensis Ab. qui vixit tempore Caroli Calvi: Quod opus (trium videlicet ingentium Tomorum, quamvis primo recusassem, tandem suscipiens, intra semestre tempus cum honore deposui. praeterea emaculata a nobis aliquot B. Fulgentii opuscula. Item Nicolai Branae poemata de gestis Ludovici VIII, necnon histo-

rian

rian Albigensium; et innumera veneranda Antiq. Monumenta, hic a me delineata obseruataque. Quæ oīa occupationum et negotiorum nostrorum fari-le testimonium dicent. Ad demerendã a prin-cipum illustrissimorumque virorum benevolen-tiam quod attinet, eorum fauorum stilo (quos epig ipsi sunt) non semel nec ab uno sumus consecuti. Etenim vocauit nos aliquoties ad se Reuerendiss. D.D. Laudunensis Eps ex Galliæ primatibus, quos pares indigetant. Sæpissime itidem arcessitei nos iussit illustr. et Reuer. Aurelianensis Dns simul ac R.D. S. Lucæ abbas Randanus. Ex sæcularibus ā Com. Arragonius & Baro de Ma-rigny singulari nos & propemodum familiari fruentia prosequitur. Est quoque vir ven. ac Reu. D.D. Pater Jacobus du Breus apud S. Germani Cænob. rellegiosissimus (qui ab hinc biennio in lucē emisit theatrum Antiquitatis paris: opus absolutissimū) adeo proclivi & benigno in nos aīo, ut sæpius ad Musæum suum instructissimū invitarit, humanissimeque exceperit, Nomenque meum inter curiosiores priscorum monimentorū indaga-tores recommend. Catalogo suo adscripserit. Addo q. haud in postrema laudis parte comendū puto, scrip-sisse nuper VII Kal. Mart. ex mandato Eccl. ord. totius regni Gallici ad B. Paulū V. Pontif. materiam suppe-ditante illustriss. ac Reu. Aureal. In quo equidē facto et honorem subsistam. etc.

J. de Wit † → L. v. d. Burch 13

In laus candidi 14 Kal. Junii 1613. ad. Dec. V.

Clariss^me Dne, deliciae nobis sunt, hic campus
nr̃ est, haec arena; inquirere, excerpere, amo-
tare, describere ea, quae sunt aevi vetustioris et
seculi prisci. Mirareris quam arcte nos teneat
venerandae ANTIQUITATIS studium, cui ...
illud acceptum habemus, quod viris et illustribus
nos commendavit, indiesque reddat commendatio-
res. Quam ob rem statues velim mihi tuis illis
monimentis acceptius nihil unquam futurum.
Et debebo tibi propterea privato quidem meo nomine
gratias immensas, publico a. collegii nr̃i immortales,
qui augustum Syntagma illud ~~augustius~~ tuo
stylo reddideris longe augustissimum celeberri-
mumque et quodammodo aeternum.

Ad. cl. V. C. Barlaeum. Med.

Pudet pigetque, Clarissime Dne Doctor, tam longi
me silentii mei; sed duplici quodammodo hyeme
et temporis et aetatis congelavi adeo ut
Scythicum nunc pectus frigidum iam habeam
nec hactenus torporem ex eo excutere
potuerim. Scintilla nihilominus in pectoris
intimo tui amoris latet, mihique tui me-
moriam quam saepissime revocat. Hanc habe
doctissime vir, diuturni mei silentii excusatio-
nem. Senectutis hunc vitium licet magna ex parte
memoriam meam labefecerit, tui tamen oblitus sum
minime. Ignosce igitur, et me tui amantem ut un-
quam.

quam agnosco. Oratiunculam quam misisti de principe Bono, ut laudem nil opus est, ipsum namque procemium prae se fert: elegans est et animo meo acceptissima pro qua vobis gratias magnas ago; verum illi in fronte apposui illud Venusini:

Virtus laudatur et alget

Ille magister ab Hetruria omnibus, ut recte ais vapulat, totisque voluminibus male audit, plus tamen sapit Principibus quam reliqui omnes politicorum. Eius quidem praecepta damnant sed sequuntur, et tota vita exprimunt. At mi Barlaee, evagor longius, et ad nomen tuum reflorescto: Tu me beas tuis muneribus quotidie, nil contram te ego confero; paria facere vellem, sed ingenium negat: vulgaria munuscula animus, scio, tuus despicit: quid igitur referam? animum saltem calore ingenii tui regelatum, offeram, dum spiritus hos reget artus. Impetu vides, haec scribo, et animo tibi devoto: Servet me modo Deus O. M. vos hac aestate videbo: Interim vos votorum ut compotes reddat παντοδύναμος ille ex animo precor; cuius ego in me benignitatem largam sentio, utinam non ingratus reperiar. Instat tempus quo dissoluar: felicem me, si cum Paulo dicere posse cupio dissolui etc. Tu me, vir opt. precibus tuis apud Deum iuva. etc.

Kal. May. 1633. Ultraiect.

Ex Autographo.

S.P. praeproperus et inopinatus hic tuus discef-
sus D. Booli multorum turbavit animos, eo-
rum praesertim quibq catholicae rell. incremen-
tum cordi est; quorum plerosque in ea confirmas-
ti, alios ab ea aversos, cum vitae exemplo,
tum praeclara institutione ab errore et devio
itinere in viam rectam reduxisti. Ne quaeso
committas ut per tuum hunc discessum in
tam raro tui similium numero, vitae aeternae
pabulo destituti ad pristinos relabantur
errores. Scio matrem tuam mulierem esse
intolerabilem, et humanae omni societati
impatientem. Sed meminisse te velim eam
matrem tuam esse; eoque maiora te hic,
tum in aeterna illa vita praemia eorum praemia
quo plura devoraveris, prudenterque dissimulave-
ris (quod viri boni est, et cath. religionis zelo)
fastidia. Peto itaque abs te, ut mora omni post-
posita, mutato calido hoc consilio statim ad
nos, hoc est, ad me redeas, ea qualem cum
alias, tum hodie tibi obtuli vivendi conditione.
Rem non nisi olim (cuius te precibus, imo et
iussibus nonnihil tribuere convenit) sed.
cath. orbi longe gratissimam feceris. Vale vir

amic

amicissime, et mihi hac in re obsequere, et faxo (quod permittat Deus) ut intelligas olim eam mihi rem fuisse longe acceptissimam. Et cum tua coniuncta bono. Vale. Vir. castissime ex aedibus fratris mei, qui una cum uxore et filia eadem a te petit. XVIII Aug: MDCIIII.

Lamb. vand. Burch. Dec.

Adrianus papa VI dilectis filiis decano et capitulo eccle[siae] Traiecten[sis]. Dilecti filii, salutem et Apostolicam benedictionem. Quod de nostra in summum pontificem assumptione et vos adeo ex corde gavisi et nobis tam amice congratulati fueritis, id quidem gratissimum nobis fuit. Sed nequaquam mirati sumus. Fieri n. non potuit, quin quem in minoribus constitutum semper unice dilexistis confratremque et concivem habuistis vestri amantissimum, cum extulistis ad dignitatem quae inter mortales maxima reputatur, et ipsum exaltatum cerneret. Itaque officio quidem vestro vehementer delectati sumus; sed dignitate ipsa propter annexi oneris immensitatem potius animo gravati. Quis n. imbecillitatis suae conscius, non horreat tam immensum pondus curarum humeris suis impositum cerneret. Itaque sine omni comparatione maluissemus vobiscum privatam in praepositura nostra vitam

agere

agere, quam usque adeo supra humilitatem nostrã extolli . Sed dei summus : cuius voluntati resistere nequaquã possumus, et quoniam maximũ onus, maximam quoque ad ferendum virium suffragantiam exposcit, Christum dat deum omnium bonorum largitorem sedulis precibus pulsare, ut ipse nos pontificatum hunc taliter administrare faciat, ut inde et gloria sancti nõis sui amplietur, et nobis gregique fidelium nobis commisso salutis occasio acquiratur . Caeterum in his quae ecclesiae vestrae, et unius cuiusque vestrum commodũ et honorem concernunt, eundem in nobis affectum experiemini quem in minoribus constitutus semper experti estis . Speramusque futurum ut nos speciamur de illis esse, qui cum honore mores mutarent, et veterum amicorum oblivisci consueverunt . Datum Caesaraugustae sub annulo piscat. die 1ª May M.D.XXII . Suscepti a nobis officij Apostolatus anno primo T. Hezius.

ADRIANUS PAPA VI Dilectis filijs decanis et capitulis quinque ecclesiarum civitatis Traiectensis d.+
Dilecti filij salutem et apostolicã benedictionem, Dilectus filius Antonius de Amerongen reddidit nobis nuper literas vestras congratulatorias super assumptione nostra ad summi apostolatus apicem

apicem, demumque Romae nobis retulit varia exuberantis Lutetiae signa. quae ea de re publice privatimque demonstrastis. Quibus de rebus vehementer exhilarati fuimus non quidem quod dignitas ipsa pontificatus quam nobis gratulabamini, nobis grata sit, Quippe quam sicut numquam concupivimus ita ultro delatam propter omnis anni et infirmitatem vehementer reformidamus acceptare; Sed quod valde nobis placeret in clero civitatis nostrae natalis tanta erga Deum pietatem, devotionemque et tanta erga nos benevolentiam cernere. Itaque cum omnium undique amicorum nostrorum gratulationes nobis accepta fuerint vestrae certo nos peculiariter delectarunt; Nimirum sicut patriae communis et prioris conversationis necessitudo arctior nobis inter nos quam inter alios intercedere noscitur; Unde fit ut eam honoris accessionem nobis hac promotione factam vestram quoque reputare merito possitis. verum ne ignotis, nobis damnosa nobis et reipubl. Christianae fiat huius dignitatis accessio, vestri

offerimus

officii erunt, sedulas ad Deum fundere preces, ut ipse qui nos de pulvere ad hanc summam in terris dignitatem sublimavit, vires quoque et robur animi pariter et corporis ad illam salubriter administrandam suppeditare dignetur. Experiemini brevissime in nobis, eam erga vos et ecclesias vestras indulgentiam, quam optimus quisque pater erga charissimos filios prestare debet. Datum Cesaraugustae sub annulo piscatoris die prima Maii M.D.XXII suscepti a nobis Apostolatus officii anno 1°.

T. Hezius.

Adr. Papa VI. dilectis filiis Burgimagistris et magistratibus civitatis Traiectensis.

Dilecti filii salutem et Apostolicam benedictionem. Ex literis vestris et relatione dilecti filii Anton. de Amerongen familiaris et continui commensalis nostri intelleximus incredibilem laetitiam et exultationem quam de nostri in summum pontificem electione concepistis, quemadmodum supplicationes propter hoc ad Deum per vos factae et largae eleemosinae in pauperes irrogatae et alia exuberantis gaudii signa probe declararunt. Gratissima sane habuimus officia

hac

hac vestra, quod dubitandum non sit ea ex summa
vestra erga Deum pietate et singulari erga
nos benevolentia profecta esse. Nec mirum
est si summe vos exhilaraverit concivis
vestri ad summum Apostolatus apicem assump-
tio, quem in minoribus constitutum tanta
semper a teneris annis caritate prosecuti.
Maxime cum quidquid nobis honoris et
facultatis hac promotione accessit, com-
modis vestris accrevisse reputare debea-
tis. Nos dignitatem hanc nunquam ambi-
vimus, neque ultro delatam recepissemus
propter immensitatem oneris, cui vires
nostras longe impares esse nobiscum, sed
postquam Deo placuit illud humeris nostris
imponere, formidavimus eius indignatio-
nem incurrere, si quietis et comoditatis
nostrae gratia illud acceptare recusantes
Ecclesiam [illegible] discrimini exposuis-
semus. Vestrum erit frequentibus vestris
ad Deum orationibus satagere, ut ipse nobis
vires ad sarcinam hanc alioqui importa-
bilem, ad eius honorem ferendam suppeditare
dignetur

dignetur. Nobis vero summae curae erit, tales nos erga vos ac insignem civitatem vestram ad omnem occasionem exhibere, ut cunctis palam fiat, nos eam quam debemus patriae et contribuum nostrorum rationem habere. Datum Caesaraugustae sub annulo piscatoris die prima Maij M.D.XXII. suscepti a nobis officii Apostolatus anno primo T. Hezius.

Ex orig.

Jesus, Maria Joseph.

Clarissime Dne et dilecte Amice,

Libens imo laetus litteras tuas XII Septemb. 1632 scriptas vidi, quia veteris et puri in me adfectus, testes; quae tanto sane gratiores, quanto rariores; quod non alii causae adscribendum quam magno locorum intervallo, quo ab invicem disiungimur, corpore nimirum, sed non animo. Et quando utrosque licebit saepius coniungi? O utinam brevi fieret aliqua veteris et paratae Belgii sit, ut quam tuto liceat meare remeare. Mihi crede, antequam illud catholicae fidei et Batavae sinceritatis celebre Ultraiecti et in hoc meum Lappium, gratulabundus

inviserem

inbiserdum. Et dic sodes, an unquam erit! Arripiti n-
fato Belgæ sumus, etsi libra inclinare ad tra-
quillitatem videatur; quæ spes si fallat, quid
spei reliquum sit, ego non video: præsertim
in flagitiosis istis (liceat dicere) militia, et
nec togata administratione undiq. inculpata.
Sed mittamus hæc non nostra, philosophemur
potius, quod ego quidem quotidie anhelem;
sed munia pastoralia, et nuper superadditum
onus Archipresbiteratus, seu decanatus, nimi-
um me impediant. Nihilominus Brabantiam
Marianam tandem in publicum emisi, in tres
libros digestum, cuius exemplar lubens Epistolæ
adiunxissem, si vel unicum mihi ad manum
et via tuta. Extat interim Antuerpiæ ap.
Joan. Cnobbart. typ. iur. in quo opere non
semel honorificam sui mentionem reperiet
meus Lappius, et aliquot anim sui sensa.
Imprimitur quoq. apud eundem, Sabbatismus
noster Marianus in Flandricum translatus
a quodam e nostris confratribus, et auctus.
Neque timeo quod scribit. dom. V., me ab
illis Sabbatarijs adnumerandum. Dico n. quod
Diogenes ille Cynicus altæ sapientiæ vir,

vide fol 27 verso. Ad Andr

Ad Andr. Waelkis
ex
Autographo.

S. P. Quod anno superiore hoc ipso mense pol-
licitus sum, confrater amicissime, me quota-
nis circiter x flor. ad utilitatem Elisabethae
nostrae missurum, ut quoniam paulatim senescit
adiungatur ei aliqua puella quae partem
laboris domestici ferat: id nunc mihi praestan-
dum duxi, ne vanum promissum fuisse videatur
quod a meis moribus est alienum. Accedes ergo
dominam a Nymrode quae habitat ad pontem
Album vicinum in domo vicina curiae Regiae
et ab ea decem florenos data apocha accipies
quos hic ad utilitatem neptis illius D. Fred.
Rodij canonici expendi. Velim ut testimonium
vitae neptis ~~meae~~ ex filia (van Aeltgen Goyers)
Emi n. ~~semper~~ vi florenos annuos ad eius vitam.
Ceterum quod nunc a me donatur ad subveni-
endum Elisabethae, id singulis annis augebo.
Doleo mi confrater, te tam diu vexari impor-
tunitate Hispanorum militum, cum praesertim
audiam quosdam canonicos et ditiores hor
sumptu et molestia carere, quod mihi iniquum
videtur: sed quando aliter fieri non potest, quicquid
erit (ut poeta ait) superanda omnis fortuna fe-
rendo est. Dabit Deus his quoque finem.
Quaeso ut Theodorico Goyero genero meo dicas,

rum

cum sit filia mea vicina partui, me plebeii infantem (si cupiat) tua opera, quam, ut spero, nobis non negabis, dei sacro fonti levaturum, et Cornelio vel Cornelia nomen daturum. Id si placeat, parabitur munus, quale nuper primae infanti datum est, vel si tum ita parentes malet, pecunia mittetur, et interea commodatum alicubi argenteum poculum ad sacrum fontem adhibeatur. Bene vale, Lovanii prid. Cal. Decemb. ao XV^{c} LXX

Tui studiosiss. conf. Cornelius Valerius.

Ad dnm Gerardum Wyntkens. Can. S. Mariae Traiect.

S. P.

*

D. Canonice, non iniuria conqueretis quod totis literis tuis ad me datis et receptis non respondi excusationis loco sit, quod diu abfuerim, et cum domi essem. Ita me obruerunt negotia ut vix scirem, quo me verterem, aut unde inciperem; quae omnia nobis pepererunt tumultus et calamitates huius temporis. Nihilominus nactus intervallum tibi amico meo intimo id tribui ut possim singulis tuis literis respondere: Quod deploras errorem commissum in sollicitando officio Quaestoris pro fratre tuo recte parvam est excusationem, quod nihil petiteris aut tentaveris, quamvis recte scio, quod

prius

serius venisses, ut ex novo questore Bruxellensi intellexi, nam simul atque defunctus Questor expirabit convenit iam novum Questorem et ut mihi mediocritas est familiaris, proposui ei conditionem cuius in litteris tuis mentionem facis an sit aeque honestam et utilem conditionem hic in Brab. posset adipisci per intercessionem fratris tui, num vellet fratri tuo resignare Quaesturam suam. Respondit mihi verum esse longe ei comodius esse hic, quam ibi agere, sed si tamen aeque bona conditione et honestam posset nancisci se facile cessurum conditioni sue, modo tamen ei prius indicaretur qualis esset conditio que ei impetraretur, ut despicere posset an eam vellet acceptare, et ne ad nutum fratris tui resilire teneretur a conditione quam est et aliam suscipere etc. poteris cum bono viro maiorem notitiam ubi Traiectum venerit, et ei latius hac de re loqui quam blandum et suavem in convictu invenies etc. causa cognate tue nondum est expedita, processus est magnus, et tamen nos ... quod in consilio facta fuit mentio de eius expeditione; ego spero si domini post Septembrem redierint finem nos imposituros. Intelliges D. Wychesloot maximam partem consiliariorum abiisse, et foris agere in causis tumultuum

heri

Fieri literae sunt in consilio Regis ducis Albani quas nudiustertius miserat; quibus nos certiores reddit, de felici successu expeditionis suae: narrat caesa 7000 hominum natando Comitem Ludovicum evasisse, utinam ille dantus in manus Hispanorum incidisset: et magna copia tormentorum et aliarum rerum ad bellum necessariarum militibus cessit: periêre ex nris, ut scribit dux solum septem aut 8 inter quos est Don Gabriel Manriques, res magis divina quam humana videtur. In Gallia caesum est caesos et fugatos a nostratibus et Gallis communeris 500 vel 600 Geusios; qui tandem recepti sunt in quandam civitatem maritimam S. Valerii, quod ubi Galli intellexerunt ab ipsis eam oppugnata et expugnata est ea, et omnes in ea Geusii et receptatores ad infantes usque interfecti sunt etc. Vale Brux. 1o cal. Aug. 1568.

Tuus ex animo
Cornelius Fabius.

Intellexi Vandenesse obiisse morte nati, In hispaniis, recte bene conveniret fratri tuo custodia palatii.

Ex orig.

Literas tuas 6o calend. Jan. sed ex temporis annotatione liquet Zamire et doctè scriptas 3 cal. februarii, viri prudentissimi et humani-

sime obviis (quod aiunt) ulnis et manibus
accepi: non libet hic scribere postquā in
Gymnasio Traiectensi in annis et diviis integrū
mensem aberrassent. Non cupio ap. tā integrā
amicum salis salibus pensare. In tanta tot
gravium negotiorum multitudine facilis
est lapsus. Non sum cynicus neq. cuiusq. Sua
amicorum scripta et dicta in bona parte
interpretari studeo. Quantum ad me atti-
net: Epistolam longè ante scripta, apud
me tantisper retinui: donec fidelem ta-
bellarium inveniretur. Sed hæc hactenus.
Literæ tuæ multis nominibus pgratæ fuerūt,
mihique melle Attico saccharoque Cretensi
suaviores visæ sunt. Utinam tales plures,
ex tuo Musæo prodeant non mediocrem
profectò mihi hoc tristissimo sæculo voluptatē
crearent. Quod tu fraterque tuus cum
I. Lipsio viro plane ad unguem facto, (si
licet leonem ex unguibus, hoiem ex scriptis
iudicare) et in historicis authoribusque
priscis restituendis longè exercitatissimo
sceleste amicitiæ fundamenta iecistis; spero
utrique non solum scientiæ sapientiæq. cumulū
aucturum: verum etiā gloriæ iubar allatu-
rum. Quis eo acutior? quis plura legit.

Qua

Qua quaeso in arte non est versatus? Quibusdam
tamen (ut nec Jupiter) non satisfacit: ut sunt
tempora, et delicata ingenia. Ab aliis propter
diversam religionem (quam tamen in eius scriptis
non deprehendi) male audit. Non dubito, quin
Platoni et Aristoteli (si ita se res habebit)
amica veritatem sitis praelaturi. Cum Lipsius
in Valerio Maximo et Suetonio poliendis et
castigandis iam sit, librosque Ms. et vetustos
in eam rem requirat: faciet, ut ille alias
faciendum scripsit. Quod vero illi vos
iuvistis librorum subministratione, antiquorum
amicorum officium praestitistis. Ut ut est,
quod me eum iuvare vultis. Lubenter (ita
me Deus amet) eius utrique voluntati
respondebo: si possim. Quicquid inter
meos libros amicorumque reperietur, erit vobis
illique commune. Sed eheu quantam calamitatem
haec tempestas dedit, quando non Musae optimorum
librorum iacturam fecerunt. Solum monaste-
rium Frisiae Thabor nongentos M.ss et vetus-
tos libros Graecos et Latinos castigatissimos
desiderat. perierunt et alia 41 cum libris
in Frisia coenobia. Taceo de aliis. Hucusque

nec

nec mihi nec meis amicis Valerius & Suetonius M.SS. visi sunt. Habuit bibliotheca nostra vetustum Suetonium, cum (nescio cuius) commentarijs: id et illa cum omnia prophanarentur, sublatus est. Vidi et antiquum Valerium, verum usque adeo mendosum: ut non cupiam eo Lipsium fatigari. Prodiit castigatior apud Colinaeum et alios. Haec ad nos quam ocyssime rescribenda duxi, eo quod longiorem moram non patiaris. Si quid investigabero lubenter communicabo. Aperta est nuper Moguntiae maior & minor bibliotheca infinitis propemodum (ut nunciatur) vetustis M.SS. referta, quorum catalogum promissum expectamus. Petrum Apollonium Collatium presbyterum authorem librorum quidem Excidio Hierosolymitano bibliotheca sacra Xisti Senensis, bibliotheca universalis Gesneri eiusdem Epitome, D. Hieronimus, Gennadius, Isidorus, Honorius, Sygebertus, Henricus Gandavensis, Petrus Suffridus, qui de ecclesiasticis illustribus scriptoribus ex professo scripserunt, plane non noverunt. Expectantur quatuor Indices Molani & Morum scriptorum veterum et recentiorum ecclesiasticorum: qui ubi prodierunt fortassis voti nos compotes facient. Habeo amicum Coloniae

quem

quem puto, facile si in rerum natura fuit peh-
Apollonius Collatius, indicaturum. Hunc ego
primo quoque tempore consulam. Sed heus opt.
vir, puttas Petro Amnesfortia Vltraiecto con-
ferendam, toto caelo erras. Sic viburna cu-
pressis, sic canibus catuli similes sic matribus
haedi. Nos humiles habitamus casas; vos
alta palatia. Nos Amnesffortia, hoc est caula
ovium lucubrari prodimus: vos in aula et curia
omnisque feliciter vitam traducitis. Ut tamen
lucubrationes nostras, labores et conatus
intelligas. Quis enim tam fidelem prudentemque
Animum sua studia celet? Ego cum meis
cooperariis in hoc sumus, ut qua maxime Chri-
stianam Rempublicam iuvemus. Veram nostrae
religionis informationem meditamur. Fre-
quenter cum et verbis et scriptis cum Arnol-
do Bernarditis Mennonitis Henrico Niclaitis
et id genus aliis hydris digladiamur. populum
Christianum tot tamque horrendis superstitioni-
bus ex ethnicismo partim relictis, partim
ex aniculadum somniis ad nos derivatis ma-
culatum repurgare studemus. Pios orthodoxos
utilesque libros vernaculo sermone conscribimus,
vanos libellos ex vulgi manibus excutimus.
patriam aliquot insignibus ornamentis habet

iactantia

iactantia? eo omnes tamen. Etiam pie et fendite iuventutis seminarium cogitamus. Hos nostros conatus, nostra sententia, homines utiles et necessarios tuo consilio et auxilio iuua. Alias latius. In carmine tuo arithmetico duo de superiore quibusdam videntur: ego facile excusare possem. Haec libere et amicum addecet. Cetera quae potis sedulo consilium. Bene vale, in Deo salutis nostrae unico assertori. R. D. decanum ex me officiosissime saluta. Amstelredamii ipsis calend. Febr.

Tuus ex asse Jacobus Hezaeus.

Ex orig: Fabij

S.P. Nudius tertius accepi literas tuas D. Canonice ex quibus intelligo quod sis sollicitus nostrarum fortunarum, quod tibi animi est inditium certissimum, qualem te quoque sensi habui, et me quoque eo loco habeas opto. Civitas nostra in nullo fuit unquam periculo cum Oraignius lateretur aut 8 miliaria semper abfuerit, nunc vero longius abest, refertur enim transiisse Cambresisum et festinare in Germaniam. Albanus arctissime eum persequitur. Accepi hisce diebus ex insidiis aliquot Hisparorum insignia a Gallis oppressa prope Quesnoy, inter quos occubuisse dicitur nepos Vitelli et Don Louys d'Acugna

Ge. Wychers.

et

et captas Don Lopez d. Aayla p Romanorum
Albam Ducis capitaneus; hæc varie refe-
runtur, quare malim tot veritatem ex aliis
intelligere. Vxor Regis nri sine vllo dubio
obiit superstitibus 2 filiabus vz. Bruxellæ
19 Novembr. 1568 Cornel. Fabius

Hesseus ad Burchium. 6 Oct 1585. Amersfordia

d Viximus, tum Laconicis sensibus, fuimus aliquo
numero, fuit ætas, quando tragædias et Comæ-
dias exarabam, et publice exhibebam: at
nunc mihi tam multi dies atri et mente et
ingenium eripuere.

Alb. Laurenius I.V.D. L. vander Burch.

d Primum hoc est tecum mihi, vir ornatissime, lite-
rarum colloquium, Quod sane, et plura alia, tuæ
in me humanitati oio debebam. Sed ne sine
Musis abiret ad te mea epistola; en tibi
carmen, quod nuper in festum D. Laurentij,
qui dies tibi natalis est, lusi. Tu illud qua
me pententem fronte suscipies, spero; imo et
confido:

Laurenti sacra festa canat plebs omnis honorans:
malim Martyriumq. eius tollat super astra camæna.
Duraq. tormeta hæc Ac pro tormentis celebret, pro nomine Jhesu
qui Assari qd se flammis perpessus vt altos
Tolleret ad cælos terrena mole lebatam
pientes purgatamq. animã. Sis nos quoq. nostra sodales

Vramus

Vramus [illegible] & terreni corporis omnes
Affectus pravos, dic, ponamus in igne
Libera quo coelum spectet mens, compede rupta
Haud. Non facile ad superos nā terrae affixa volarit

Habes carmen sed triviale quod natali tuo Divo dedicare placuit: Tibi vel ob hoc forte acceptum. Sed ut impudentior sim. Historiae tuae Ducum Subaudiae exemplar si restet expecto. Si nō; responsum saltem ad has meas literas, quia legeris abeo. Sed si non supersint forte tibi exemplaria oro ne meo nomine impensam facias sufficit mihi animus tuus, cui quod dignū est rependā vix non habeo. Have Lugd. Bat. Aº 1602 4 Kal. Aprilis stilo novo

Iac. Hesius prid. non. Mart. 1589.
ad Burchiū
Theodulphus aº dñi 840 cum esset Aurelianensis Eps a Lud. Imperatore ob quandam suspitionē innocenter missus in carcerem hymnū gloria, laus composuit et cecinit, unde et libertatem consecuto est, qui et inter caetera diversi metro Hymnorum librum scripsit. Ut te meum Maecenatem apud deum (mihi persuadeo) obtinuisse his piis tuis carminibus ut ab exilio liberaveris et in dignitatem pristinam restitueris.

S. P. ad eundem.
Quanti ponderis apud me fuerint literae tuae D. Graphiaeus, malim reipsa potius quam verbis ostendere: Quo si accessisset tuus sacrorum carminum libellus, quo sum incredibiliter delectatus. Quod quaeris: cum longo inter-

interuallo ab hoc studii genere abstinuissem lecto carmine redijt mihi nescio quid ἐνθουσιασμοῦ. Itaque hoc quicquid est exaraui, atque hos descriptos ad D. V. veluti γλαῦκα εἰς ἀθήνας misi. Ego autem hoc tempore D. T. primas partes defero. Proinde tuae dextrae humanitatis hoc institutum aequi bonique consulito. Vale.

Amist fortiae Anno reparatae Sal. 1589. Vltimo Julii

T. D. addictiss.
Leninus Bottero

Vt tua perplacuit tua dulcis epistola, Burchi
Sic placuit carmen Musis et Apolline dignum
Monstrat enim faciles aditus Helicona petenti;
Edocet aerumnas vitae praesentis, et ipsam
Admonet Aethereas ad sedes tandere mente;
Et quod vita hominis gelida meditatio mortis
Exiliique locus, speciosaque carceris aula.
Quis nitor eloquii placido velut amne redundans
Ingeniique vigor, mirandaque scientia rerum.
Surget fama tibi, surgat tibi gloria vates
Proque labore pro tribuat tibi Christus olympum.

Ad Th. Canter. puto. scrip.

Fragmentū Epistolæ hoīs doctiss: cuius nomen apud me periit, hic descripsi ne quid, quod literis prodesse posset, mea negligentia periret.

Commelini esse puto.

S. P. Binas abs te vir doctiss. eodem argto accepi literas, quibus iam paucis respondeo. Libros q in priorib9 fasciculis desiderabantur hic pueri negligentia rectos reperi. Illos iam cū reliquis Embdam, quod iter illud tutius videtur, vehendos curavi, inde verò Amsterodamū. Marcellinum Geneba nondum accepi. Arnobiū verò cum D. Retreius hinc absit habere nullo modo potui, vbi ille hic venerit, quin ab hoie amicissimo impetraturus sim non dubito, vt vtar saltem, si fortè hinc ad vos transferri nolit. Scripsit ad me hisce nundinis Goulardus sperare se brevi notas non vulgares ad hunc ipsum auctorem, accepturum: qd si fit tua sunt. meus n. Goulardus totus. Apuleiū MS. nullum adhuc vidi. eius libellū περὶ ἑρμηνείας habeo, typis nusquam, quod sciam, editum, quem quidē si forte non videris, mittam. In hoc auctore corrigendo vel corrumpendo potius, quorundam hominum temeritatem odi, qui pro libitò vertunt pervertunt oia, contra omnium exemplariorum fidem,

vt

vt illi, exempli grā, qui nobis versus suos in
ipso Asini initio obtrudunt. Veterem pro-
fecto Beroaldi editionem potius sequor quā
nouam Aldi aut Henrici petri. Quid si in
Beroaldi vet. exemplari pro, At ego tibi ser-
mone isto Milesio varias fabulas conseram:
auresque tuas beniuolas lepido susurro permul-
ceam; Legas, aures quæ tuas beniuolas, l. l.
permulceant. aut certè, vt quidam, aures qui
vel quo etc. Non ignoro quibus rationibus
Vulgatam lectionem nonnulli tueantur.
Sed hæc ἐν τῷ ἰδίῳ ἀκμάζοντι οἱ. Hortobo-
nus Sylburgiusque nr̄. Hi mihi auctores
sunt vt Clementem Græcè et Latine edā;
sed cum Herveti translatio adeo vitiosa sit
hæreo. Vtemur vt spero characteribus
ijsdem quibus in suo Arriano vsus est Stephanus.
Ad hos quos iam mitto libros proximis nun-
dinis accedent non pauca. ✳ Vide libr. Epist.
magnū fol. 142.

Ex autogr.

Salve plurimum suavissime gener. Gaudemus aliquando
tandem te nobis Traiectum remigrasse, crebrior
n. erit inter nos consuetudo, et mutuæ amicitiæ
vinculo vt firmius ita propius nō sine voluptate
conglutinati-

conglutinabimur. Sorori meæ gratulor prosperam valetudinem, utinam idem liceat uxori meæ, quæ quotidiana febre hactenus conflictata est misere sed confido propediem fore, ut Dei beneficio febris remittat. Scit Deus pater noster cælestis, quibus rebus opus habeamus, neque destituet sperantes in suam misericordiam. Ea spes nos subinde in mea afflictione consolatur. Filium quem diligit castigat, et dum corripimur a domino iudicamur ne cum hoc mundo condemnemur. Huiusmodi inquam cognitio nisi me vehementer confirmaret, profecto sæpe succumberem ingruentibus mihi tot rerum procellis. Hæc enim domus exercet nos semper multis & quotidianis molestiis. Quemadmodum pumex aquam imbibit, ita hæc nostra familia pecunias & immensas impensas absorbet, quod nemo facile credat, nisi qui periculum facit quotidie: finita una mox altera nobis exoritur tragœdia, adeo ut nisi divino præsidio adiuvaremur, haudquaquam pares essemus incommodis perferendis. His omnibus accedunt patris mei viri deplorandi mores qui proh dolor, sic passim innotescat omnibus, ut multi delirare eum iudicent. Non ad calumniam eius ac ignominiam hoc dico (novit Deus) sed quod misereat me conditionis eius, qui sic per ora hominum

traduci

traducitur, qui sic inimicorum suorū ludibrijs
& conuitijs expositus ē, qui sic vnius malē
conciliatæ concubinæ illecebris captus est,
adeo vt nunquam phædria suam Thaidem arden-
tius quam ipse hanc deperiat. Vbique infensus
est, qui dehortantur eum ab impuro amore,
et præsertim qui dissuadent illi consuetudinē
eius, quam non idcirco se diligere affirmat
qd venereum aliquod commercium cum ea
habere cupiat, sed qd famæ eius et pudicitiæ
recte consulat, ne misera (vt ait) in obscœna
vitam delabatur. Talibus fucis et coloribus
tegere conatur morbum suum, ita vt subin-
de diceret nō ob aliam se causam eam in ocu-
lis habere, quam vt errabundam ouem in
viam reducat. Sed dic mihi quæso gener,
si hæc in parte vel Ciceronis haberet eloquen-
tiam, crederes illi? Non puto te esse tā rudē
et huiusmodi rerum imperitum. Sed quid
hisce opus est? quid refert longa serie eius
dicto inserere historiam? pater est, scio, ferendus
non exacerbandus. Vtinam tm̄ cum sola eius
morositate nobis esset negotium, eam sane vt
decet libenter tolerare possemus. Non sumus
tam inhumani, quin hoc vitium omnibus senibus
peculiare

peculiarem agnoscamus. Sed inconstantiam eius
qua (plusquam Eurus) immutatur quotidie,
& libidinem illam profundendi ac dilapidandi
sua ac nostra, ferre: id vero nobis permolestum
durum, et acerbum est. Iam hisce diebus
praedixit nobis alio se futura hyeme migraturum.
At roganti mihi caussas respondit. Satis hic iam
diu captus fui, statui me alio conferre quo
consultum mihi videbitur: hoc nunc saltem
habe tibi dictum in tempore. Ad haec ego quid
mi pater in causa est cur hoc statueris? Ex-
pende quaeso quam hoc indecorum erit tibi
pariter atque nobis, hoc pacto haud dubie male-
dicentiam hominum magnopere excitabis. Tum
ipse: non libet (inquit) diutius mihi in
pastoribus nostris immanibus istis lupis cohabi-
tare, qui sic modis omnibus discordiam seminare
student inter patrem ac filios, Invidentiam
illorum et morsus diutius sustinere nolo.
Quid (inquam) tibi rei est cum illis? cur non
potius tu facies quod honestum est et sinas loqui
illos quod velint. profecto non video hanc dignam
caussam esse propter quam discedere statuas
& crede mihi quamdiu non omnino respondebis
Maria, non desinent male loqui homines.

haec

Haec et huiusmodi multa obiecit illi, quae
revellere bonis rationibus non potuit,
quibus respondit tandem, inquiens intra
triduum aut quatriduum dicam tibi quod
deliberaverim, interea decrevi loqui genero
meo, quod ille consulit hoc faciam. Quare
mi gener praemonitum te velim, ut recte
intelligas querimonias eius, quas non ex
necessitate aut afflictione (illi nullam
inferimus) sed ex sola concupiscentia
depromit, Deus novit, quam sincere studeam
tractare eum, quam anxie quantisque
curis, quotidie animum eius placare, ac palato
eius satisfacere cupiamus, sed quicquid facimus
operam et impensas perdimus. Oramus
itaque te amantissime gener his omnibus
cognitis, ut consulas illi ubi adfuerit tibi, quod
illi et nobis expediat. Quod si discedere
velit, certe difficile nobis erit quotannis
illi tantam pecuniam expendere, ut sine
dubio ipse rursum novo aere alieno gravabitur[2]
maxime erit illi propterea consultum et nobis
utile, quod nobiscum maneat. Quod si eum illa
visitare voluerit, et sic animum obfirmaverit,
quod

(quod ita sentius vereor) quaeso saltem commonefacias eum, ne quid temere aggrediatur, quod eum postea poeniteat. Et si intellexeris ex sermone eius eum alicubi victum emere velle, tu pro tuis commodas hoies [illegible] ut sciant quid illi respondeant. Sed hoc satis de patre. Quod ad me attinet, ego officium illud (quod scis) consecutus sum adiutus litteris commendatitiis dni de Mal et consulum comitis de Nassau, quas Bruxellis iam nuper mgro Vincentio tradidi, qui mox lectis litteris relegavit me ad Hagienses, ubi elocatum mihi est officium quotannis pro xxvi[illegible] renensibus ad tres annos. Gulielmus [illegible] forte aderat cum mihi ~~pecuniam Livinus~~ ~~probmeus~~ [illegible] minus tradebatur, sed tacebat et vulnus internum dissimulabat.

haec sunt charissime gener quae in praesentia te scire volui, si venerit pater tracta quaeso infirmum eius animum quatenus expedire illi autumabis, & sic illi consulas (quod recte facturum te non addubitamus) ne aut ipse famae, aut nos rerum nostrarum iacturam faciamus rogamur. Vale quam rectissime, salutata matre et uxore tua

Trâ 10 Maij 1634.

Tuus gener

G. Zweldius.

Hec scripsit Guil. Wbredius frederici Artsbergii filius ad affinem suum Johem Wezarium cui nupta eius soror Anna Nibietra.

Vide s fol. 17.

Ut qui non vivat solum hominibus sed ~~scripsit~~ dicere solitus cum turbae subsannarent: Illi me rident, ego non irrideor. Porro Scrupulos illos historicos in vita D. Willibrordi nō sum ut penitus tibi evellā. Iam n. dudum, quod in illa me non exercuerim, neqz bibliotheca Tongerlooensis hic mihi ad manum. Unde lubens fateor, Davus sum non Oedipus. Noster Willebrordus Boschaerts ab annis multis, illustrandae huic vitae insudavit, et integrum, cumqz iusti voluminis commentarium de eadem contexuit. Verum uti apparet, Scriptus et in tergo nondū finitus Orestes. Prima oportunitate, quid de ea sit, inquiram per litteras; et ubi certum quid resciro, non desinam transcribere. Istud memini et Marcellinū et Theofridum saepius apud

cum

rum male audiuisse. Illa etiam quae in postremis vestris de viris praeclaris Merloa oriundis suggessisti, magnifice inserui epistolae dedicatoriae praelato nostro Tongerloensi inscriptae, qui hic per 24 annos doctorem egit. Vide, lege, et iudica. Nam spongiam deletoriam ubique paratam habeo, si forte omnia non ita ad veritatis perpendiculum. Interea Deo Sospitatori, mi Lappi clariss. D. vestram summis commendabo, et te meum semper valere iubeo, vel ad tria saecula, et ultra. Ita vovet, qui scribit

Clarissime Domine

Vester Amicus et frater

Fr. Augusti. Wichmans Archipresbyter Helmondanus et pastor in Mierlo.

Haec sunt, Clarissime Domine doctor, quae ad quaesita vestra festinanter collegi; si placebunt animo meo gratum erit, tanto viro beneficus sim, tantillum molestiae inter multas alias olim sumptas facile deboraturus sum. Certe non alia mihi mens fuit, impellente ad hoc D. Vorstio, cognato meo, quam vobis ex scedis meis ea depromere, quae votis responderent.

Nomis

Nominis vestri cum fama tulit Stellati ad limina templi, me cura a. respexit in pulvere terrae. Septuagenario quippe maior, laboris et maxime hyemis impatiens, ignavo iam otio torpesco: oculorum visusque aciem hebescere, memoriam declinare et ceteras denique facultates ad finem suum properare quotidie non invitus sentio. Quamobrem a sene decrepito fere, haec bonae voluntatis vota cape, florentis ingenii vestri labores ut mundo pateant et posteritati, ut cepisti, velimus libros.

Vale vir clarissime doctissimeque Dnē Benedicte, et has senescentis ingenii nugas aequi bonique consule profectas quidem ab ignoto, sed famae vestrae florentissimae ex animo faventi.

Arnoldus Buchelius Bat.

Tr. Batab.
Kal. Decembr. 1635.

ex autogr. 1.

post omnimodam commendationem spectabilis
dne decane et ceterorum confratrum predilecti
nostri fuimus tandem tempore in capitulo
arrestationem et [illegible] cum dno de
Montegny [illegible] quantum laboris et
molestia vobis confratres nostri presentium
exhibitoris planius exponent, videbitur
fortasse V. D. extra summa expensis
et terminis solutionis longi nimis compa-
ratione ad petitionem eccle / sed respectu
habito ad nostrorum bonorum quamquam eius non
gratur successionem [illegible] ab eccla inter
annum et diem revocaverit, sub forma in
litteris comprehensa, ac quod non constat a memoria
hominum curtis ipsas realiter fuisse tradi-
tas cum aliis multis, nihil dubito, satis
comprendent eandem donationis vestre utiliter
actum pro parte eccle. Quo ad causam
decani non satis maturum mihi videtur
olerus me fuis dolori magno aperiri
post vel prodi, adero enim eccle in
tempore oportuno. Quam his litteris commendo
V. D. quos deus optimus maximus prosperet
felicitet. Ex Antwerpia xiiii febr. ao
xv.

E. D. V. frater Adrianus de Traielo.

Superscriptio

Spectabilibus ac preclarissimis viris et dominis Decano et capitulo insignis ecclesie beate Marie Traiectensis dominis et tanquam patribus predilectis

Signum tale

ex autogr. subsignato.

post debitam commendationem, Spectabilis amantissime dne doctor lras vras de 15 may accepi 17 eiusdem mensis Junij; Gaudeo de vra patientia, doleo ex intimis de tam multiplici materia patientie subministrata. Sed post tenebras spero lucem, non continebit Deus in ira misericordias suas. Dulcior est quies post multum laborem, et amplexus consolationis dulciores erunt post vehementes et multas oppressiones. Scribit continuo rex se breui venturum, cupio valde vt hoc breue capiat terminum cito. Cum rex fuerit in Hispaniis poterit facile melius prospicere negotijs et Prussie et aliarum partium si volet. dirigat eum Dns et per ipsum pauperi populo partium nostrarum succurrat. Accepimus binas eplas a magistro Joe dne In quibus se refert iam iam coniungi a V. D. vt prius per meum Magistrum fuerat stimulatus, habeo gras de labore in hoc capto, astutam ipsum oro continuo, vt negotijs meis intendat, et specifice de omnibus scribat, nec velit desistere si apud alios semel vel bis repulsam fuerit passus. Meminerit Ladmie et deposito rubore inuerecunde solliciter, existimo eum eius disciplina capacem quod quam

breui

bern profecerit, quantum minus m[agiste]r Jovs a ber
mel est edoctus qui se V. R. comendat.
De domo quam pro me comparavit valde
gavisus fui. Dedit mihi d[omi]n[u]s eam domum qua[m]
plus ceteris o[mn]ib[us] in Traiecto dilexi. Cupio[que]
ibi ad minus duas cameras p[ro] meo usu con-
strui, si interpellaverit Operas v[est]ras, ut
mediocri pretio bona ligna habeam dicta
Wagenscot, non dubito assistetis illi pro
viribus, faciet[is]que quod in p[ro]pria utilitate
essetis facturus. Salvo qu[o]d si Schulteti a
Cordraco se retraxerit, periculosior somp[nus]
est hostis fugientib[us], et certe suam industri-
am non debuit subtrahere utilitati publice
ob id quod ab aliquis iniuriam pateatur.
Comendate me illi, et meo nomine orate, ut
pro suo honore et cor[um] utilitate ad locum
redeat quem deseruit. Comendabitis et
me ve[st]re uxori et alijs amicis burgimeis, Ber-
tholdo thesaurario etc. Ex Madrid xxij
Junij a[nn]o xvij. V[este]r amicus et fautor Adrianus
sup[er]scrip[tio]. ep[iscopu]s Dertusen[sis]

Prestantissimo viro d[omi]no et m[agist]ro Florentio de [?]
utriusque iuris doctori eruditissimo d[omi]no ac
fautori integerrimo

A. Dedwert.

Ex autographo.

S. P. Mirari satis non possum, vir doctissime, quid Tuliarensibus in mentem venerit, quod foedifraga atque adeo praepropera rebellioni cum interneciuo fortunarum exitio studere maluerint, quam rebus pro se satis afflictis pacta fide consulere, suopte, ut dicitur, iumento sibi duplex adsciscentes malum, tum pacis videlicet desperationem, tum frustrationi principis sui pro ea per amicorum legatos diligenter agentis; quos ob id re infecta ex aula nostrate pridie recessisse. Quod scribis Gelrios, Bommelensibus exceptis, nondum ad arma excitari, sed plane adhuc pigros cum vehementer gaudio, fortassis vni modo dignus continget cuneus. Gratum quoque est, grauiter vos istic ad consulendum tranquillitati publicae laborare prouidisque consiliis incumbere, misso etiam ad aulae proceres procuratore Fisci qui maiore tum auctoritate dexteriusque quam per literas fieri queat cuncta palam explanabit, tu vestibus Reipub.

tum

tum patriæ tuendæ necessaria. Addit et equitatum videri necessarium, Idem et ego existimo, maxime si concreta gelu flumina vinxerint in posterum rapax. Gubernatorem ditionis Auriacum principem istuc adventurum Letor. Nam eius et plurimorum quos alit consilio, prudentia, virtute ac authoritate rebus tum publicis tum privatis nostræ patriæ diligenter haud dubium prospicietur. Si quid iam scriptione dignum occurrat, aut redux Bruxella tabellarius quippiam a Zoetis responsi tulerit, de eo me velim certiorem reddas; ac longum felix valeas, Ex Zulenburgo Marchena 19 Novemb. Aº [illegible].

Tuus toto pectore Frederus.

Schenck a Tautenb.

Absolutis doctrinæ ac virtutis viro Dno Decano Eccle S. Mariæ Tr. amico summo.

La lettre escrivante [illegible] au noble homme Baltazar de Buer

monsieur

Monsieur [illegible]

Raison pourquoy ne l'ay plus tempre respondu au vostre a cause la maison mortuaire de feu ma tante madame Adrienne Spyskens plustost tard que iamais. Les memoires touchant la famille de thet Wyck m'ont esté treagreables, combien que aucuns m'estoient congneuz par inspection d'autres chartres diverses. Je vous recommande celles qu'ils vous plairat de faire tirer aux livres de l'Abbaye d'Egmont touchants madicte famille et ce au plus tost qu'il vous serat possible en vous remerciant mille foys, sans oblier Monsieur Buchel, auquel ie baise les mains tres humblement de ce qu'il at pleu de m'envoyer d'Utrechem et se serat a la reciproque de ma part en tout ce qu'il me plairat de commander, cy ioinct vont alcuns memoires de vostre maison de Buren (de laquelle i'entens qu'aucuns hoirs masles descendrans pas loing de Xanten

emme

comme ceulx des ces sont n'ayans
par la mort estaintes, de [illegible]
velles de Mulert, Amerongen, Monsr
Burck lequel m'at autrefois pro=
mis de me faire tenir leur gene-
alogie, en vous priant de luy vou-
loir a luy subministrer lesdites
memoires des Monsieur Gramaye
receveur general de la duche de
Guelders de part sa maiesté demeu-
rant en la ville de Gueldre m'at escrit
le x de Novembre dernier passé
qu'il at parmy ces chartres un reper-
toire des chartres trouvez au chas-
teau de Buren, vous vous pouvez
addresser a luy pour en avoir part.

Vre treshumble servitr

Ruedwyck

ad. G. Vocthu pfessor.

Reverende vir.

Petieras nam pridem carmen aliquod pro sententiandum Nob. Doctore Echius Viresbg in quo maturando ne tardior esse sub dispositum collega vester Doctor Scotannes idem fecit. Ceterum per occupationes diversas quae mancipari nos uni saepe officio non sinunt, postremum per adversa ex catharro, qui me ferme suffocaverat, valetudinem impeditus nihil scribere potui.

Postquam vero manum admovi, remissiore pro ut nunc est malo, tentavi aliquid, sed ut video obnitente natura, quae etsi illud studii genus pendere plurimis semper visa fuit, tamen sensi ad eorum carminis asperitate tum resiluisse. Nam cum reliquum vix poema libero spiritu fieri soleat, et sicuti in circensi curriculo respirare arcta spatia, ita nescio quibus carceribus tunc me incluserit, primum illud in illo versu et infelix experimentum. Igitur ne vim facerem ingenio et ut nihilominus ostenderem non refugere me ullius officii dulcem molestiam, malui alio carminis genere testimonium meum erga nobilissimum virum affectus edere

ceterum

etsi cum excusatione si forte desyderii vestri charissimo non minus satisfecerim. Nam illud felicissimo aliorum furori, aut Sapho vestrae dulcissimis, et pro sexu modulationibus celebrandum relinquo, quae sola quod sciam hoc gloriae et famae consecuta est, ut virilem quoque et masculam multorum poetarum sua mollicie everterit. Mihi certe per artem facta, vero hoc tempore durior fuit, etsi non ignorem Mantuanos per Italiam principes sam vocis aut soni repercussionum suis quoque atque opera artificum intulisse. Interim Musicam illam vero, quam dubie sicuti in multarum fidium consensu, variis positarum sonoribus temperatam avide expectabo et quod porro nascentibus ap. vos literis indulgentia fati decernat, Vale. Reverendos et Cl. V. Collegas tuos meo nomine saluta. IX Kal. Jun. a.o CIↃ IↃ CXXXVII 9.

T. R. C. studiosissimus

P. Vinsemius.

Ex autogr. Epistola Her. Glyceri Ultraiect. ad Buxhu. a° 1568.

D. Archidiaconus M. Bucho cum fre suo Hectore nec non D. Montzmanus et Kyttanus adhuc parisijs astunt: ubi tanta annonę caritas ut tenorum stuferorum panis singulis pe singulos dies vix sufficiant, cuius rei gra atque etia ob obsidionis metum, cu plurimi alij, tum etiam persinus noster cu pedagogo suo Iordano, relicta Lutetia Atrebatum venerunt, ibique cum studij tum linguę discendę causa harent. Vibrandus D. Buchonis fr. adhuc Louanij agens, sic studet, sicq publice respondet ac in corona doctissimoru viroru nonunquam declamat, ut etiam clarissimi D. Viglij testimonio, si sic pergat (quemadmodum adhuc heri ad me scripsit) inter ceteros et fres et cognatos suos facile brauium videatur ablaturus. Vale suauissime ac carissime fili, inque non minus quam soleo tibi adhuc carum esse (de quo iampridem ob causas predictas dubitare cepi) vel nunc saltē monitus prouocatusque ostendi. Ex Traiecto vl 3. non. Martij. Salutat te uxor mea officiosiss.

Ad Vicedecanum D. Marię. Tr. D. Hubertu de Buxhe.

Mihi usu venit (honorande dne) vicedecane, quod plerisque alijs bonis viris euenisse legimus, Nimirum qd ab ijs de quibus bene meriti erat acciperat

*

S. L.

acceperunt iniuriam. Ad qd ego nunc experior,
dum Vr. D. Decanus praecipuum membrum vestri
capli, cui ignotum non est, quid a me eccle
vrae praestitum sit, me et meos vexare, et
ignominia aliqua afficere studet, qd de vobis
et eius omnis non sum promeritus. huius
rei nobis dedit experimentum, ex eo quod
nullo cum urgente propriae dignitatis offi
cio, sese ingessit, vt substitueretur ab Abbate
S. Laurentij privilegiorum (vt fertur) conservatori
quo postea de facto (quod iure no potuit) nos
trahere ad suum tribunal. Ingessit, inquam,
se, quia ipso tacente adiri poterat alter
conservator, nimirum Decanus S. Salvatoris,
qui pari dicitur fultus authoritate cu d.
Abbate. Verum cum non speraret illu suae
voluntati praebiturum assensum, adire maluit
Abbatem, qui ob defectum mentis valide sub-
stituere non potuit: Verum hac attentata
autoritate illustr. Dni Ducissae sopita sunt
et declarata invalida; Cumqz haec male ces-
sisse adverteret aliud medium aggressus
est. Nimirum vt uteretur substitutione
Rmi D. Archiepi Trajectensis, id quod ex officio
alteri competebat, et mandavit citari meu
Archipresbyterum Scaldiae praecipiens eidem sub magnis
poenis vt dom Lambertum decanum, qui iaduu
diversis censuris est innodatus, habeat pro
absoluto, et secum admittat ad iudicialia exer=
cendum

cendum contra ordinem iuris dispositionum, patrocinando homini ob suam pertinaciam, in excommunicatione sua culpa sordescenti. Nam si voluisset absolutionem a nobis petere, quam gratis impendere eramus parati, iamdudum est absolutus. poterat insuper dns Decanus suis privatis litteris requirere, ut quae aequa et iusta erant non denegarent dno Lamberto, sed maluit (ut res ipsa docet) rigorosis mandatis insuper provocare ad pugnam. Ignoscat illi Dns. Haec tibi indicare volui, ut cognoscas cuius culpa eveniat ut cogamur retrahere manum, ne postea amplius beneficia conferamus ingratis. Middelburgi xj mens. octob. A° 1563.

Tuus amicus Nic. de Castro Eps Middelb.

Idem. Ad. Gislenum Scriveers Grafl. etc.

S.P. Misit nobis Ven^dus nr Archidiaconus et ppts vestras litteras manu propria scriptas, iniuriis et maledicentia plenas, pro definitione et sententiam Illustr^ae D. Ducissae Gubernatricis aut potius secreti Concilij R. M. super usu et exercitio iurisdict. lata et expressa ad servandam inter Ipsum Archid. et nos concordiam et eximendum subditos nros ab illa servitute et onere qd hactenus tulerant. Nimirum qd amplius non debeant adire Traiecti et Officialem d. ppti. sed qd ipse d. ppts nobiscum residere teneatur aut aliquem in loco iurisdictionis nrae habere substitutum, qui cum nro officiali administret partibus Iustitiam in causis appellationum, et quorum definitione absolvi possint occurrentes difficultates, prout hactenus consuetum est

*

fieri

fieri ante erectionem novarum sedium per officiales R.mi et ppti tunc Traiecti residentes. Equinus n. bynum etc. qd archid. (qui crulg. ... dicitur) signature sunm ... quam ... et ... conrordias conditiones cum reliquis adiunctis dicit et scribit se nolle acceptare, aut sequi tanquam iniquas, et a meo vicario calumniose suggestas. In quo non solum laedit dnos commissarios R. M. viros et sane prudentissimos et omni exceptione maiores, nempe dnum praesidem Vigilium, dnum cancellarium Nigri, et Hopperum, qui patientissime eos audiverunt et multis mensibus in audiendis rationibus hinc inde propositis fuerunt impediti, sed etiam ipsam illustr. Gubernatricem et R. M. cuius autoritate omnia sunt confirmata. Dubius sum quid me facere oporteat. Nam recedere a concordia facta non expedit, et causae quae per appellationem ad officialem epi et archidiac. devolutae sunt ipso comparere aut alium substituere nolente manent suspensae in gravamen partium iustitiam requirentium. Metuo etiam ad meos officiales solus non posse valide ipsas causas quae nobis eoes sunt cognoscere, existimo tamen qd hoc fieri poterit. Si dns archid. iudicialiter et legitime requisitus renuerit aliquem substituere, sic qd ego in contumaciam eius comparere et substituere nolentis, possim aliquem surrogare in loco eius

sed quia hoc quaestio iuris est, non ausim illam viam
ingredi sine consilio et deliberatione iurisperitorum.
Consului a(utem) super hoc dubio quendam consulem Me-
chliniensem, qui suasit levandas esse literas executo-
riales. Antonius dubitat et timet quod per appel-
lationem poterit executio literarum suspendi, et
sic frustra fieret omnes expensas. Res perplexa est,
et quae maius praeiudicium afferre subditis potest
quam mihi, peto itaque super istis audire vestram
sententiam. etc. Middelburgi vii mensis Martij
aº 1563. Tuus ex animo amicus deditissimus.
Nicol. de Castro Eps Middelburg.

Magro Gislenio Scriuers etc.

Satis feliciter cursu D. Greffrarie, in Brabantia pervenimus
tametsi 4 integris diebus profectione extraximus,
priusquam venimus Bruxellas, noctes n(am) non computo
quia cum longiores essent diebus, neque consultum vide-
batur per tenebras nos periculis committere viarum,
tardius profectionem nostram absolvimus, quam
sperabamus. Bruxellas a(utem) ingressi mox ad pala-
tium D. Illustriss. card: me contuli ut tentare-
mus eius animum si sese submittere dignaretur
ad conferendum nobis munus consecrationis, quod
post salutationem et sumptum de bona gratia cum
ipsius dignitate prandium, libentissime con-
cessit, praefigens nobis diem B. Stephani qui post eius
introitum 6 erat dies, ad comparendum Mechli-
niae una cum dno Curtio Epo Brugensi, cui
suam operam ante meam comparitionem addix-

erat

erat. Bruxellis biduo aut triduo completo
vbi paramenta Pontificalia (sic n. habet ceri-
moniale Rom: quo significantur indumenta
Episc.) paranda erant, Louanium me contuli
deinde veni Mechliniam biduo ante solemni-
tatem natalis Christi, in ipsa a. solemnitate
magno et insolito triumpho cantatum est summu
sacrum a Reverendiss. et illustrissimo dno Card.
et archiepo Mechliniensi, quo completo, vocatus sum
cum eodem Reverendiss.o Archiepo ad conuiuium
solemne qd magistratus Mechliniensis iusserat
in domo ciuitatis pparari; die sequenti qui
nostrae consecrationi pfixus erat, Reuerendus
Eps Brugensis et ego de manu illustriss. Card.
qui Cameracensem suffraganeum et dnm Abba-
tem Grunbergensem p assistentibus sibi delegerat,
in eccla S. Rumoldi consecrati sumus, spectante
populo et primoribus ciuitatis qui in tanto nume-
ro confluxerant, vt chorus vix illos caperet, et
loca choro vicina. Consecratione peracta duximus
mus cum magno comitatu ad palatium illustriss. D.
Card. vbi conuiuium magnificum paratum erat
postridie vero D. Brugensis et ego tractauimus
dominos quorum bn voluntatem ac liberalitate
antea fueramus experti; Interfuerunt nostrae
consecrationi D. Commissarii Middelburg. ad hoc
huc missi, nempe Burgime Schautsheerheery
et pensionarius vt mihi adsistrent, et nomine
ciuitatis nrm honorarent actum, eis mandato
deducendi me, et assistendi mihi in via, donec

pveniendo

[illegible] Middelburgum. Conbenit q. inter nos quod
precendie profecturi essemus, scilicet ad partes flandrie etc. qd.
facilior videtur mihi Traiect et minus periculosum
speramus q. (favente dno) nos ingressuros Middelb.
circa prima Januarii; nisi aliud occurrat impedi-
mentum, [illegible] gratiam a Dno nobis commun[illegible]. Vale
dne Graphiari et si in quacunque re nostra desidera-
bis operam, non parcas amico, q tibi debet quid-
quid prestare potest, et saluta dnum Ludovicum, dnum
Grisez, et reliquos amicos ac familiares. Middelb.
raptissime [illegible] 1562.

Tui studiosissimus amicus et servitor
Nicol. de Castro minister ecclie
zu Middelborch

Ex p[...] Multum molestie prestitit mihi, dne Gra-
phiarie dns archidiaconus et capitulum traiectensis,
priusquam induci potuit ut hic constituat aliquem
officialem qui ipsius nore exerceat cum meis eccle-
siasticam jurisdictionem, et pastores ac vicarios in-
stituat, et visitationi insistat ecclesiarum sicuti ex
officio facere tenetur; obtinui duas aut tres or-
dinationes et tandem sententiam p modum provisio-
nis pbisionis prout vestra prudentia cognoscere pt
ex copia ipsis adiuncta q sentia dno psto est in-
sinuanda. Verum quia ipsa sententia literis clausis
ad ipsum directis clausa e et tempus illi pscribit
sex epdomodarum intra qd hic constituere tenet
in loco aliquem substitutum q loco officialis quem
ipsi traiectenses hoc nore appellandum negabierunt

sed

sed assessorem, otia faciat q prid̄e officialis
tr. facere p zelandis consuevit. Sic tamen ut
zelandi neq pro institutione dispensatione
aut informatione processuumq visitatione am-
plius necesse habeant se transferre Traiectu
aut egredi nram diocesim. Peto ut lras clau-
sas ptis coniunctas p ianitorem vri curie faceas
dno ppto psentari, faciendo actum psentaois cu
expressione temporis, quam actam nobis trans-
mittendam, ut reddat fratri, qui eandem cura-
bit nobis transmitti, solvens ipsi ianitori iura
consueta. Aut si prudentia v. quod ostiarius
hoc nolit facere, ut requiratur ab. ppos. ut
hoc dignetur vid. mandare si opus fuerit; com-
mendando me vid. cum salutatione co suita.
His paucis vale, salutans uxorem cum reliquis
amicis. Middelb. 4 mens. Apr. 1564.

Tuus amicus ex animo
Nicolaus de Castro eps et platus
Middelburgensis.

cum sigillo solito
gelido tecto.

Clmo Dne

d ex ante.

Nactus occasionem tam bellam, non potui no
vel verbulo indicare statum conditionemq
in qua degimus. Scilicet qui in otio musis
studiisque amico vivere solemus, mar inbitis
etiam auribus tubaru ac tympanoru audi-
re cogimur; adeoque ut inter arma leges

mēq

nostrae ita et cetera quodammodo silent
studia. Sed Deus meliora, qui velut ex τῆς
μηχανῆς, ~~malum hoc~~ adveniet aliquando
et a nobis averruncabit malum hoc ac
pondus belli. Ecce quo pacto tuporem
ac negligentiam ap: te meam excusare si
non accusare coner. Ita est, dudum
scripsisse ac rescripsisse oportuit, verum
moram moram nectente elapsa subinde
occasio ~~fuit~~. Interim horis succisivis Bi-
bliothecam meam Belgicam recenseo et
augeo; ago quae gratias immensas pro in-
signi auctuario, quo me beasti, sed et alii
aliunde symbolas conferunt. Utinam Ger-
mania purissimas promitteret felicitates!
Dabitur mox prelo opus: permittam tamen
Fastos Academicos, quorum specimen nuper
in Doctoralibus exhibui Fastis! Meminimi d.v.
scripsisse nuper lecti ap: vos Thomae Basini
epitaphium, quod cum reliquis vulgari typis
velim. Caetera ap: nos fere antiquum
obtinent: Orationes passim et carmina in
obitu serenissimi principis nri scriptae et
vulgatae

vulgate: tres Lovanii. Edit et cl. puhang Ideam Heroicam, quam cum Geraulfo Kerman dum istuc excurreret emittam et scribam latius. Scire cupiam, an haberi possint Consuetudines Ultraiectinae latine redditae? Ego et meas Lovanienses latio donare constitui, additis brevibus Juris allegationibus. Vale V. cl.me et Valerium pater

Eidem D. V. deditiss
Cognatum

Superscript. Cl.mo et doctiss. viro D. Gilberto Lappio a Waveren / ɛc. Rs.

Ultraiecti

Cl.m Xexipl

A mon cousin Nob. homme
Ernont de Buchel a Tolloy
en France

Mon treschier cousin de Buchell, apres mes tresintimes recomandations a v. bonne grace et celle de v. bien aymee, reste ne scavray que pour vous faire entendre le desir que iay a v.s faire service en tout temps et lui souhaittat tout heur et felicite au mariage que vous estes a faire, nous resiouissant de la bonne partie qu'avez trouve la, pour plantee et raciner la famille

de

de Bucholt aux extremes limites de la France
qui se peut paragonner a l'Italie en toutte
abondance. Combien que nous comme aussy tous
ceulx de vostre parentaige l'eussent bien au-
trement souhaitté regrettant vostre absence
nommement vostre treschere mere et soeur
Toutefois puis comme dict le petrarche:

Ciascun a la sua fortuna dal di che nasce

Et qu'il at esté ainsy la voulenté divine
se soulaigent en ce destin. Car c'est Dieu qui
nous meine souvent a nostre bien contre
nostre bon gré et voulenté mesme pour
tant qu'il scait ce que nous duict, Qui
scait si le bon Dieu vous a voulu planter
au pays de paix, et sauver de la ruine
de vostre patrie, Certes nos affaires
publiques ne vont trop bien non tant par
les forces exterieures, que la malvisation
des nostres mesme, ou plustost pour la
castigation divine, quand le meritons ainsy.
Nous irritons iournellement le bon Dieu
par noz pechez, qui nous tant de fois, et si
miraculeusement a conservé contre la puis-
sance d'un si grand ennemy, et nous ingrats
que nous sommes, elevons les testes contre le
ciel et embrassons toutte impieté en
recompense. Nous sommes beaucoup moy

cousin,

cousin, depuis vostre departement d'icy changez mais point en meilleur, sommes montez au plus haut degre de la roue de Fortune et commencons a descendre. Le maintien superbe, la presumtion de propres sagesse et forces, l'abondance des richesses privez, nous ruinent tellemet que contre l'advis Concordia res parvae crescunt, nous perions par discordia et ne voy aulcune remede, si le bon dieu qui nous souvient aux plus grandes extremittez est venu a ayde ne nous participe sa misericorde et bonte, Mais mon cousin, pour ne le faire trop long ou charger ma lettre en discours, vous souhaiteray avec la vostre toutte prosperite et bon heur, [illegible] 1607.

P. Hutterus. 1573.

Ornatissimo Doctiss Domino, D. Joi Axelio in Metropolitano Ultraiectensi templo canonico ac Thesaurario, nec no eiusdem ecclesiae praepositi vicario generali, et mecenati suo. Traiecti ad Rhenum.

Alb. pigius ad uronhu Finem Mathem. par.

Mi compater humanissime, plurimum salve
Quamvis ad te nihil scripserim, nolim ~~tu~~
~~existimes~~ tui me esse oblitum; sed ut
singulos quosque istuc venientes, de te
diligentius percunctor, ita (quod ex animo
gaudeo) omnes omnia prospera et felicia
nunciant. Hactenus detinuit me implica-
tum aula pontificia, a qua tandem eluctatus
me contuli in requiem. Vivo hic in patria
fortuna non prorsus contemnenda, quae
esset forte splendidior, si ego essem ambiti-
osior, aut avarior. Interim dum a vobis
absum, etiam inter illos fluctus curiales
studiorum nunquam oblitus sum, et praesertim
artis Apollineae in qua sentio me profecisse
nonnihil; sed quaestum facere, nunquam
dignatus sum; tametsi rogatus vel invitatus
nonnunquam adsum laborantibus. Haec vitae
meae hactenus fuit tenor, hic successus
quem tibi amicissimo latere nolui. ~~vm~~
~~mihi~~ Incidit autem haec scribenti memoria
quam aedibus fuerit vir ille vere amicus,
cuius ego copiam mihi fieri, mirum in modum
cupere

Emporium. Quamvis non gravabitur is
mihi significare qualis solum de
sedibus, & denique totum externorum
cultum. In quo mihi feceris rem
tam gratam quam gratissimam

Dx xxvj l. Thalesius ad Thom
Persons

Dominum cursus mundi hic casu in consortationem ac colloquium cuiusdam Theodorici Nicolai Cenopolis civis nostri, qui per occasionem narrabat se habere cognatum quendam Romae hominem doctum multisque Rom. curiae ac doctis ibi ac notissimum, cuius et lras, quas eo die ab urbe acceperat mihi legendas tradebat, addens si quid vellem in urbe pro filio illum citra magnam operam impetraturum. Hac occasione motus scribo lras Romam quo hominis illius Nicolai Florentii Harlemensis nec mihi olim utrumque nati, citer citra illum rogando ut si posset impetraret dispensationem pro filio meo M. Henrico ut post ao aet suae xxij aut circiter secundum ~~[struck]~~ pontificis gratiam presbyteratus gradum obtineret. Ille vero ut est homo mirum candidus, et in Iure civili ac Canon. versatissimus intelligendo filium meum iam per temp. commissum ad curatus Sparnelwou

denique

dratis officium, impetravit ac ad me misit
non quod volebam, vz[t] dispensationem
ad extremum ordinem pro aetatis defectu,
sed de qua non scripseram dispensationem
quandam apostol., qua possit in aetatuali
statu ad biennium, in subdiaconatus vero
gradu ad quinquennium accipere ac possi-
dere omnia beneficia Ecclesiastica et curata
dummodo in aliqua universitate ubi
studium vigeat generale theol. insistat,
praeterea excusat se quare non miserit
quod petieram: se hoc iudicio certissimo
fecisse, ignarus interim quod tecum egeram:
pro hac opera non expetita nihil interim
aliud desiderat, quam ut grato animo
accipiam quod bona ex animo suo impetra-
uit. Si tamen breve aptius veniat, ha=
bebimus binas dispensationes super uno
negotio, quod tamen excusabilius videri potest
quam si utrinque aut nihil accepissem
aut nihil impetrassem, etc.
Haerlemi 1 decemb. a° 1555

Ex orig.

Ex orig. L. Ad. Joem Vorstium
Decanu etc.

Lrae D. V. mihi plurima attulerunt
tristitia ppter mortu clarissimi fidei
defensoris D. Alberti pyggii irremediabilibus
lachrimis merito deflendam. Vere misera
eccla quae suas passim amittens columnas
et defensores, indies magis patescit hos-
tibus suis, qui iam potenter possunt
nullo resistente aias occidere. Butzerus
seductor magnaru ciuitatu Germaniae
nunc tandem seducto epo nro Bonnae
quotidie plures inficit, quem tillo desce-
dente nemo impedire potest, et timeo
quod per alias vicinas terras paulatim pre-
sertim et suas venena diffundet. Ve nobis
ut quid diutius viuimus inter tot mala
et pericula non modo rerum et corporum
sed quod terribilissimu est etiam aiarum.
Et in his omnibus populus et clerus non
reuertitur ad percutientem se, et dominu
exercituu non exquirunt. Ideo non est
auersus furor dni sed adhuc manus eius
extenta

extenta. Quis n. non videt qd propter peccata, q̄ multiplicata sunt nimis, Deus hec et plura acerbiora q̄ restat mittit super nos? Libellum ultimum venerabilis piggij (ut d. v. iussit) Melchiori tradidi, qui cum statim se accingeret impressioni, aliq fautores Burckhardi hoc percipientes, conati sunt impedire. Sed ut spero non p̄valebunt. Idē Melchior diversis vicibus misit dn̄o piggio libros quos postulavit, ut mihi constat, quos tn̄ hactenus non soluit, licet a me monitus fuerit. Oro igr humilitr d. v. ut dignetur d. Melchiori procurare solutionē, ya valde eget, estque catholicus impressor, ab hereticorum libris pro dāno semper abstinens. Iussit et idem dns piggius ut libellum de ratione concordie suo damno et lucro ederet, quod Melchior fecit, sed contra spem piggij emptores Francoforduie et Colonie perpaucos invenit. Nihilo tamen an Melchior oblatam conditionē acceptaverit. Ceterum modica petitionē pro me habeo ante faciem d. v. exprimendā.

Diversis viribus diversas ppter defunctu subivi labores et expensas in victualibus quu Coloniis fuit, et circa impressionem librorum suorum aliqd et pecunie pro eo exposui; pro quibus tn nihil exigo sed peto ut d. v. rum ceteris executoribus mihi libellu seu Apocalypsim cuiusda Amadei heremite, quem d. piggius sua manu scripsit, et mihi semel mutuare volebat si certum nuntium habuisset ppter Deum donare aut saltem mutuo dare dignentur. Non timeat d. v. me scandalisandum, aut aliquem scandalisaturum ex nonnullis d. libelli locis, q roi theologoru opinioni contraria videntur; Nam olim illum festinantissime Traiecti percucurri. Post multas difficultates ppter libellu habitas etiam cora Senatu Colon. retraxi manus, nihil audens me amplius intromittere, ne conventu meum absque fructu periculis exponerem, Videqs illum mutuo cuida fidedigno amico D. piggii qui illu occulte disposuit, absque mea opera

ad.

ad imprimendum (ut credo) fortiorem nolo
scire quid agatur, non audeo ingredi
donec publice prodierit. Valeat D. V.
in utroque homine felix et incolumis.
excellentia 6 Martii 1543.
S. D. V. servus et capell.
F. Gerardus prior Carth.
in Colonia

Venerabili ac magistro viro d. Johi Vorsto
a Loenbeke Decano insignis eccle Traiect.
alia Johs. Nicol. Canini pbri et
pastoris eccle S. Pancratii dioc. Harlem.
pro legittimatione Anshelmi F. Alardi sacerd.
promoti ad prima tonsuram 25. a° 1553.
xxvij l. S. P.

Generose Reverende et Magnifice dne
mirabitur forsan R. D. V. quid causae
sit ut nunc absens eandem R. d. V. bis
meis interpellem. Sed quia eventus
et occasio plurimum in rebus domina
tur: subinde ex re et tempore consilia
capienda sunt. Superioribus diebus Nu
ncium Aplicum cursum ex nepoti
meo Ausonio Galame iuveni non
indocto

indocti, neque inferiori indole de canonica=
tu et prebenda per obitum M^ra Johis Witz
Wyck vacante, cui ne in adipiscenda
possessione impedimenta obiiciantur
et obiecta discutiantur, visum mihi est
per vestram ueterem amicitiam et totius expertae
R. D. V. in me benevolentiae, et meritis
forsan in vestram Ecclesiam nonnullis
certe pro perpetua mea in eandem volun-
tate et affectu rogare et interpellare
te etiam atque etiam ut earum rerum fructum
necessario hoc meo meique nepotis tempore
sentire possim, id R. D. V. beneficio, quod
Deo mihi iucundius erit, quo in hac causa
constituta mihi de tua benignitate fidu-
ciam falli non animaduertam, tum etiam
quod pro condicione temporum, et huius
seculi moribus fide certaeque benevolentiae
rarissima exempla, ut etiam in illustribus
et excellentibus viris, hoc quoque tum similibus
illustriora maioraque habentur, et ad
Rempublicam disciplinam pertinent. Quare plu-
rimum eandem V. R. D. oratam velim ne
spem

ptem nuam in causa tam iusta et
plausibili caducam vv. patiaris, Ego
ita curabo adolescentem hunc institui
ut aliquando eccl[esi]e vestr[ae] clarissimoq[ue]
collegio lumen et ornamentum adferre
possit, accedet hoc immortale R. V.
in me beneficium ad cumulum meri-
torum in me tuorum, vale vir pre-
stantissime atq[ue] amplissime 1545
xx Junij Groeningh[e]

Cel. et R. D. V. addictiss[imus] ad
mandata
Hector ab Hoxwier

Venerando, generoso ac Magistro dno. d.
Joi Vorstio dno. in Loenbura decano
maioris eccl[es]ie Cameracensis p[ro]p[osi]to et dno
suo multis modis colendo
Traiecti

ex origin[ali]

Post confraternales et amicabiles com-
mendationes, venerab. et gr. dni decani
et confratres observandi, recepimus medi-
usfertius p[er] p[rese]ntium latore, lras D. V. qui-
bus intelleximus certos deputatos a Cap[itul]o

maior.

a. Ces. maiest. ad Ducem Gelriæ p bonis
eccliæ recuperandis, qua de re no modicu
Camisi fumus. tum etia alios tres commissa
rios p decisione causæ ppositus obtetos.
qui licet viri doctissimi existant, no medi
ocre tn nobis affert dubium qd omnes
e consilio Mechliniensi, in quo adversarij
nri quam plures fautores obtinere dig-
noscitur, forit n. non minus consultu
quam necessarium si quovis modo com-
mode fieri posset) quartum et hunc eccle-
siasticum e consilio C. M. eis adiungi
&c. Ceteru quia hesterna die
coram confratribus deputatis comparuit
quida civis Daventriensis nome Antonius
cum filia sua Maria, exhibens certam
supplicationem dudum cora Gubernatore
Frisiæ expositam super excessu et crimine
Dni Johis Clarhecii pspti nri pntibus iuncta
petendo sibi iustitiam administrari. Qua
in re cum no modicum pplexi simus, cu
ob enormitatem facinoris, tum etiam si
supplicatio vera, qd dolenter rescribimus

rem.

comprobetur) hoc in magnum scandalum
et dedecus Ecclesie nostre et presertim ipsius
prepositi vergant. Quare prefatum Anto-
nium et ipsius filiam D. V. Ill[ustrissi]me quarum
consilio nihil ea in re attemptare volu-
mus) adire consultum duximus, ut
matura desuper prehabita deliberatione
ad supplicationem prenominati Antonii provide
et pertinenter respondere possimus. Verere-
mur n. ut hoc propalato crimine non modo
ipsum prepositum, verum etiam totum fere
clerum (hac periculosa tempestate)
scandalum et turpes obloquutiones pas-
surum.
Relinquitur, quod sculteterus noster hesterno die
in rapto comparens insinuavit, quomodo due
capse bona cleri nostri et pactus ...
in patria de ... ad instantiam Mart.
Rutgeri ... esse arrestata. Quare
necessarium foret super hac re cum d. Com.
de Buren in curia existente simul absoluto
to coicare. Nam obligatio vigore cuius

[illegible]

Mr Rutgerus [illegible] obtinuit, dumtaxat
[illegible] statum [illegible] sua
[illegible] (quodam tempore [illegible]
rarum occasione cuiusdam successionis
per [illegible] patris [illegible] ab [illegible]
per Gelrenses extorti) in primis taliu-
bus seu provinciabus vulgariter Dingtael, vel
in eventum pacis et concordie in primis
Castrensibus statum, confirme, bandt-
meister gemeinde [illegible] resoluta
pulsaretur, atque permittatur. Ex quibus clare
patet, [illegible] invalidum ac nullum
praeter formam iuris contra [illegible] et [illegible]
fulminatum. Nec dubitamus [illegible]
D. Comitem facilitate melius informari
posse, cum non modica parcialitatis cariat
nota. [illegible] 14 Jul. 1531. Tr.

Johes de [illegible]
Ex commissione [illegible]
Venerab. et [illegible] dno decano et
canon. tanquam deputatus [illegible]
confratrib. nris observandis
Bruxelles.

D. Jo: Isaaco Pontano.

Cum nuper disceptationem chorographiae vestrae cl. D. Scholierium et ad manus esset caput de Hollandiae Etymo, et origine et quo loco illud primum auditum, omnino de nomine vobiscum sentiebam, nec aliunde illud quam ex regionis natura et loci conditione natum arbitratus sum. De loco vero et quae primum regio eo nomine dicta sit, pateris quaeso, clarissime vir, me paullum a vobis dissentire, et si ita vis, paradoxa loqui. Nam quae tu eam in rem adfers non satis adstruunt opinionem vestram. Ego enim sic statuo non unius Comitis aut Domini fuisse regionem illam quae nunc Hollandia audit, sed paulatim ex pluribus dominiis coaluisse, ac uno tandem nomine appellatam. Nam eam comprehendisse Comitatus Westflinginsium, Texellensium, Mosalandiae, Rhenolandiae, Hollandiae, et Marchionatum etiam Phlardingae, olim a diversis Rectoribus possessos. Hollandiam vero propriam et primitivam fuisse eam partem Bataviae, quae nunc Zuyt-Hollandia.

abrev.

dia dicitur, et olim Magna quoq: Insula, appella
ta fuit; quam et Dithmarus Merbedim insula
vocat; . Eamque comitatus titulo honoratā
peculium fuisse Antistitum Traiectensiū pro
maiori parte, ex coniecturis nō usque adeo
vanis, ut mihi quidem videtur, oīo psuasum
habeo; a quibus clyentelari iure inde comi
tes indigenae, sive a Flandrensibg, sive a Frisijs
orti ij fuerint, acceperint. Qui cū temporis
successu potentia crescerent et vires suas
ris facere vellent, loca quaedā ad Wahalim sita
munire, ex quibus Rhenum Mosamq; descendentes
coercerentur, nec ultra patronos
suos agnoscerent. Unde factum ut illi, cum
iustas querelas Imperatoribg saepe detulissent,
Imperatorū decreto clyentibg arma imperata sint.
Et illi simul in defensionem suorū iurium,
auctoritate Imperiali excitarentur, atque
ita non privatis sed publicis armis aliquoties
pugnatum ibidem legimus. Hinc et statutū est
ut Losensi ab Antistite comitatus iste traditus
sit, quem inde Wilhelmus iusta herede frau
data inde depulit, quare et Antistitis satel
lites ~~pro~~ iuri arma in hunc sumpserunt et dor

drechtum

incendio ~~vastas~~ consumuntur insula vico
uethi Avarauit Domino. Sed abiunt los
plensi ~~loti~~ Ada vivide mortua, inhaeso
in gratia eam psuhi transit Guilelma, co
mitatum

mitatum hunc Hollandicum ab eo coepit
idque ex diplomatis variis in rem factis adhuc
extantibus, si quis animum propius advertat
constare pot. quod et in diatriba mea de
Durdrechto attigi, cuius oppidi antiquissima
signa marmorea praetorii Gotrix, unde nr
Antistes Guil. fuit oriundus, conspicere
non est improbabile. Verum ne longius
abeam ab eo quod asserendum putavi, nempe
illam Batabiae partem q. nunc Zuytholladia
dicitur, veram et primam Hollandiam fuisse
atque inde est quod Durdrecht prima
Hollandiae civitas dicatur et primum in
ordd. comitiis locum obtineat, non quod ante
Leidam Harlemum, Flarditinga fuerit
sed quod prima illius verae Hollandiae urbs et   oppidum
primaria civitas extiterit, cuius deinde
Hollandiae nomen ad vicinas regiones
eidem Comiti subditas derivatum. Sic olim
Macedoniae pars Emathia, toti regno nomen
dedit, sic Italia a parte eius regionis dicta
Testimonia huic rei adfero diplomata Go-
deboldi Epi etc., in quibus Thesselinisrichem
in Hollant donatum eccle s. petri etc. Extat et

diuisio

diuisio dioecesis Tr. in monumentis turiū Ecl-
esiae, ad antiquam provinciaru forma
facta, in qua nominantur Decani, rurales,
nempe Drenthiae etc., Hollandiae, Betuwe
Renolandiae, Mosalandiae, Kennemariae, West-
Frisiae, quorū iurisdictiones distinctae
fuere, ne alter alterius iura turbaret
quae nobis clarissime etiam supra
alligata probare videntur.

Nicol. Dalius Theodoro Cantero S. *

Cum Siluio de eo quod mandaueris, cum primum Leidae venissem egeram, is mihi nunc dixit se apud te Vltraiecti fuisse. Occasiones quo minus hactenus scripserim in causa fuerunt; nunc illud omittere non potui; rem illam, cuius tu et monitor et auctor extitisti, foeliciter successisse, adeo ut magna spes professionis, et a Dousa et a Lipsio mihi data sit, ut ut erit 9 Maij Syngraphum conscribendam specimen ingenij editurus. Legi Petronium, de quo tu mihi praesens. Cum Lipsio misit Carrio, nihil fit Petronianum. Ante ferias penticostes Vltraiectum venio, mecumque vna cum adferam. Misit Plantinus Mureti varias D. Lipsio sed prima quaternio deest. Salutat te Justus Lipsius Rector. Vale Moecenas et me ama 6 Maij a° MD LXXX. Leidae.

Nicolaus Dalius Theod. Cantero S.
ex autogr.

Istoccine beneficium est, mi Canteri, vt quod tuum est, tibi inspiciendum detur? misit ad me Indicem L. Lipsius tibi vt dare, qui mecum ante de Nostibus esset locutus, haec de te subijcit. Optionem mihi tamen sumo Canteri nostri a quo iuvari non modice possum. et post pauca. Ante omnes vero Canterum saluta cui Indice a me dabis, eumque sibi seruet. Vides quo titulo rem tuam tibi vendicare a nostro domino possis, Dousa bonus fidei poss.

possessor usucapiet, ni petas. A Lipsio nostro veniebam, cum literae tuae ingredienti mihi domum traditae sunt. De loco Arnobii videbimus, de editione non nisi ex lectione iudicare licet, ergo bene collocatas horas puto, quas illi authori insuper concedes. Apologiam pro matre quae ap: me est mittam. Tumultus Leidensium ecclesiasticorum sedatus est, arbitro Lipsio; compositus

Scriptor est cui nomen Joannes Salisberiensis aevi proavorum, qui in libro, quem polycraticon de nugis curialium inscribit, nisi memoria aberrat, apud quem multa Agelliana legit olim et notavit Lipsius, si is apud te est, aut quem alium amicum, gratum, valde inquam ~~gratum~~ gratum feceris si Lipsio mittis. Agellio non erit ei authoritates sunt Prisciani et aliorum ap: Lipsium bonae. Symmachu edidit Juretus, sed novi ex catalogo. Vale cantere, & me ama. Salutat te ex animo Lipsius nr. Lugduno II Nov. CIↃ IↃ LXXX.

D. Jo: Beberuicio Senatori medico philosopho urbis Dordrecht S.P.D.
AR. BUCHELLIUS

Beasti me, Amplissime doctissimeque vir, misso libro tuo de VITAE HUMANAE TERMINO erudito sane et salutari, mihiq: quidem gratissimo qui iam ad vitae meae limites

stationem

stationē ago, expectans quando impar-
tire, ex hac fragili, et, si bene calculum
ponimus, miserâ evocare ad meliore vitâ
velit. Est ergo, ut pro isto munere, auro
contra caro gratias T. A. agā maximas Vita meæ compendiū.
quas referre vellem, si esset facultas, viri-
um meæ exiguitatis conscius non ignoro
quam curta mihi supellex sit, constabit
meum illud desiderium nunc intra volu-
tatis et voti terminos. Gratulor a
mihi, qui in hoc vitae meæ epilogo (haud
procul namque a 72 natali die absum)
talem tantaeque eruditionis atque humani-
tatis virum amicum nactus sum, a
quo tam benignè compelli, tā amicè
habear, nullo aut exiguo meo merito.
Plures eruditione et ingenio celebra-
to in numero mihi fuere, ab eo tēpore
quo primum lras amare et estimare
coepi, quos naturae lex, qua cuique vitae
suae terminus statutus est, abstulit; inter
quos haud postremi Io: Auratus, P. Melissus,
Ludov. Carrio, Alb. Leoninus, Catteri, P. Merula
E. Vorstius, Ianus Gruterus, Fr. Sweertius
Aub. Miraeus; nunc et tu, vir clarissime, imo vivit adhuc a° 1638
hisce succedamus accedis, praeter spem, q
mihi

q mihi lubentiorem hanc vitae moram
facerent. Certe ad eam aetatem per dei
benignitatem divinam, ut ultra mortem
terribile illud nomen, nec metuam
magnopere nec optem, sed creatoris
mei voluntati lubens acquiescam.
Et est quod summo Numini quotidie
laudes dicam, quod me tot annis gra-
vem nullo insigni defectu aut malo
mactaverit. Oculorum quidem acies
non est quae fuit, conspicillo etiamnum raro
utor, et non nisi in longiori lectione
minutissimarum litterarum, vel cum ad
lumen lego, scribendo nunquam. Auditus
minor est quam solet. Gustus fere con-
stat, et cibum capio cum appetitu bis
in die. Statura integra est, nec ambu-
landi consuetudinem cum tempus permittit
anni ademerunt, nisi quod lassitudo citius
superveniat. Deo etiam meo gratias debeo
infinitas, quod me calculo studiosorum
tortore (sic Desiderius ille magnus Bata-
viae nostrae ornamentum appellare solebat)
nec podagra defluxionibus catarrhis vexa-
runt capitis doloribus multum laborem.

Annis

hyemis tantum infesta est, cum frigoris
sim impatientior, et proinde variis ante
prandium domo prodire evitans, aeris intem-
periem vitando. Aetate parentes supe-
ravi, quorum vita intra 60 et 70 ann.
stetit. Avus vero et avia paterni ad
83 et 84 ann. pervenere, quo et paterni
duo; quorum alter a° saeculi praecedentis
proxime ultimo aet. 84 ambulans et
quodammodo stans (nam tecto inclinatus
mortuus ab ancilla et vicinis repertus est)
spiritum emisit. Is toto vitae curriculo
semel tantummodo aegrotaverat, et testo
scripto centum familias tenuiorum ac libe-
ris gravatorum civium familias heredes
relinquens, quae singulas singulis mensib.
libram Flandricam acciperent. Bibliothecae
etiam publicae fundamenta iecit suā, quae
nō contemnenda erat, civitati nostrae cū
in usum relicta. Soror quoque mihi fuit
quae ad d. aetatem absque ullo morbo,
si puerperia excipias, pervenit, et
superest altera quae tribus fere annis
me superat. In iuventute mea vitio
gentis haud adeo frugaliter vixi, et a
puero pene morbus (saltum vocat, nostra

tes

tes. Die Vliegende Gicht, at Westphali, quibus
is morbus frequens, Die Vlieder Vaken, dicunt)
molestus fuit, ter n. ante coniugium,
qd mihi aº aet. 28 initum, eo vexatus
fui, et post illud tempus toties me
viribus male habuit. Ab anno postre=
mum 1607 nullo deinceps incommodo
affecit, a quo etiam tempore meliori
diaeta uti incepi, parcius convivia
frequentare, et ab omni potu, quantum
per mores nostros fieri licuit, tempori
inter prandium et coenam medio ab=
stinere. In coniugio 43 annum iam fere
complevi, uxor tribus mensibus et
diebus insuper aliquot maior est. Unicus
nobis fuit filius, qui cum ad XVII fere
propter annum pervenisset et studiis ali-
quandiu cum spe incumberet, maligna
febre ablatus me orbum reliquit.
Hinc a foro ac litibus (a quibus na-
tura abhorrebam) quantum licuit
me abstraxi, et Musis paullatim vindi-
cepi, nisi quod interim amicorum et
coniugis voto magis, quam meo ac-

quiescens

acquisierim, ord. nostrorum decreto ad tempus Indiae orientalis collegio adscriptus sum, sed postquam adversante mihi genio ibi aliquamdiu haesissem, successorem libens admisi. Nec postea Senatorio ordini curiae nrae provincialis me adhiberi passus fui, frustra amicis admodum honorificum, nec minus utile illud munus fore, occinentibus, quibus reddebam, me a duobus istis malis avaritia scilicet et ambitione alieniorem ingravescente tum aetate, quieti operam dare, nec molestiis ultra serviendis parem futurum. Ab ecclesiastica nihilominus ~~mun~~ functione me excusare non potui, proinde bis presbiteratui adscriptus tertio tandem ob aetatem aliasque iustas causas rude donari merui; ita ut iam pleraque ex animi sententia mihi procedant una querela super est de memoriae defectu. Habes hic Clarissime Bibirobni vitae meae quasi seriem licet compendiosam, ut cui hactenus ignotus fuerim, aliqua ex parte innotescerem. Adiunxi effigiem meam ante annos quam plures sculptam verum in me iam multum deformatam

maxi

maximè post subitam canitiem, quae
mihi, cum amicum iuvandi studio te-
near, nec illud absque magno mea-
rum facultatum periculo fieri posse
metuendum, intra exiguum temporis
spatium, supervenit. Haec plus satis
Amplissime Clarissimeq. dne BEVEROVICE
tui, ut toti familiae, precor oīa fausta
et prospera, et Reip. bono diu superstes.
vale. Traiecti ad Rhenum
1636.

A C

Ex autogr.

Silvam piorum Amorum abs te strenae loco missā *
Ornatissime D. Vander Burch accepi, miratus et
exosculatus sum. Cum n. pter nativam pulchritudinē
etiam tunicam bysso ornatam adferret, iure osculū
flagitabat; admirationem a: qd Christianae chari-
tatis naturam effecta et pcepta ad vivū depinxisset,
quodq metri modulorum suavitate haec tinellis
lubricisq: adolescentum animis, bono quodam dolo,
sordidorum amorum loco installarit. Quo medica
mine nullū psentius efficaciusq remedium mor-
boso nro publico corpori adferri posse, credo. Nam
summa Christiani negotij in charitate tanquā
cardine vertitur: Noverat id probe D. Joes
Euangelista, cuius frequentia ad charitatem
incitamenta tua sylva commemorat. hic n.
iam senio confectus cū quotidie auditoribus
suis Christianis dilectionem inculcaret, a
quopiam suorum interrogatus cur ita instanter
dilectionem praeciperet, sic dignam reddidit
cam: Quia mgt pceptum domini est: et
si hoc solum feceritis sufficit. Nunc proh
dolor, acriter de fide Christiana contenditur, et
a fundamentis Christiani aedificij structura
evertitur. Atque strenue se esse egisse plerique
arbitrantur, si subtiliter de fide doctrinaque
Christiana disseruerint, atq hac arte mutuis
fortunis regnisque insidias struantur. Si pauli

apost.

Apostoli tempore verum fuit, omnes quae sua sunt quaerere, non quae Jesu Christi: nunc certe multo maxime verum id ipsum est. Sed si sincerae charitati operam dare caeperimus, miduumque Christu amare, et nram proximique salutem primum quaerere et non earum praetextu proximi possessionibus insiare, facile Charitas contentiones omnes sopiet, et iis sublatis dissidentes opiniones conciliabit. haec n. aia et vita caeterarum oium virtutum est. Quamobrem tuum sacris amoribus evulgandis scopum unice probare cogor. Sed male me habet, quod in praesentiarum nihil habeam quod cumulo tuorum in me beneficiorum opponam; cogarque ad hoc asylum gratitudinis animi me recipere. Mallem quidem par pari referre. Sed voluntatem te pro facto accipturum spero, quia factum excludit necessitas. Nosti n. ex charitatis officiis satius esse dare quam accipere. Attamen si unquam mihi respondendi dabitur facultas aut si ulla in re tibi mea opera comoda esse queat, quandocunque res postulavit, promptum me fore serio promitto. Vale mi Dne res. cursim Lugduni Bat. 1595 10 cal feb.

D. V. deditissimus Antonius Teutius

Idem ad eundem A. V. B.

* Admodum oportune rebus Belgii afflictissimis nobis exhibes solatia tua, vir clarissime, atque laceros animos

animos a caducis ad aeterna, a vanis speciosisque
tamen bonis ad vera & solida erigis: hominumque
mentes incerta ratione oberrantes, terrenisque
et sensibilibus rebus, magis quam caelestibus ad-
dictas, firmas, certisque iisque praestantissimis
bonis inhaerere doces. Plerisque enim nostrum evenit,
ut actionum totiusque vitae nullum certum scopum
nobis praefigamus: aut si certum: saepe non bonum
ut honores, opes, delicias, voluptates; quibus
omnibus nihil fallacius: Si vero etiam bonum: tamen
non modica pars, ad eum velut aliud agentes
nitimur: ut vere iis accenseri possimus, de
quibus ait Sapiens: Vult & non vult piger.
Perpaucos enim reperias, qui & bona sua norint,
et ad ea prout decet adspirent. Quot quaeso sunt
qui voluptatibus, opibus, et honoribus caelestia
bona praeferant. Quot rursus eorum, qui ad
caelestia ex tota anima, mente, viribus omnique
studio contendant. Oportune vero hisce
animi morbis medelam affers tuam, veraque
monstras solatia, quibus omnia huius vitae mala
facile superentur. Neque haec tibi monstrasse
satis fuit: sed etiam vitam modumque haec
consequendi aperire voluisti: fide nempe christi
ana, spe atque charitate, tribus magnis virtutibus
theologicis ad ea nos ducens: atque praeterea patrum
praeeuntium exemplis ad angustas vitae, ac py-
thago,

thagoricæ literæ arcta primum ingrediundum excitas: idque non rudi, sed polito, non graui aut tristi stylo sed lacto, ornatque Musarum illecebris instructo, ut merito alter Orpheus dici queas, utpote qui saxeas ferasque hominum mentes emollire, et in caelestis societatis ciuitatem sequaces reddere possis. Arbitrabar initio rudiori adolescentiae hæc tm utilia fore. verum nunc video tuis Musis etiam illustres viros deliniri, et non mediocriter delectari. faxit ille qui solus est verum bonis solatium, et stabilis hereditas, ut una cum tuorum poematu grata lectione glisrat et pietatis studium, et iis tandem accedat plenum solatium, gaudiumque æternum. Iuvat hic admirari monsteram tuam, qui et Iurisconsulti et Ecclesiastæ et poetæ sacrique vatis munus imples, adeoque dextre, ut nemine id felicius facere posse crediderim. Nam qui nostra calamitas solatia desiderat, et terrena solamina inania et fugaria esse monstrat: Alienæ a perfectis solatiis hominum mentis, illecebras et incantationes requirunt, quo facilius profundiusque inserantur. Tu ergo sapiens incantator qui saluberrima eademque absolutissima solatia ita placide afflictorum animis instillas. ex Lugd. Bat. Aº 1602. 10 cal. decemb.

Idem D. Martino Sidippio Med.

* Accepi per filium postremi quadrantis satisfactionem,

mi

ornatissime dn̄e. quam gratam & ratam habeo. Sed
quod subindicabit filius, ita meditari, ut cum prima
oportunitate in Franciam mittas, no admodum
placuit. Cum n. iam in medio sit cursu studij Me-
dici, atque D. Horstio assueverit, vereor ne
praeceptorum, methodique docendi mutatio pro=
gressum remoretur: idque ei eveniat, quod
plerisque, qui varios in Grammaticis magistros
nanciscuntur. Quapropter, meo iudicio, Lugdunen-
sem nram medicinam etiam proximo anno audi-
verit, ut solidius iactis fundamentis structurae
medicae, ubi vz totum corpus medicinae percurre-
rit, ad iter Francicum sese accingat. Quo facto
quicquid audiverit traditum in re medica, in locum
suum referre poterit multoque ampliorem q̄
in praesentiarum fructum facere. etc.

Idem ad Adr. vanden Burch

Clarissime D. Graphiarie. Dum calamum ad te scribe- *
di causa arriperem, pudor me corripuit: tu quod
abs te maximis iisque frequentissimis munici-
bus donatus nihil hactenus dignum rependerim,
tum etiam qd ~~tardius~~ et non nisi quodammodo
monitus de postremo munere gratias ago.
Accepi itaque ante 14 dies, pia tua disticha
sententiarum et exemplorum, quibus me donare
placuit, Et praeter Epigrammata sacra, praeter
fidei atque spei encomia, et divini amoris praeconia
etiam hoc elegantissimo munere me afficere

at

magis magisque tibi me obnoxium redderes.
Quibus beneficiis si paria reddere cupio, vires
non suppetunt: attamen voluntas minime
deest. Quapropter nunc verbis ac mente
gratias ago quam possum maximas, non omissu-
rus quin aliquando opportuno tempore pro
tantis tuis donis respondeam rebus. Quaesivit
ex me tuo nomine D. Adamus Leempultius, num
convictori cuidam canonico apud me locus
sit, respondi unicum esse, et plenius ei
perscripsi de mensae pretio ceterisque hur
pertinentibus, quae et ex D. Arnoldo Hum-
flaeo satis cognoscere poteris, nam ille bis
mihi cohabitavit. Spero a D. illum canonicum
modestum fore, neque nocturnas discursiones
amaturum. Alias recte malim aliam habita-
tionem ab initio quaerere. Sed a te in aedes
meas huiusmodi destinandum minime mihi
persuadeo. Quippe qui et ipse modestiae pu-
tatis cuiusque virtutis es amantissimus: et
praeterea commodissima re omnes in viam virtutis
trahere conaris. Nam teneris animis probi-
tatis ligamentum instillas, non facile perituru-
rum. Nam quo semel est imbuta recens
servabit odorem testa diu. Deinde mitti
adhibes delicias, ut promptius eos cum volup-
tate recipiatur. Addis exempla, quae sane
poten

potentius movent, quam solidae philosophorum rationes, ut ipse omnis humanae philosophiae princeps nos docuit. Non possum certe non laudare institutum tuum, quo non solum adolescentes a sordidis voluptatibus avocas: verum etiam aetate maiores, salubribusque pietatis et prudentiae praeceptis imbuis. Quare et privati et publici boni causa iterum gratiam habeo. etc.

Cursim Leydae 7 novembr. 1599.

V. studiosiss. Antonius Trutius.

Idem ad eundem.

Iterum me tuis Musis ornas vir inclyte, et operum tuorum et fructuum participem me facis; quibus litteras adiungis, et tuliparum bulbis missis gratias agentes. Video tuum erga me animum doleoque mihi deesse facultatem paria reddendi. Quid ni Tulipas ad tuas lucubrationes, quid terrae foetus ad ingenii partum suavissimum doctissimum, utilissimum; quo iuvenum lubricos animos, a vanis osculis ad salutaria traducas, atque per rem maxime terribilem, mortem dico, in vitae aeternae spem firmam erigis. o laudabile institutum, neque unquam satis commendandum studium, hoc praesertim tempore, quo Luciani Sarrasini et obscoena poemata teneros adolescentiae animos occupare solent. Quereris maximam bulborum omnis generis partem hyemis acerbitate interiisse. Sed levis ea iactura est, si cum hominis interitu conferatur: et mitis *

hyems

hyems ad eam, quae hominu͞ pectoribus, dei prox
imiq dilectionem extersit, & aeternam mortem
inserit, huic malo avertendo, ut hactenus
operam studiumque impendere ne desinas
vir amplissime. Ego damnu͞ qd anni superio-
ris hyems bulbis intulit, etiamsi no͞ oio
restaurare, saltem minuere conabor. Si
non paria fuerint munera, id qd ex parte
munerum deerit, affectus sinceritas com-
pensabit, neque trutina hac ponderabimus
aut arithmetica proportione aequabimus
sed Geometrica; no͞ tam dantis munus quam
animum aspicientes. Certe uti a multis an-
nis te fratremq D. Marnium magno amore
complexus sum, ita vicissim me a vobis ama-
ri non ambigo, etsi nullo aut saltem exiguo
meo merito. Nonnulla tamen amicitiae ratio est
quod eo, licet non eodem tempore usi sumus
praeceptore D. Theodorico Thybaultio p. mem.
etc. Multo igitur in eius confirmatione, quatuor
coronas etc. addo et hemerocallides Constanti-
nopolitanas tres, quarum una instar duarum
erit, et anemonas duas etc.
Vale mi dne, et Clusium tuum ama, Ex
Lugd. Batavorum 19 Jan. 1601.
D. V. studiosiss. Ant Clusius.
Item ad eundem

Cum

Cum secundo me lucubrationum tuarum munere condecorares, Cl. Dne Vander Burch, sperabam brevi offerendam occasionem si non paria referendi, at certe gratias de tuâ in me immeritum benevolentia vivâ voce agendi. Quae facile sese obtulisset si vel D. Lugdunum, vel me Ultrarectum contigisset excurrere. Verum cum hactenus ea denegata sit ad vivas voces vicarium fuit recurrendum. Quare quod coram praestare non licet te absente per literas transigendum: ne per longiorem moram ingratitudinis notam vel saltem suspicionem incurram. Ago igitur quam possum maximas de sacrorum Epigrammatum centuriis gratias, meque eorum dono tibi plurimum obnoxium obtestor. Lubenti animo paria rependerim, si et facultates et oportunitas sese unquam praesentarit. Idque iamdudum fecissem, si non exemplo Socratis & Pythagorae ab edendis libris abstinere decrevissem. Nescio n. quam a puero animo meo inhaesserit sapientis dictum: Scribendorum librorum nullus est finis. Item: nihil dicitur quin dictum sit prius. Ubi tamen ille neque scribentes arguit, neque eos qui abstinent reprehendit. Et recte dum varie idem cudimus et recudimus, amplificamus et contrahimus, componimus et dissolvimus: non nisi philosophicam Penelopis telam texemus atque retexemus. Neque quisquam solide doctus evadit, nisi saltem

sibi

sibi compendium eorum q ante apud alios tracta
ta reppererit construebat. Quapropter no possu no
laudare tuum institutum, qui tibi primum
serviens, tum laborum tuorum utilitate alios
quoque voluisti demerere: Ut presertim ad adoles-
centes, qui nunc proh dolor auida poetarum
etia maximorum lectione plus patiuntur
detrimenti, quam commodi accipiant. Tu vero
contra saluberrimis morum preceptis clarissimis
exemplis ad om virtutis genus excitas; simulque
et linguam polis et animum curas, cui per-
fectos adhibito lenocinio sermonisque uberrima vir-
tutum maximarum semina implantas. Si n.
unquam alias, nunc certe verissimu e, quod
tum Platoni censet Aristoteles. Statim, inqt,
a pueris ut ait plato, ita nos oportet, quodam
modo ee educatos et institutos, ut qbg rebg
oportet, iis et laetamur ut doleamus: haec e
n. recta institutio. Quae profecto a teneris un-
guiculis imprimuntur et addiscuntur ita anima
tangunt, ut vix elui possint. Quid igr tuis
sacris poematibus, similibusque adolescentiae
legendum utilius detur, non video. Quare
iterum et meo et adolescentium nome gratias
ago. haec n. et bonos et doctos adolescentes facient
et vere philosophari docebunt. Non eoru more
(quorum nunc infinitus numerus e) de quibg
Arist: pleriq inqt, cum haec (virtutis actiones
intelligit) agere non curent, ad verba

con

confugientes philosophari se arbitrantur, itaque sperant futurum, ut boni sint, non multum ab aegris differentes, qui medicos studiose ac diligenter audiunt, sed nihil eorum, quae ab illis praecipiuntur facere volunt. Verum ne epistolae modum excedam. Et librum in antidotum tertia videar; concludo si unum hoc addidero, me in aliqualem grati animi attestationem theses aliquot nostrarum disputationum transmittere. Quae si fortassis non admodum palato tuo sapient tamen hoc nomine acceptas fore spero: quod ex harum nonnullis quoris amici in philosophia progressum cognosces. Vale vir ornatissime et amicitia [illegible] communem praeceptorem D. Thibautium natam et [illegible] condiscipulum D. Sorium auctam mutuam colere ne desine. Fratri tuo D. [illegible] D. Cantero utrisque amicis pro opportunitatem a me salutem dicere quaeso ne graveris. Cursim Lugduni 14 Apr. 1592 stilo novo.

Doctissime ac consultissime vir

Alteras tuas litteras, easque gratissimas, mihi paucis abhinc diebus redditae sunt, ex quibus ut studium tuum et industriam in patriam historiam, ita non minus animum tuum erga me impense propensum & benevolum plene et plane perspexi. sponte me tibi

ignot

ignotissimum per literas primum compel-
lasti, tuamque mihi operam obtulisti,
& quam quoque abunde praestitisti: di-
vinxisti vero me ipsi tuis iteratis &
cumulatis beneficiis quammaxime, meque
effecisti tuum. Desidero et spondes insuper
literale colloquium in posterum super rebus
patriam historiam spectantibus amice
conferendi & confabulandi. Ego sane
immortalem tibi gratiam habeo: utina
vero referre possim! Exosculor interim animum
tuum, daboque pro modulo operam, ne
benevolentia tua & amicitia indignus
merito habendus sim: mutuumque porro
literale colloquium, ambabus (ut dicitur)
vlnis manibus lubens amplector. Ingratissimus
equidem sim, nisi te unice amem, qui
errantem me in viam conaris reducere
& ignorantem instruere ad pleniorem
Haerlemi nostri historiam; & stultis-
simus nisi te operam tuam ultro mihi
offerente, libentissime familiarissimeque
uti velim. Vicissim tu me utere ut
tuo.

tuo, & merito tuo. Quod dignitas tua de Monachorum fabularum incuriâ ac potissimum malâ fide literis tuis inscripsisti verissimum esse; ac proinde ipsorum scriptis caute cum delectu ac iudicio utendum. Ego verò sic nonnunquam ipsorū monimenta & chronica Holl Carmelitæ Monachi Haerlemensis allego, ut expresso loco libro, & capite, fidem penes autorem relinquam; quemadmodum & magnū illu luminum nostrum in Bataviâ suâ no semel fecisse comperio. Com . . . tamen & iustissimi tui moniti, & pondus agnosco, & libenter admitto. potissimum a ob diploma ad me missum, tuâ manu propriâ studiosè descriptum et depictum summas tibi gratias ago, quod altero tomo Haerlemi nostri, quem molior, etia præ manibus habeo, aut totum inseram, aut saltem & ipsius & tui quoque (vir præstantissime, amice charissime) honorificam faciam mentionem. Nominibꝰ quoque nobilium de Haerlem ipsis posteris incognitis & me beasti, & illos tibi non immeritó nec mediocriter debinxisti, quæ dicto

quoq.

quoque tomo suo loco ordine (cum bono Deo)
inseram. Velim et hic paucula ex te dis-
tinctius cognoscere. Simon de Haerlem (miles)
in diplomate Regis Wilhelmi a° 1248 re-
censetur. Item in diplomate Domine de Leck
a° 1268 obsignat sponsor etc. Velim ex te
scire qualia haec fuerint diplomata, ut ac-
curatius in libro meo exprimam. Item de
Simone a° 1323. & 29. Invenio quoque
(addas.) Theodoricum filium Remboldi de
Haerlem militem a° 1247. sed ubi scrip-
tum? Juvenem militem a° 1247 sed
ubi quoque, de similibus simile mecum
eadem petitio, & ut . . . meum sane
. . . te familiarius, & vererer omnino
ne tibi molestus sim, nisi aliter dudum te spera-
re tua manus, mi frater, vel potius potior
animi tui indicium, me certissimum omnino
redderet. Mentionem vero facis nobi-
lium de Haerlem quondam apud vos, quo-
rum & bina nomina recenses: si plura
suppetant, velim & illa scire, & illud quoque.

superstint

superfuit adhuc posteri nec ne. Tandem addit T. dignitas: orationem Veris Aleyden quandam vel gratam lectionem de verbis hac & haren, ver & veren ab 300 circiter annos in usu, & cognomine a matribus sumpto, de Joannitis insuper Harlemensibus, et mulctâ Kenemariis ob cædem prætoris Ruvenii impositâ, & similibus, quæ in aliud tempus reveci.

Recte sic feceris aliquando, vir præstantissime, ubi per otium licebit & quoque lubebit.

Nec mea penna tuo te defraudabit honore.

Mitto tibi quædam opuscula mea poetica qualiacunque illa, quorum exemplaria mihi superat, restant nonnulla, sed distractis exemplaribus nullum tibi mittere possu; utinam hæc tibi placere possint! Harlemum addidissem nisi ex literis tuis prioribus (ni fallor) intellexissem per bibliopolam eum tibi comparasse: si forte secus sit, libere significa, libentissimè eo quoque a me donaberis. Atque ita vale & salve virorum præstantissime ac dilectissime quam officiosissimè

Tuus omni officio

Superscriptio
Samuel Ampzingius.

Eerentfeste, wel geleerde seer voorsienige en bescheiden heere Arnout Buchell Rechtsgeleerde Utrecht.

Ex autogr. ad Gul. Canteru
Basileam.

*

S. P. Scripsi superioribus diebus, doctissime Cantere, quid D. Melchior de loco Aristidis mihi responderit. Si fortasse literæ illæ interciderint, eiusq. nos certiores fieri cures molestum non erit eadem aliis literis repetere. Jam verò coniecturas D. Melchioris et medici cuiusdam Rom. de duobus Achei versibus ab Athenæo in Fragmento a te edito citatis, paucis (ut temporis postulat angustia) perscribam. Contentio inter eos fuit de ungto Ægyptio, Ideoque illos Achei versus in quibus et Cypri lapidis & unguenti Ægyptiorum mentionem facit, uterque aliter atque aliter intellectos; ad sententiæ suæ confirmatioem adduxit, Rom^us, qui antiquoru librorum parum certe erat instructus, fide (ut aiebat) codicis Fernes. legebat Εἰς ἀγυρευ τις χαρα κυπριν λιτυ
Δωσει, κοσμον etc.
Melchior hinc alia est, commentatus, q. paræmia sapere visa est. Εἰς ἀγυιαν τις χηρας etc.
Δωσει κοσ. etc.
Quasi diceat, dabit ne aliquis vel offeret manui agresti aut horridæ ornatū unguentoru Ægypt.
Als te seyghen, Rosen voor de varkens stroien.
Laudavi industriam, et certe ingenio coniectura non caret; Sed respondi lectione mutari non posse, nisi versuum haberetur ratio, esse n.

iambicos

Iambicos trimetros. Addidi insuper meam interpretationem (vide quam mihi usui fuerint tres aut quatuor vocula uix intellectæ) In hunc sensum loquentes, ut nitorem manui comparatos, dant ornatum Cyren lapidis, et unguent. ægyptiorum. In quem usum Neapolitani hodie saponem, linimenta sebacea, Sibetum, muscum, variaque aromata spirantia. Sibi comparant; hæc summa festinatione scripsi quia scriua de D. Iacobi olim consiliarij nostri discessu fui admonitus. Sed quod est ap: te manere velim, et si fortasse aliquando ad nos scribis, eorum (nisi id in chartula fiat separata) mentionem non facias. Bene vale / Amicorum decus. Patauio. Ao. sal. 1567 die May. 24.

Tuus Petrus Hogerbeets.

in margine.

Richardus Doctoris titulo insignitus breui istic aderit. Salutant te. D. Burch, Masm, fr. meus ac oes nostri convictores, inter quos officiosiss. Cyriacus.

Ad. D. Ioem Heurnium Med.

Vir Excellentissime, præceptor venerande.

* Nob. D. Ioes Ruysch iunior a vobis consilium petiturus, me quem ille curationi suæ, vna cu docto collega meo Sione Haestio præfecit; ut paucis

totam

totam morbi et symptomatum huic annexorum
historiam tibi enarrarem magnopere instigabit
ut ea quibus nunc premitur symptomata unà
cum suis causis (morbis dico) tuo potissimum
consilio elidi & extirpari possint, aut saltem
(si istud consequi nō liceat). aliquatenus minui;
fretus nimirum limatissimo iudicio tuo, cui p(rae)fato
(nec immerito) tantum tribuit ille, ut unum
hoc instar omnium velut Apollinis oraculū, sit
amplexurus; fretus insuper eruditione tua singu-
lari, quae in te summae humanitati coniuncta
vividè explendescit; omitto amicitiā et familiari-
tatem, quae inter vos vetus. Itaque ut breviter
hanc telam exordiar. Corporis habitū hic noster
aeger est, mediocriter obeso, facie florida, aetate
attingens 20 circiter annum: quem varia nunc
exercent symptomata; Melancholia hypochondriaca
lienis vitio enata, suis symbolis sese in lucem
proferens (unde et stomacace illi interdum molesta
ab vasor. mesarai. fonte) interdum & leves quaedam
cordis palpitationes; nec non insomnia terrifica
et tumultuosa ab imaginatione depravata
(affecto per sympathiam cerebro) et memoriae non-
nunquam oblaesio &c.
Vale vir clarissime, et verò sidus nostrae artis.
Raptim currēte calamo ut vides. Dicta n. velint
quā scripta haec mihi. Ultraiecto 1595 25 Novemb.
Tuus totus Gualt. Vordoesius.

Satis constat Henricum Lucemburgicum, patrem HENrici VII Imp. memorabili illo Varuncano prælio amisisse vel duos, vel iuxta alios tres tres. Mussatus dicit etiam perdidisse duos privignos. Quæritur qui hi privigni, & apud quos aliquid de ijs legatur, & cuiusmodi illud sit. G. Vass.

Ex autogr.

Salve compater Charissime. Si forte contin-
gat ut in his provinciis, quas nunc accedis,
reperias aliquem Cantherium seu equum (ut
dicunt) castratum nigri pili & caudae, iuve-
nem item & ornatum, observamus ut illum
nobis emas mittasque fido nuncio p[er] Frisiam
aut aliud iter tutum; et praestabis nobis non
solum rem gratam; sed et rependemus denarios
quos ea causa impenderis, Christo adiutore
qui te servet. — Tuus Compater Joannes Ar-
chieps panormitanus.

CLARISSIME VIR
Nobilis ac Reverende Domine
D. DECANE S. P.

Litteras tuas et adiuncta munera quam fidelissime
mihi exhibuit reddiditque Nobilis et eruditus vir D.
Adolphus Remse de Vellop. Et accidit hac tua liberalita-
te, Amplissime et Nob. D^ne, ut summopere felici meae
gratuler negotiationi et fortunae qui pro exigua ad
D. V. exposita cymba, ingentium carbasum et pretiosis
mercibus instructissimam navem, receperim,
Historiam tuam SUBAUDICAM. Cuius lectio cum
summa voluptate me afficerit, cognitione quam
ex ea, variarum et memorabilium rerum; tum vero
profuit, quam plurimum, salubribus et prudentibus mo-
nitis, quae in ea. Utinam adduraris, ut simul et
inceptum olim ante opus, sed (quod scribis) diu neg-
lectum, Illustrissimorum Borboniae ducum historiam

perpolias

perpolias aliquando perficiasque: digna profecto materia facultate tua et copia; claritudo insuper ingenii tui, Amplitudinis & dignitatis comitabitur gentis huius gloriam et serenitatem accedetque huic modo vobis lucis amplius a multa luce et claritate. Quapropter ego credideram, CONDAEVM principem stirpis primarium maximi beneficii loco habiturum, si hanc provinciam suscipias. Attamen de eius affectu ad te perscribere potero, non negligam. Opus tuum de origine & progressu templi D. Virginis in urbe Ultraiectensi, valde mihi placet, scitu lectuque longe dignissimum. Ego pro munificentia tua et singulari in me benevolentia (de qua etiam multa mihi perscripta sunt a meis ministris) gratias tibi habeo immortales, cultu et observantia testaturus me tibi, tuis maximis in me meritis esse debitissimum obstrictissimumque. etc. Nobili erudito humanissimoque viro Dno Christoph. a Velloy, ita ut petieras, affinium meum detuli & obsequium, insuper si quid iubeat quod possum, ubicunque quandocunque. etc.

6 +

Salue plurimum clarissime consultissimeque
dne Adsessor. Literae, quas mihi a vobis
attulit vxor vestra, sane gratissimae
fuere. De valetudine vero quod non adeo
bona aut continua esset, contristatus
sum: hoc tamen solabatur, quod malum
illud non adeo pertinax aut perpetuum
est, sed per intervalla requiem concederet
interdum, etiamsi morbi radix
difficulter evellenda videretur. Sed, mi
one, ita videtur constitutum in humanis
vt nullum sit perpetuum bonum: bona
malis, commoda incommodis misceantur;
vt scilicet ad illa ventura et aeterna
bona aspiceremus, et a terrenis ad
celestia cogitationes nostras levaremus.
Ego et vxor mea mediocri quidem sanitate
hoc tempore fruimur; at illud non
ignoratis, senectutem ipsam morbum esse.
Aedificium hoc nostri corporis vetustate
collabascere incipit, oculorum auriumque
acumen hebescit, robur pristinum virium
atque etiam ipsa memoria, deficiunt,
dentes quoque corrumpuntur, ducunt ad

terminum

terminum vitæ statutum. LXVIII iam annū
fere superauimus; instat illa laborum
meta, septuagesimus, iuxta psalmistam,
annus; neq; n. morbi qui me ab in-
fantiâ propemodum debiliorem reddidêre
et octuagenarium illum promittut.
Et amabo, mi Dn̄e Adessor, quid illa
vita nisi miseria est, incomodis et de-
fectubus naturæ plenissima. Cum
præterita vitæ examino, nihil est quod
me magnopere vixisse gaudeam;
sæpe n. graviter Deum meum me
offendisse recordor: nec hoc ipso
tempore immunis sum, quum in plu-
rimis me labi sentiam. hic vitæ
superantis fructus est. Magnū est
mori velle cum tempus adest, maius
benè mori posse cum necessitas postu-
lat: hæc diuinissima summa est felicitas
vt se semper paratū ostendat, quando
a magno illo Imperatore vocatur
vt et promptè ad nomen respondeat.

Quæ

de libris tuis scribitis, velle ea conspectos
esse, sed hi et valetudinem bonam et otium
requirunt. Ego in patria historia versor, Hedam & Bekam recenseo, et notis
historicis illustro: feci illud ante
annos plures, sed Germaniæ calamitas
et meis illis scriptis fatalis fuit, quæ
ad doctissimum Gruterum eo valde expetente Heidelbergam missa. Si vixero,
lucem videbunt, sed terminus mihi
brevis conceditur & inimica huic
ætati hyems, a lucubrationibus eiusmodi me arcet. Academia Leidensis
viduata nuper est professore primario
Juris Svanenburgio; de alio in eius
locum adsistendo deliberatur, plures
indigenæ ad eam adspirarunt, verum
Curatoribus visum e re Academiæ
esse, aliunde vocare alicuius nominis
virum et in praxi (ut dicimus) versatum, et nescio quem Syndicum Bremensem denotarunt. Si vos ad eiusmodi conditionem inclinaretis, commoda-

mus

-dus cum temporal meri mentio per
professorum vestrum [illegible] nostrum
Nostr: Quietiori saltem his loro vivi-
re possetis et studijs vestris magis co-
modo, ut dignitatis minus accede-
ret. Hac eo scribo, quod ex litteris ves-
tris intelligam vobis constitutu mu-
neri hactenus functo bello renuncia-
re, qd et uxor indicavit. Si usquam ad
hoc animus inclinaret, eis tentari
quasi vobis ignaris poteri. Sed haec
sufficiant, longius quippe evagatus
sum et extra limites epistolares.
Vale ergo clarissime consultissimeque
Dne Doctor et Adsessor. Concedat
vobis Deus O. M. cum meliore sanitate
vitam ex animi vestri sententia prosperam,
meque V. Cl. observantissimum amare
pergite. Sum n. et ero ex animo
vester. Ar. Buchelius I.C.

Traiecti in Batavis
prid. Kal. Sept. 1632.

Amplissimo, Clarissimo consultissimoque V.
Dno Henrico Eppio J. V. Doct. et Adsessori
curiae provincial. Oostfrisiae ap. Auricam residenti

Salue Scrveri doctissime, En tertium iam scribo post tuas vltimas, ne me vestri oblitum putes. Et cam scriptionis sup[p]si a lectione cap. 6 Theatri Hollandici a Zuerio vestro in lucem dati, in quo agit de Hollandiæ insignijs. Video illum ex Virgilij istis versibus:

.. Clypeoque insigne paternum
centum angues cinctamq; gerit serpetib[us] Hydram.

Inferre velle, olim tunc hereditaria familiarum fuisse insignia; sed meo iudicio fallitur: potuitq; filius clypeo paterno obvio vti, vt et alijs eius armis, non tamen inde sequitur hereditarium illud fuisse signum & ad posteros, imo & omnes eius familiæ aut stirpis pertinuisse. Non nego quidem nec vnquam adeo veteris historiæ ignarus fui, quin viderim in militia vti signis vsos fuisse tam populos integros quam Reges at principes; atque etiam priuatos ex casu vel pro libito in clypeis depinxisse quædam vel ornatus vel etiam differentiæ caussâ, quo bellum melius

Vo- tivia ab Ma- ne-

agnoscerentur lius inter se distinguerentur. Et plerique
sunt eius moris ut veteres ita quoque
mediæ ætatis scriptores. Hoc vero est
quod dixi semper, hereditariorum
insigniorum quib. nunc utuntur mo-
rem usumque recentiorem esse; nec
ante a. a. C. N. millesimum ullum eius
apud probatum quidem auctorem me
invenisse vestigium. De Aquila bicipiti
quæ ibidem tradit Zuerius oto probare
non possum, cum oculis meis quoti-
die contraria usurpem, bicipites nempe
Aquilas Impp longo ante Carolum
V. Et tu, mi Scriberi, sic mecum
sentiss; neque n. Hispaniæ signum
esse Aquilam, neque Car. V. Imp. primum
bicipitem Aquilam gessisse Hispaniæ
Imperiique aquilas coniungentem. Res
adeo manifesta est, ut longiore de-
monstratione non indigeat. In numis
Maximiliani I Caroli V. avi, in pictis
sculptisque imaginibus, libris quoque editis
eo vivente, bicipitem passim invenio.
Hoc

Hoc fateor, quod in Scriptis Regum Roman. ante Imperium adeptum Aquilam unius capitis resolutam, quâ ab Imp. distinguitur, etiam forsan Reuerius inspexit. Antiquiora possem adferre si res postularet, tu hisce contentus eris, scio, in re tam obviâ. Insignia ab Orientalibus populis debitâ palestinâ quidem non venisse iuxta cum Reuerio arbitror sed circa illa tempora vel paullo ante varietatem illam insignorum orta excogitatamque in lucemque protractam, ob distinctione tam frequentium populorum arma in Orientalis, pietatis quadam persuasione sumentium, non adeo vero est absimile. Atque ita videtur res ea inter nobili genere natos, et militari virtute celebres in artem quasi deducta, hereditariaque facta, quo inde familiae ut et ex cognominibus inter nostri deinceps melius possent. Si quis ijs certiora attulerit libenter ei redam. Hoc nihilominus asseverare possum, nulla

quae ~~impostura~~ vel nulla tantum vel ab aliquo distincta ante distinguebatur!

me

me signum vidisse (sigillũ nõ dico, capite quippe alicuius s. vel principis insignita vidi) eiusmodi quod ante a° 1198 datum fuit. Massonius laudat memorantiorum insigne a se visum nullo antiquius a° mmxcii 1179. Non quod extare negem, sed raro admodum pictum. Impp. Regum principum diplomata firmata olim, vel manus subscriptione, vel sigilli effigie aliqua notati impressione vel principalis characteris expressione, sero vero Imperii, Regni, vel familiae signa addita. Ad Hollandicum L. Dom. quod attinet deductum a Troianis, Aquitaniis, Normannis, Viennensibus: aeque haec incerta sunt; cur non et principes ad similitudinem vicinorum promiscui sumpserunt suo sibi arbitratu illa insignia, aliquâ distinctione, ne aliena usurpasse viderentur, adhibitâ, quasi aliunde deducta. An ois alienarentur

rerum

rerum occupatoribus, tyranni et invaso-
res habendi. Et longe spectibili magis
placent: scilicet, nullus in patria praepositus
est. Annon aliquis indigena contra
patrias invasorem eligi a pop. in ducem
potuit; vel aulam militiamque maiorum
principum secutus ob virtutem modera-
tionemque ad praefecturam pervenire
qui paullatim vel sponte populi, vel
Regibus committentibus ad culmen honoris
ascenderit: sic ante nostrum seculum
Emdensibus contigit. Non nescimus quid
Tacitus de Germanorum moribus olim
rettulit: qui in bello sibi duces eligebant
eosque finito privatorum instar cossem
habebant, qui tum aequali cum ceteris
iure vivebant. Ex talibus tandem
vel ambitione ducti, vel iniuria in-
citati, vel favore Impp. aut Regum,
(qui supremam sibi in has gentes potesta-
tem arrogabant) adiuti, vel populi
tandem ipsius persuasione allecti du-
ratum retinere, et in popularis domi-

nium

nium sibi asserere potuerint! Tum mi Scriberi, arbitraris qui multum Gerulfos, Theodoricos, Waltarros, Hattones indigenas non ignoras; sed extra biviam per diverticula curro, ad signa veniamus. Quæ adferuntur ex Gerbrando, vides ipse quam fabulosa illa sint: Quæ vero Beda adfert, quam nihil probent. Sed si a Normannis ea signa repetere volumus, statuere oportet, hos Comites originem Normannos esse, quod nullus adhuc tradidit, nec n. vero est simile eos voluisse a terræ suæ direptoribus sua mutuare insignia, et tantarum cladium ante oculos in visu statuere monimentum. Et quis nos doceret an leo purpureus eo tempore Normanorum istorum fuerit insigne! Ex Aquitaniâ Normanniâ inditum, forsa sapies; ea ego posteriorum temporum esse puto. Eo a. more utimur, et scriptores a duobus, tribus seculis id nimium usurpa-

vsurparunt audacter ut simplicem ac purã antiquitatẽ præsentibus moribus corrumperent, ut quæ ipsorum tempore fiebant, prioribus affingerent. Heraldorum (ut vocant) otia his magis occupata olim fuêre, non ut veras principum origines redderent, sed fabulis similes; adeò ut oium nunc populorũ principum familiarumq; principia laborent et non vno Hercule indigeat qui hanc lernam purget. Tu Scriveri Rucrius, Vossius, quibus sufficiunt vires et favet blandior ac faventior ipse Apollo, vt incipistis, pergite lucem brevi videbimus vitȝ nubeculis remotis sereniorem, quæ te præside iamdudum radios veritatis emittere cœpit. At iterum vagamur. A principibus ad Nobilitatem veniamus; ea potissimam ab armis habet originem, vt pote ij qui bene se fideliterq; in bello gerebant, præmia virtutis capiebant baltheum equestrem; horum posteri vulgo exempli

Nobiles.

Nobiles dicebantur, insigniorum nominum praerogatiuis distinguebantur, donec vel ob ignauiam vel paupertatem fatali rerum ordine desinerent, nobiles iisdem artibus orirentur, ea vicissitudine ut recte dictum sit, Reges ex pastoribus pastores ex Regibus ortos: usque adeo verum esse puto, ut nullus sit vel mendicorum postremus, si memoria maiorum a centenis vel millenis annis conseruasset, qui non aliquem inter suos maiorum gentium heroem numerare posset. Sed pergo et hoc a te, mi Scriberi scire desydero, quid sibi velit in elencho nobilium familiarum distinctio illa literarum vulgarium et Romanarum anne hae extent, illae esse desierint. non puto. In Brederodiorum origine enucleanda, vereor ut rem tetigerit. ego certe Teylingios prioris inbitrio nec Brederodios longe ante Wilhelmum Regem. Tametsi ea in re auctoritas mihi perquam exigua est, et cum Hunibal

do

do, sub cuius larvâ multi impunè fabulantur, eunque comparo: certe triumviratum is cum Sifrido et Furmerio constituit corrumpendæ historiæ, vel corruptæ saltem promovendæ. Innominatus hic scriptor in Brederodiam gentem iniquos uiru rejicit, sed illa diplomata ante Wilhelmi I ætatem conscripta, quorū is mentionem inijcit, in quibus et nomen et sigillū Brederodiorum compareant, in Hollandia etiam extare dicit, oculis meis lustrare valdè vellem. Leckiana gens an a Brederodijs, ignoro, antiqua sanè est; cuius stemmatis partem iam olim vobis me misisse puto, cum suis insignijs et sigillis. Lazius in genealogiis sæpe hallucinatur; nec minus in Brederodijs fallitur Winterus. Walravij inter posteriores, nomen habent a Valckenburgijs, nam Walravij Valckenburgij dni filia Beatrix Theodorici 3 Brederodij circa a 1350 vxor fuit, unde et eius posteri Valckenburgica insignia

cum

cum suis aliquamdiu coniunxerunt
perso. Ex hac (inquit Zuerius Wassenaria nempe) Duberivordii pullulant
Borkhorstii, Buckhorstii, polani, Mathenessii, Warmondii: an haec omnia
vera sint haereo, in Mathenessiis saltem
qui nunc sunt et Buckhorstiis dubito.
De ordine Iacobaeo videtur Wesbeeck
olfecisse imposturam Butkerii, qui
Mirdo nimium illi portento mendaciorum
tribuenti non semel imposuit.
De agricolis nobilium in numerum
adscriptis, vulgi fabulam eam semper
credidi: nam si vera ea essent,
minime illi latuerint, quin ab aliis
ex vetere nobilitate in lucem dudum
fuissent protracti, ne scilicet novorum
istorum hominum sanguini (nostri
nobilium fastum) miscerentur, sed
pro istis ex avita Nobilitatis praerogativa
colerentur. Sequitur index virorum
qui ex equestri ordine sub singulis principibus
floruerunt; sed unde is desumptus

tus, ex indubitisne[at] monimentis, an ex vernaculo nro chronico, quod sane in antiquioribus istis nondum certam fidem invenit sine alio teste; et sunt sub quatuor primis illic positis principibus, quae desiderem. Extractu ex libro haftrudigrum, ars. nisi sit ex officinâ Buthemanâ, imperiti alicuius Haraldi (ut vocant) lusus est: sed ordine suo se prodit indicio: Dns theodoricus de linde et lede clamabat Aspremont; in Buthemi avunculi. Dns Arnoldus de Isselstain clamabat Amstel. hunc posteriorem nunquā (habeo plura eius diplomata, sigilla, aliaque monimenta) cum Isselsteini cognomine repperi; verum Amsteli cognomen utique retinuit, licet in signo varium mutaverit. Sed cognomine et Giselbertus eius filius dum vixit adhuc scribi voluit. Sed iam, vino Scriberi Doctissime, quaeque hic indicanda esse putavi, no aliqua reprehendendi prurigine, sed veri studio ad te pro amicat.

amicitiæ iura scripsi, quæ si cum aliis
communicare volueris per me licebit,
modo non ex his sit, qui fœnum in
cornu (ut dicitur) gerunt. Nam sunt
quidam eius ætatis, fervido adeo inge-
nio, ut implacabiles adversus bene
monentes suscipiant iras: Ego viri
memor Jo. nostri dicentis, etiamsi
alterum iam pedem in sepulcro haberet,
discendi nihilominus cupidum fore,
me quotidie aliquid addiscere gaudeo.
Unum præterea succurrit: quæ de vo-
cabulo Elo & scelo in diplomate Otthoni-
ano suggeris, grata admodum fuere, et
tecum sentio, unicum verbum interpreta-
tione geminum factum esse; sed quod
ibi Sleischer legendum et antiquitus
vulpem eo denotari putas, ingenue
illud quidem, adversari tamen videtur
quod vulpes habeatur inter feras
ignobiles et damna inferentes, a
quarum venatione non tantum nemines
arcere, sed et præmiis invitare omnes
solebat.

fed et Lazius de migr. gent.

solent: sic de Luxis constituta sunt p̄-
mia capientibus nimirum exclusi, nec
minus vulpes pullorum et columbarum
quam luxi omnium pestes sunt: quae
consideratio facit, ut mea mihi adhuc
adhaereat opinio, ut retineam: quae
Teutonica lingua Eel. sive Eelwilt ap-
pellantur. Nam tales fere per totam
Germaniam principum venationibus
servantur. Etiam vale Clarissime
Scriberi, et Buchelium tuum amare
perge, qui quid agas, quam valeas,
de studiis item tuis certior fieri per-
cupit. Ex Musaeo nostro Traiecti ad
Rhenum prid. Kal. Sept. a° C. 1632.

S. P.

Clarissime Dne professor. Triumphos tuos
principi patriaeque ductos, versibus lec-
tissimis consecratos Doctor Borraeus mihi
a te tradidit, et una salutem, quam totidem
verbis ex animo reddo; Tibique pro dono
isto gratias me debere profiteor magnas
eo potissimum, quod sint indices animi

Tui

tui erga me quam benevoli, et simul mi-
hi memoriam (quae senibus debilior-
esse solet) refricarent interdum. Laudare
illud carmen, ut meretur, sed scis, quo
in loco tua illa apud me sint, et

Vino vendibili quam suspensa hedera
opus non ~~habeant~~ sit. Magna hac aestate
rem praestitit Princeps, incredibili
diligentia, et virtute haud satis ex-
primendâ, cui et cumulus quotidie
accedit cum hostium confusione.
Sed dicam, mi Bartee, Deo imprimis
gratias ingentes debemus, debemus
et Principi, at, in aurem hoc addo,
si tertiam urbem, ita nobis expugna-
ret, vereor ut fundum publ. aer in-
venire possimus. Occurrit illius dictum
qui, cum post cruenta satis victoriam
ei congratularentur amici, at, inquit,
si iterum sic vicerimus, periimus. Non
nego quidem Rectoribus patriae nostrae
ratione constare, verum nescio quam
senectus meticulosa sit, semperque peiora
timeat

timeat: Experientia cautiorem reddit
exempla docent, secundae res suspicio-
nes auferunt. Fortuna nempe vitrea est
cum splendet frangitur. Neptunus utinam
nobis faventior esset, hinc n. et fundus
Reip. et vires ac tutela quaerendae. Nec
ulla unquam Respubl. magna aut potens
fuit, nisi cum mari dominaretur.
Exempla sunt, Carthago, Athenae, Syra-
cusae, quin et ipsa Roma, quae tum max-
ime florebat, cum mari potiretur.
Unde Venetis, Genuensibus, imo et
Hispanis potentia maior quam a mari?
Sed nimis nos hic solliciti sumus, et
frustra querimur, Deus providebit, qui
tum cum punire vult, prudentiam regen-
tibus aufert. At manum de tabula
et tu vir Clarissime, doctissime que
vale cum tuis et nos amare perge
qui te colimus et amamus. Traiect.
calamo festinanto V. 7d. sept. 1632.

Ex asse Tuus.
Ar. Buchellius.

+ Q. Dne Rector quærebas a me pridem, quo nõie mare illud mediterraneum, seu internũ, quod Sueciam Daniamque ac regna illa Septentrionalia ad finis ferè usque Europæ, intercurrit, et olim et nunc vocaretur. Paucis respondeo: Plinio Codanum dici sinum, seqq: verbis, lib. nat: hist: 4. c. 13. Sevo mons ibi immensus, nec Riphæis iugis minor, immane ad Cymbrorum usque promontorium efficit sinum, qui Codanus vocatur, refertus insulis, quarum clarissima Scandinavia est incompertæ magnitudinis paulò post: Nec est minor opinione Eningia. Cui eo antiquior accedit Pomp. Mela lib. 3. c. 3. Super Albim (inquit) Codanus ingens sinus, magnis parvisque insulis refertus, etc in eo sunt Cymbri & Teutones, ultra ultimi Germaniæ Hermiones. Tacitus videtur mare Suevicum vocare & Germanicũ sinu. Quidam (ait p̃dco loco Plinius) hæc habita

ri

ri ad Vistulam usque se, a Sarmatis, Venedis Scyris, Hyrris, tradunt. ptolemeus Venedicum, vocat. posteri vero Balticum mare appellant ad nra usque tepora, et vulgo de Welt. cuius et vestigia in plinio loco supradicto extant, cum ex Xenophonte Lampsaceno nominet insulam Baltiam immensa magnitudinis. Hodie mare Balticu etiam a doctis dicitur; a nostris vero navigatoribus de Oosterzee, quod versus Daniam ad Chersonesum Cymbricu per fretum Danicum / de Zondt vulgo dictu Oceano Septemtrionali vel Germanico iungitur. Interiores ad quos efficit sinus amplissimos nempe Laplandiam, versus Bothnicum et sinum Finnicu appellamus, qui Finnoru & Livonu littora, lambit. Habitant nunc circa littora Germaniae Meckelburgenses, pomerani, prussi qui olim Vandali Vinuli et Heneti dicti, tu etia Heruli Sorabi, Russi, Sclavi, qui postremi omnium

gentiu

ventium Septentrionalium Christiani
effecti sunt, verum longe alio ritu
ac modo quo primi illi Antistites
solebant, qui pietate, exemplo, doc-
trinâ persuadere conabantur, at
hi armis, ferro igne coacti sunt verius
Christianismum profiteri quam
ex animo et veritate Christum
credere.

Exscriptum ex lris Camerary ad Sueciæ
Regem cuius erat Cancellarius et ad.
Ord. nostros legatus, scriptis 15. Sept. 1626
et a Cæsareis interceptis

Sunt verò non pauci in collegio, qui cum
mercatores sint verentur ne hoc com-
mercium ipsis occludatur; atq. ita interci-
piatur privata utilitas. Quæ sanè proh
dolor fere cynosura est hoc loco consilijs
et actionibq. pauci qui publica priva-
tis præferunt. Immensè premuntur Ordi
belli onere, et hoc anno incredibiles
sumptus fecêre, magna spe, magno co-
natu. princeps se affligit quod primor-

dia

dia sui muneris in hac prima expeditione successus destituit, plebs invenerat et ad seditionem prona est. Accedunt alia terrae marisque incommoda, quae eos exulcerant. De factionibus internis sine horrore scribere nequeo, neque apparet.

C. V.

Dno ANDREAE RIVETO S. P. D.

Quoties mecum cogito vir Reverende in quantum me tua devinxerit humanitas quamque apud alios de me senserit honorifice, nihil gratius fateor, neque felicius obtigit unquam a cultura etiam tenui tam uberes fructus. Atqui iam mirari desinet quaenam ad tanta mihi concilianda bona impulerit ratio; quicunque eas in te novit virtutes ac colit: cumque vagae hac tempestate stellae et caducae plerumque sint, contigerim me ad unicum hoc amicitiarum firmamentum. Nec tamen adeo seculi huius ignara sum ut credam malevolorum exstare neminem qui vana ostentandi ingenii spe huc me adductam fuisse asseveret: sed Deus mihi testis

ut

est, quam ob institutum vitae generis habendum scopum, longe ab huiusmodi ambitione alienum. Haec quanquam fuerant leviusculae quorum aliter conscia mihi sum, gaudeo tamen te nullum reliquisse scrupulo locum: qui pro animi in me candore tam benigne interpretatus es. Oro ut spem etiam hactenus quam in te uno certe magnam conceperam fefelleris nunquam. Hinc ipse augescente nimirum fiducia amplius non puto te quicquam studiorum meorum vel nugarum potius celare. Annus nunc aut circa est ex quo libellum conscribere gallice (quod tempore virginibus quam maxime probari linguae illius lepos ac elegantia solet) conatus aliquis fuit, in quo optimam otii nostri partem impendendi rationem eiusdem persuadere (licet ab affectu magis quam a viribus) contendam. Quoniam vero praeter ordinem in partibus eius exultum est mihi, nec alio loco imaginis inventionisque quam umbrae et tenebrae habendae sint tandem cum censui censura tua dignum, ut

aversum

ut tantæ nimirum lucis minimè capacem. Nostro tamen quo occulto Genij ductu ad te utque ducem suum et auspicem futurum properet, imò aliquando, si Deus faverit, per omnia obstacula perventurus. Illum interea intimis venerabor precibus ut diu incolumen Te cum tuis omnibus servet singulorumque exemplo atque omnium, hoc est, ecclesiæ suæ ornamentum.
Vale vir candidissime et me inter amantes ac colentes tui haud postremum censeto. Traiecti 12 Idus Januarij A° 1632.

Tibi ac perinde optimo cuique placere studens A.M.a S.

Reverendo nobili, eximia pietate et eruditione claro viro Dno Andreæ Riveto S. Theologiæ in Academia Batavorum professori dignissimo Leidæ.

S. P.

Clarissime doctissimeque Dne professor

post

post missum ad me de summo rege carmi-
num nil scripsi, et fateor, quotidie
ad scribendum tardior fio, nec nisi impe-
tu quodam eo impellor. Jam haec
a me habe, ne vestri oblitum putes
et simul hoc additum inscitum quod
argumento tuo respondet, Gustavi
n. m. eo Regem et pugnae Lipsiensis
per multa saecula memorandae simula-
crum videbis. Verum illud velim non
ex pretio, quod perexiguu est, aestimes
sed aio quo te suspicio et observo
intyme. Infelicitas temporu Musis
tuis publicum silentium indixit et
eis eo sane reddit, quo viribus Nimis
nostri impatientes sunt et praecipites
ac mali virium hostilium aestimatores.
En quanto molimine bellu hac
aestate gessimus absque ullo tam
quam ingenti rerum damno, nec et
nunc fere praecedentis anni victoria

suffocata

suffocata est erecto ab hostibus
munimento Stephaniano.
Vidisti arbitror, Antiputicam,
scriptum virulentum et acerbita-
te plenum, sed in quo, quod expe-
rientia docuit, multa nimis
quam vera sunt. Nunc ut puto
ad Induciarum actionem denuò
veniendum, at quo quaeso successu
si vera ea quae Antiputicamus
non uno in loco repetit et inculcat
his fere verbis: Quamdiu vicini
sunt, nec reddunt Regi quae
Regis sunt, semper hostes erunt.
Et sanè ille non abit a principis
sui aut eius consilii mente. Si quid
secus dixerint, promiserint, iura-
verint, simulatum erit, insidia-
runt et deceptionum larva.
Nervos Reipubl. vno veluti schipini
Sucai.

succidimus, qui ad longum tempus
potuissent etiam, conservata sarta tam
tectam, ipsi defendere nostra tutius
quam aliena procul a limitibus
nostris dissita occupare periculose
maluissemus. Non sit ex eventu, et
post factum iudicio, sed ex aliquo animo
ut tute non ignoras, longe ante
percepi; me placuere calida illa
consilia tendentia ad compellendum
vel hostes invitos, vel nostros minus
inclinantes ad inducias intutas.
Annus iam est quod cum legatis hosti-
um haud idonee instructis, aut
procuratorio, ut vocant, debito mu-
nitis agitur, sed nullo effectu, et
quid demum ipso ab iis expectandum sit
praeter verba non video, nisi Deus
aliquis tanquam e machina
Laguidis procedat ab undis
Solamenque ferat. Ita speramus et

precamur

precamur iis qui sedent ad puppim
sana consilia ne mergatur nostra
navis, discordiis gravida, tributis
exhausta, occultis hostibus plena.
Tam querelarum satis, quas Tu
mi Barlaee amicissime, cui tatu
haec scribo, aetati meae imputabis.
Et me tui amantem amare
perges. Pro versibus Tuis elegantis-
simis gratias ago, sed Argonautae
illius qui Gallo navi praefectus
sanguinem, post tot victorias pro
patria fudit, nomen desidero, dignum
certe quod Aeternitatis templo in-
scribatur. Vale clariss. Dne Doct.
Traiecti ad Rhenum. Novembr. 1633.
a. Tuo A. B.

Clarissimo Doctissimoque BARLAEO.

S. P. Nuper, Clarissime Dne Doctor et Professor,
oratio tua elegans sane et festiva, de Re
et Ente Reali ex dono Tuo ad manus meas

pe

perbenit, curante compatre petita, & paul
lo post eiusdem opera, libri Grandissimi
Aeli, de liberalitate Veneta doctissimo o-
te carmine ornati particeps factus sum.
Pro qua, ego liberalitate magnas ego
vobis debeo gratias, & vellem referre
liceret, atque tibi tuisve per me aliquod
emolumentum accedere posset. Bona
collegii Horstensis, cuius collatio ad Prin-
cipem spectat, in agro Rhenensi sita,
non ita pridem Ordd. nostrorum decreto
venierunt, ex quorum pretio duplo
maiores reditus ut erant, percepturi
sunt qui iis Beneficiis fruuntur. Hi
sunt quatuor, nempe Sprenckhusio
Leydensi, fil. Senatoris de Delen Hagae,
fil. D. de Amerongen & filio Dom. de la
Vacaria. Si quis horum decedere con-
tinget, vigilabo ut eius in tempore
rectior fias: me puto sic rei futurum
defuncturum D. Martinium, qui iam
nuper quaesturam honorum Beneficiato-
rum, ut indigitant, agri Traiectensis

adeptus

adeptus est. Sed hoc impedimenti videor quod alternatim haec collatio veniat ad principem & Ordd. Et plerique nunc adeo ad rem attenti sunt, ut non sufficiant eis tum maiora illa Beneficia tacitu hodie expetita, verum et minima quaeque deglutiant, quo maior ambitionem et superbiae liceant[?] suis.
Gratulor tibi interim liberalium a Suetramanum; at vellem ei Heroi cuius res dignissimo carmine prosecutus es, Deus vitam longiorem concessisset: multa etenim Reip. Christianae bona haud dubio praestitisset; de quo merito dicere liceat,
unus homo nobis celerando restituit rem.
Certe is, si quis alius, omnium saeculorum memoria dignissimus est, nec Henrico quidem Magno inferior, si non pietate maior.
Nos hic Hispanicas molitiones audimus: at sentiunt illi qui nimium istis tribuerunt. Sero nempe sapiunt Phryges. Implacabiles gentis inimicitiae, et nostri quoque eorum blandimentis credunt quos
nec

inaccessi perfidiae atque crudelitatis
exempla moverunt. Vides et maximo
Italiae populi simplicem nostram
credulitatem rident, qui memoriam
praeteritorum iniuriarum facile deponimus.
Italorum cautio ista, ne inimicis vel
reconciliatis unquam fidamus: in-
haereat oportet nostrorum animis altum
illud infixum; Rebellium programma
quo semper in nos grassantur Hispani,
et quod Barbaris istis nihil tam curae
est vindictae cupiditas et nostrae gentis
excidium. Scis tu haec doctissime Kathe,
et quam periculosum sit nostris etiam fidem
Induciarum cum isthac gente commercium
ea in rebus discernendis futurarum probabilis
facile comprehendis. Germania dudum
adhuc Martis incendio flagrat, et bel-
latrice illa natio suis viribus conficitur.
Atque nobis obversetur illud veteris poetae
Tum tua res agitur paries cum proximus ardet
Ab illa flamma nostra vel salus vel e-
xitium pendet. At Deo O. M. haec curae
qui

qui nos servare potius est, ut faciet
si nos non desimus. Medici multa in-
dicia, in somnis, in aegris, in morientibus
observarunt; et politici Reip. languen-
tis et pereuntis symptomata produnt
quae utinam in hac nostra non maturesce-
rent. Sed mi Barlaee virorum
amantissime, querelarum hic satis
in quas aetas haec nostra pronior,
LXX quippe iam annum ingressus
sum, ut ad terminum propero, et
cum aestate aliquo modo refloresco,
hyemis inimicus, quae mihi longior
fuit quam vellem. Te aliquando
videndi cupido, et iam post aliquot
annorum moram Lugdunum ad vos
proficiscor, quae forsitan ultima e-
rit profectio, tardiores n. ad eundum
simus. D. Tienhovius, ut is mihi dix-
it, vos invitavit, ut eius villam Oud-
sheimiam, quam ex fundamentis re-
novavit in agro Traiectensi exstat,
visum veniretis, forsitan te tunc
vide-

videbimus. Vale, Doctissime vir, ab
amico et ingenij tui admiratore
haud postremo   Ar: Buchellio.
Traiecti ad 4. Idum Maij
1634.

Epistola tua, Clarissime eruditiss.que Dne Professor,
procurante genero vestro Doctore Matthaeo, mihi tra-
dita est, una cum Apologetica altera typis
impressa, et mihi inscripta, pro quâ cùm sint
atque paucum plausibilis, summas ago gratias
et referre, si quando integrum erit conabor
saltem eius me beneficij tui memorem futurum
spondeo. Iudicium meum, si de hoc scripto
requiris, dicam; non minus modeste qua
vera retudisti hominis bilem, sine ratione bella
turgentem: nec nego aut metu, ille cum
ipse Groti libellus est, nisi Rom. Eccl.
ac sectae addictissimus sit, quicquam in
tuo Amstelod. vidimus quod reprehensio-
nem eiusmodi tam acerbam mereatur.
Unde illud in te convitium, an a Groto
processerit merito nunc dubito, neque
credo humanitatis professorem absque
causa vel ita tanto in quemquam furore
debacchari voluisse. Hoc tamen certum est

conbi-

vindicatorum istum ex Loyolitarum secta
esse; quod hominum genus maledicum, in
viros bonos et eruditos, etiam iuventutem
suam, ut ea ipsa coram in Brabantia
olim didici, praemiis propositis convitiandi
artem docere solet. Quod vel
ipse Bonarscius in suo Amphitheatro
satis superque ostendit. Cuius et pauca
huius rei indicia ex M.SS. a me hic
istorum proferre volui, quo minus
mi Fontane, hanc vobis factam iniuri-
am aegre feratis, vel cum maximis viris
com[mun]em. Resweydius de Scaligero sic scri-
bit etc. Audet homo Thrasonicus etc.
huic accedat Miraeus, sic exclamans Cani-
nos latrates etc. En quid non audent
illi mites scilicet et mansueti Servato-
ris imitatores. Sed relinquamus hos
maledicentiae suae, qui benedicere non
didicerunt. Mitto elenchum quorundam
monumentorum a me descriptorum ex nostris
archivis, si quae ex illis describi tibi velis
vel indicis tm, curabo ad te veniant. Cum

nuper ad eosdem doctissimum Pontanum, obiter
de Hollandia ac primitiva incidebat
mentio, et illam veram Hollandiam tum di-
cebam mihi videri, quae nunc Zuythollandia
vocatur, indeq. illud nois ad reliquas
principis terras profluxisse suis proprijs
noibq distinctas, ut nunc Mosalandia, Ke-
nolandia etc. Sic olim Itali qui partem
Ausoniae occuparant nomen toti dedere
Italiae. Sic ab Æmathia Macedoniae pro-
vincia, ois regio post Æmathia dicta est; sic
et alii pop. nomen suum ad vicinos vel
armorum iure vel principum voluntate
extenderunt. Dabo huius rei brevem de
nra Hollandia testem, aut coniecturam ex
diplomate Godeboldi E. T. in quo haec verba:
Ego Godeb etc. a. 1126 quae parochia Vol-
kela de Tilselimskirka sita est in Zunt-
Holl. quam ut dixi, veram Holl. puto. Nam
demonstratio illa, in Hollant, nimis quae-
dam incerta fuisset, si Hollandiae nomen
tam late ut nunc protensum fuisset. Et
ante illa tempora raro Hollandiae nomen
in antiquis scriptis, pro comitatu illo inve-
nire

vinditorem istum ex Loyolitarum secta
esse; quod hominum genus maledicum, non
viros bonos et eruditos, etiam iuventutem
suam, ut ea ipsa coram in Brabantia
olim vidi, praemiis propositis conviti-
andi artem docere solet. Quod vel
ipse Bonarscius in suo Amphitheatro
satis superque ostendit. Cuius et pauca
huius rei indicia ex M.SS. apud me lris
istorum proferre vellem, quo minus
mi Fontane, hanc vobis factam iniuri-
am aegre feratis, vel cum maximis viris
com̄. Rosweydus de Scaligero sic scri-
bit etc. Audet homo Thrasonicus etc.
huic accedat Miraeus, sic exclamans Cani-
nos latratus etc. En quid non audent
illi mites scilicet et mansueti Salvato-
ris imitatores. Sed relinquamus hos
maledicentiae suae, qui benedicere non
didicerunt. Mitto elenchum quorundam
monumentorum a me descriptorum ex nris
archivis, si quae ex illis describi tibi vis,
vel indices tu, curabo ad te veniant. Cum

nuper ad eos doctissime pontane, obiter de Hollandia ac primis sua incidebat mentio, et illam veram Hollandiam tum dicebam mihi videri, quae nunc Zuythollādia vocatur, indeq. illud nois ad reliquas principis terras profluxisse suis propriis noibus distinctas, ut nunc Mosulandia, Kenolandia etc. Sic olim Itali qui partem Ausoniae occupaverant nomen toti dedere Italiae. Sic ab Emathia Macedoniae provincia, ois regio post Emathia dicta est, sic et alii pop. nomen suum ad vicinos vel armorum iure vel principum voluntate extenderunt. Dabo tibi rei huius de vera Hollandia testem, qui commentarium super ex diplomate Godeboldi E. T. in quo haec verba: Ego Godeb etc a. 1126 quae parochia Velsela de Tiezelinskierka sita est in Zuyt-Holl. quam ut dixi, veram Holl. puto. Nam demonstratio illa, In Hollant, nimis quidem incerta fuisset, si Hollandiae nomen tam late ut nunc protensum fuisset. Et ante illa tempora raro Hollandiae nomen in antiquis scriptis, pro comitatu illo invenire

nrae ep. Audam et ulterius argum
ex libro (Ut vocant) Camery etc., in
quo ura bona, redimentaque Eccle etc.
continentur, et etc. Diocaesios partis
vel provinciae exprimuntur etc.
Adda. Durer 245. plura adjiciam, nisi
limites epistolares iam supergressus
essem, quare ea in aliud commodius te-
mpus differam. Interim C. T. d. pfl.
pro salutem d. D. O. M. precabor, vos sal
vos et salvos in multos annos servare
dignetur etc. VII. Id. Novemb. 1634.
T. A. T.
Az. Burselius

Clariss.mo Doctissimoque V. Doct. Med.
D. Eusb. Barlaeo. S. P. Az. BUCHEL.
Clarissime Doctissimeque D. Doctor, Aliquot me-
nses elapsi sunt, quod nec scripsi, nec ad
literas amicissimas respondi quicquam;
neque id videris aegre ferre plurimis occupatus
Ego vero tui memoriam adeo firmam retineo
in obliviosa hac aetate, ut quotidie ~~Barlaei~~
Barlaei cum maxima ac delectatione memi-
nerim; ~~Quaeras~~ etc, inquies, tam diu siles.

Dicam

dierum aetatis ultimum est, cui ut epitheta
et vero illud epitheton Tarda senectus con-
venire re ipsa experior. Jam n. septuage-
simum vitae annum supergressus sequente
ingredior a 17 Martii qui mihi natalis
est dies. Accedit longa et acerba hyems
quam et Itali, ut ex litteris Romae et
Patavio ad me missis, intelligo, praeter
solitum sentierunt. Sed haec satis si pauca expirti sunt
addidero post hoc silentii intervallu, me
nempe vos eodem affectu amplecti quo
hactenus unquam; nec ullum gelu sive
frigus extinguet amoris hunc ignem
nisi illud forsan quod et vitae; ad cuius
limitem iam propero, neque id invitus.
Cum n. mentem ad superna elevo et spe
ideo fiduciam venturi gaudii, cum
debili et ruinosa hac vita confero,
nihil est quod me admodum retineat.
Et quamquam vitae anteactae lubricum
me gravet plurimum; Dei tamen bonitas
et misericordia rursus erigit et non
desperarem facit, verum alacriter diem illum
expectem, qui ultimus vitae nostrae
somnium finiet; quam dum pro benigni-
tate

tate fruar et te mi Barlaee amabo,
et scripta tua summa cum voluptate
legam, ut et illud nuperrime de anima
humana admirandis, miro compendio,
acumine summo, elegantia rara, a
te pronunciatum quod non solum penetrat
in aures legentium sed et insolita sua-
bitate titillat. Omne tulit punctum q
miscuit utile dulci, Id vero tu tuo more
facis, a quo nihil nisi subactum et supra
vulgum vidimus. At quam acuta quam
vera disseris de anima, quae licet ota
penetret, scrutetur, uno eodemque momento
ubique sit, seipsam tamen ignorat.
Vidi aliquoties terminum hanc auram cor-
pus deserere, hoc vero protinus consideri
immobile iacere, nec quicquam differre
ab animantis cuiusvis cadavere, omnem
eius motum omnium sensuum omnem rationem
a tantilla re, quae nihil videtur, relicta
evanescere. Obstupui fateor et nescio
quibus tum cogitationibus meipsum
fatigaverim at frustra: supra nostrum
captum humani ingenii illud coactus
sum

sum profitti, et in uno diuinarum scriptu-
rarum sole lucescere, absque quo om-
nium arcana illa et inperscrutabilia
Illud praeterea me exercuit an anima a
corpore separata sentiret ea quae corpo-
ri coniuncta, cum quis sensus in corpore
ab illa videatur procedere, et consequenter
an sine corpore, quod consumptum in
cineres aut terram abiit, anima
pateretur. Magni scriptores, etiam vete-
res videntur illud negare, dicentes animam
cum corpore in quo vixit puniendam vel
honorandam etc. in quibus Tertullianus
Ambrosius, Gregor. Nyssenus Chrysostomus
alij: Verumtamen corpus animae tan-
habitaculum vel agendi instrumentum
esse videtur, quod nihil per se sentit
nihilominus caussam saepius praebere
creditur peccati. Si a. verum est, quod
anima tantum punietur in [illegible] cum corpore
instrumento illo peccati, sequi videtur
nec gaudia vera amplecti sine cor-
pore, et quid quaeso tum dicendum de tot
piis qui caelum videre apertum, et qui in

s. s.

ss. dicuntur coelesti gaudio perfrui, quid
de Divite in inferno punito, et latroni
ad paradysi gaudia sublato, quorum
corpora nihil sentiebat, vel erant
consumpta. At hic evagor, ut tu
Doctissime Barlaee occupo: ignosce
modo, nam ut tarditas in agendo
senum propria, ita et loquacitas
ipsis tribuitur: aegrè ad scribendum
impulsus, vix tandem me extrico, ac
finem Epistolae facio; quod facio
tamen cum gratiarum actione pro
tuo munere, mihi auro supra caro,
et vellem sane referre si liceret;
forsan tempus id concedet, et nos si
Deo placuerit nos intervisemus. Ipsum
O. M. Deum precabor vobis et familiae
valetudinem prosperam et longam
felicitatem. Vale vir clarissime
et me qui te observo et amo animitus, quo soles adfectu prosequere.
Traiecti ad Rhenum calamo festinato
VI. Kal. Apr. 1635.
Eo ipso die cum me inviseret Traiecti ipse
praesens.

præsens has litteras tradidi; et cum eodem contuli quæ de ara hic refero: ad quæ respondit, animam rationalem extra corpore separatam adhuc virtutibus suis non destitui, ideoque lætari in Dno, et gaudio cælesti frui, utrumque irasci, tristari, dolere quod a divina luce se sentiat remotam atque ita vel præmium vel pœna rapiatur.

Cl. Doct. v. Casp. Barlæo Med. et Philos. in Amstel. scola illustr. professori S. P.

Doleo tecum, Clarissime vir amissam coniugem tuam dilectissimam, multorumque liberorum parientem, quorum maior etiamnunc pars incommodum suum ignorat. Possem vobis multa adferre ex historia quâ sacra quâ profanâ necnon ex quotidiana hac vitâ quæ minuendo dolori facere videri possent, nisi te cum ea scirem, qui tam in sacris literis, philosophiæ veterum professoris, ut rerum humanarum casus ac necessitates æquo ferre animo iamdudum didiceris, nec ideo naturæ obluctandum esse putes. Quoties alios consolatus es, id orbi notum et scripta tua satis superque docent; ita nullus dubito, quin

ad

ad malum hoc tuum, idem pharmacum adhibeas, doloremque tuum ~~so~~ leniendum esse scias. Nolo tamen te, mi Barlaee Stoicum hic agere, neque impassibilitatem aut indolentiam illam doctrinam tibi proponere, quam cum insigne tuo homines ... sumus, qui ob amissionem rei pretiosissimae, nedum personae tam coniunctae merito afficimur atque dolemus: verum adhibita rationis normâ, illo affectui frenum cum tempore iniicere, et conceptum ~~doloris~~ animi aegritudinem lenire; cum nihil vobis iam acciderit, quod non cuilibet evenire quotidie videmus, imo a quo nemo mortalium exemptus sit. Nascendo morimur. etc.

Inevitabilis moriendi omnibus lex, omni aetati adhaeret. Et quod summopere consolari nos debet, non tam morimur Christiani, quam cum meliore vitâ, per mortis commercium, hanc fragilem et infinitis incommoditatibus obnoxiam

commuta

commutamus. Sed frustra ego tibi, vir clarissime, actum; scio te animum habere christi doctrinâ munitum, adeo ut nullis humanarum rer. casibus sis succubiturus, et pernitiosâ rationis moderamine, te hunc quoque casum, licet gravissimum, latiurum, quam insignis tua eruditio et doctrina postulare videbitur. Illa tua praeivit, tu, cum deo visum erit, sequeris. Ego vero quotidie illam mortis meditationem ante oculos magis magisque mihi pono, quae iam non tam horrori, quam delectationi esse incipit, et simul tanta mihi contemptus fragilis h. vitae crescit. Quemadmodum n. nihil molestius vitae praeteritae tanta vanitate et tot malis refertae, recordatione, ita nihil acceptius melioris vitae spe ac nidore potest. Utinam D. O. M. pro misericordiam suam infinitam, criminum meorum multitudinis obliviscatur, et me ad suum regnum tandem transferre dignetur. Sed ne te morer ultra amantissime Barlee, constanter

et

et philosophiae tua dignitati, animum
in hac ad veritatem curas spectes;
neque ob hunc acerbissimum tuum
dolorem minimum te demittas, quin
fructum suum ex tot annorum
studiis capias, quidem hoc rerum
statu nobis necessarium, omnes tui
studiosi existimabunt. Vale [illegible]
non immemor. Traiecti Batav.
ad diem XII. Kal. Jul. 1635.

Contra Seldenum

De Dominio Maris

Nunc ad Venetos accedamus. Errat Seldenus qui nulla inter ipsum mare ac sinum maris distinctione facta maris dominos fingit. Si sinus Adriatici (quem ipsi gulphium Hispanis item & vicinis usitato vocabulo mos est vocare) dominam urbem dixisset omnes sibi habuisset assentientes. Neque maris Adriatici (si ultra sinum Adriaticum nomine maris abuti lubet) dominos se Veneti ferunt; neque si ipso sinu dominium termines, dominii et quidem omnimodi ius in controversiam vocari potest. Neque quis contra iussit citra iniuriam ipsorum quaestissimo, et per seculorum decursus quaquaversus testatissimo iuri infligendam. Est eorum quae dixi evidens ratio. Namque cum sinus maris, ita pars sit maris ut ramus arboris, brachium hominis paries domus; neque idem ius sit partium quod totius (nemo id unquam recte negabit) alia profecto partium, quam totius ratio habenda est. proinde absurdus sit, qui hic a parte

ad

ad totum argumentari velit. Diversam autem maris et illius sinuum rationem esse nemo inficietur. Immensum mare est: sinus suis spatiis circumscribitur. Mare pars terrae non est. Sinus etiam territorii quod interlambit pars est ac tractus, subinde non nimis magni. Mare terminum non habet: sinus a. in mare aut in continente desinit. Mare in se revolvitur. Sinus tum sinus esse absistit, cum mari tanquam suo principio redonatur: mare natura sua effunditur sinus terrae anfractus coercet. Mare aquarum collectio est et effusio. Sinus in terrarum incurva et circularem maris motum sortita est quaedam voluta insinuatio. Mare nullius est. Sinus illius est cuius est terra, in quam se penetrabit quaque his plura occurrat. Venetam a. urbem, non esse medio mari fundatam, sed in recessu intimo ac penetrali sinus Adriatici; cum omnes sciant, tum quoque quam disertissime evincant illa Cassiodori ad praefectos maritimorum Var. lib: 12. Epist: 24. Venetiae praedicabiles &c. Haec ille, unde agnoscimus urbem naturae.

naturæ beneficio quam maximè munitam, et
littore, vadis, brevibusque ac terris eorum
prætensis, seruari ac defendi ab insultu maris
in tantum quoque, ut illius etiam effusæ tem-
pestate fluctus isto veluti obiecto aggere
retusi deturgescant. Qui ergo Venetiarum
situs est, omnino talis est, ut sinus ille
merito ditionis Venetæ pars habeatur, atque
accessio suæ urbis e quam plurimis insulis
in unum corpus sensim coagmentatæ mag-
nitudinem, suæ ditionis per tot passuum millia
seriem continuam, suæ denique prætensum
vasto mari littus attendimus.
His ita præmissis atque adstructis, ut opinor
manifestum est quod ante maximi virum
clarissimum, quod de dominio maris ipsius est
demonstrare, fuit perperam applicata bello
patet insuper contradictioni nequaquam
esse obnoxium, et rectè occupari tales sinus
et per occupationem eorum dominium quæri.
De tali dominio non loquor, quale est in
eiusmodi maris occupationibus quæ pro tem-
pestatum varietate in horas mutantur. Aliud
enim illud est quod intendimus, cuius nimirum
recta

certa sit possessio et immota. Comprimis
a. patet Pereram ipsum generalem de maris
dominio instituisse disceptationem, et quae
Venetas inclusas fuisse, cum fateatur de li=
mitibus Veneti maris litem agitari. Novum
hoc est atque inauditum, ut quod ipsum terminus
est, terminos habeat, aut nobilissimum supre=
mumque sit, cui quid ulterius superaddi possit.
Cio si qua controversia de sinus limitibus
est, ea quoad ipsum sinum fungitur exceptionis
vice, cuius est in casibus non exceptis re=
gulam firmare. Itaque dicendum Venetos
hoc ipso dominos esse Adriatici sinus citra
ullam controversiam. Si de iure in ipsum
sinum tam longe abest ut maris dominos
illos dicat, quam longe ab ipso mari distat
differtque sinus maris. Quoquo tandem modo
si maris dominium tueri paratur, de limitibus
controversiam omittat necesse est.
Macte vero tam egregia sententia virum
clarissimum rubeam, qui in hunc Adriatici
maris sinum, proprium esse Venetae Reipub-
licae: nullus ante ipsum hoc ita distincte
dixit, at ~~principalis dominii~~ nullus item
maiori

maiori veritate. Examinentur oīa universa-
lis dominij membra, quæ (pro modulo tenuitatis
meæ) quam minutatim definitione sub exordiū
huius operis sum executus; nullū dabitur quod
non oīo proprium congruumque sit Serenissimæ
Reipub. Venetæ dominio in suum (ita sinum
hic vocare pmittatur) Gulphum. Cogatur itidem
ad exactissimā amussim, definitio, qua privatū
dominium explicui, vel ea usque, et ipsa ei
congruet, quanta post distincta rerum oīa
ulli privato domino, privatum dominium
aptari aut convenire per rerum naturam
possibile est. Quicqd est illam quam crit̄
controversiam de limitibus motam aspirari
non datur, nisi quam sinus littoris sui fim-
brias egressus in apertum evoluit. Huius
ab Hydrunto principium esse ut Veneti libētr
agnoscunt, ita ante Hydruntū inchoari non
non posse (geographiæ modo tabulæ inspici-
antur) luce meridiana clarius liquet. Sed neqꝫ
quæ vera controversia moveri possit, vllū
video, intra littus suum stringentibꝰ ditionis
ius, et aperti maris usum at fructum nulli
invidentibꝰ, nec sibi impediri æquo aīo laturis.

Ergo

Ergo DD. auctoritates, quibus tantopere delectatur, et nos agnoscimus, et si opus sit, alterum tantū auctoritatū p eadem sentia adducere posse ingenue profitemur. At neq carminis illius Sannazariani τὰ πρῶτα quidā falso tribuūt, vel tum cū extra sinum Adriaticū prorogantur. Si modo ea extra θαλασσοκρατίαν a me multoties repetitam consistere patiare. Vix ullus Christiani orbis Monarcha tantis navalium rerum copiis unquam instructus fuit, vix ulla gens armorum suorum iusticiam terroremq mari eo usque protulit, quo Venetorum Respubl., seu lata socijs auxilia, seu sacra bella exhausta, seu impetitos Christiani nois hostes internecinos spectando sumas. Neque sanè aliter potuit Numine (quod se ab exercituum ac bellorum cura celebrari amat) tam insignibus principijs exorsa in maius indies promouente. Atq hoc est, quod rotundo ore Gaudentius Merula dicit, cœpisse rerum quas summa laude ac felicitate Veneti gesserunt, gloriam ab ijs qui mare infestum habebat, quibus classe sæpe superat

superatis, et in potestatem saepe redactis, insulas ipsi caeperint et in potestatem redegerint plane ut qui proprietatis dominium intra Adriatici maris sinum agnoscant, extra illud aperto vastoque mari & θαλασσοκρατίαν. et heroicum primis temporibus dominium largiatur. Errat in illo V. Cl. qui Venetos navigantibus impedire ut vectigalia navigantibus imponere posse temeratim nimis pronuntiat. Nulli unquam mortalium, nulli privato domino etiam pro absolutissimo & ἀνυπευθύνῳ iure ea potestas fuit aut erit. Obstent s. literae obstent patres et quibuscunque patribus maior christiani orbis consensus, puta velle navigantes innoxium transitum, velle inermes velle amicos, aut alios neque odio neque beneficio cognitos, velle sedibus fatali calamitate pulsos, ut olim Abideni phorenses, velle sua vendicaturos, ut Israelitae palestinam tendentes, iure prohiberi posse dices? Sane V. Cl. hoc velit (nequa tamen velle ut credam a me impetrem) Veneti nolint. Pone item armatos transire velle ad sua recuperanda, eosdem innocuum transitum spondere, obsides offerre milites suis impensis

conscribere

conscribere, permittere et si aciem structuros
si quid novarum rerum moliantur, an et hic
prohibendi ius dari credet? Sane non puto.
Idem dictum esto de vectigalibus, ea quoque suos
limites, et modum habeat. In summa libertate
non alia gravare possint quam quae lucubenti
aut ex mercibus quae vehuntur lucri aut pro
reipub. comodi habeant rationem. Adeo ut
non in personas quae alterius sunt territorii
et iurisdictionis, sed in merces quae per aliorum
dorso subiecta loca devehuntur vectigalium.
Illud. Illud ius exerceretur Vladislai Neap.
regis nomine petitionem factam commemorari
necesse non erat. Siquidem innoxie navigare
valebat, ne quidem ut precibus exposceret
opus fuit. Adiecta conditio, ut nullis navibus
illis deciperetur Venetiis proscriptus, aut sceleris
capitalis in Rempublicam admissi reus, caven-
tium magis fuit quam imperantium, quamquam
si imperatum fuisse quis velit, nequaquam sum
contradicturus. Binae porro illius epistolae
quibus licentiam Apulia frumentum per sinum
maris Adriatici transvehendi petitam comme-
morat

morat, omnino tales sunt ut necessario sine
prior consensu id fieri non potuisse satis superq.
ostendant. Ita est mirabiliter fieri semper nesit
occasionibus imponantur vectigalia, quo
onera pensentur, ui ferenda cuius tamen curare
et effectum dare, ut tutum sit iter, et nullis
hostilibus periculis infestum. Tale vero ius
in aperto liberoque mari, nulli liberum est.
Ita in flumine publico inque reducta (qui
ad fluminis publici naturam quam proxime
accedit) simul omnino iustum est, ut contractu
innominati vicem subit. Miror a. cur
dominus praetoris meo ex eo demittitur
V. Cl. quod vectigalia Venetiis patres perpetui
voluerint, et mixtos eo deferri. De priore
iam vidimus, et posterius quippe mihi liceat, aut
necessitate pressis, aut necessitatem praevenire
satagentibus quovis modo iustum pretium
pretium remunerare paratis. Qui recte ab
eo citatur Blondi locus, hos limites non excedit.
In hoc usque momentum vidi nemine de casibus
conscientiae qui scripserit, qui tale quid (ut
nihil dicam de foro fori) ausus fuerit pronun-
tiare in foro poli (ut in foro loqui amamus)
illicitum

illicitum esse. docuit nos omnis aevi experientia pro iustis ista reputari, et modo (nec modum iniquo excessu transgrediantur) sine contradictione, transmitti. Quod de mota inter Venetos et Anconitanos lite, deque vindictis secundum Venetos decretis commemorat Lenim-lum, planum est, Vectigalia sua immanium hostium ac pro Christiani orbis securitate publica praedonum onerum solatia recepisse ostendit. Quod ait Venetorum principem annulo mare quotannis desponsare, ita se habet, iam ab aliquot seculis id receptum, servatumque semper ut insignis facti μνημόσυνον, et quia Alexandro III, qui securitati adversus coniuratos supremae auctoritatis vim ac magnitudinem, vitam spiritu ac libertati pietati serenissimae Reipubl. debebat, sic visum fuit: Adeo in omne aevum prorogata virtus, non obliterandam pontificis gratitudinem sibi obstrinxit. At fatebitur meum tota Venetorum Respubl. suae ditionis finibus haec contineri, et catechisticè mare in illis solemnibus, usurpari pro Gulpho sinu sinu Veneto. Benedicti Bonij locus, quem adducit, insignitè

recta

certe si quid vllus est impudentia, et q̄ nec
hominem decet, nedum Iuris sacerdotem.
Non expediat sic V. cl. cum si tueri velit,
quo pacto ius fasque sit principibq, qd natura
in communi constituit, quodque immune va-
luit, oneribq gravare. Ergone facta con-
cussionem extorsionemq redolentia, nullo
iuris patrocinio suffulta, in oē aequum et
bonum, propalam iniqua, naturam libertētia
et omne gentium benemoratarum ius
proculcantia, iusta dicentur, alijs quoque ius
allatura, et imitanda, vel cum strage et ruina
generis humani? Deus meliora. Ego haec et
his similia quoties revoluo, nequeo quin serio
et pro re graviter commovear, et sane malē
me habet, virum tantum ab eiusmodi sibi
non temperare. Diuine Seneca: Commota
et semel concussa mens ei servit, a quo impel-
litur; vt datis in praeceps corporibus, nullum
sui arbitrium est, ita nec aio, quem ipi̅ud̅iēs
quandoqe permiseris: rapiat illum oportet
et ad imum agat suum pondus, et vitiorū
natura proliuis. Quae deinceps de
mari

mari ecclesiæ V. Cl. adducere lubet, ea duum generum sunt, nempè aut eadem fere sunt cum iis quæ iam excussimus secundo adhuc capite, cum quatenus publicum dici posset mare, vidimus; quæ, ne actum denuo agamus, tuto a nobis hic omittentur; aut dominium ius aliquod sum. pontifici ut principi, quoque seculari sua tuendi facultas cum sit, nulli dubium; at neque dubium quoque cum quod in nullius dominio est Mare privato dominio subiugare non posset absque titulo; quem cur non explicet V. Cl. demiror. Idem quatenus omnibus Christianis patrem se fert, et omnes principes filios suos indigitat id non extendit, ut novimus sine termino, atque, ut et ipse V. Cl. fatetur, non desunt ex pontificii iuris scriptoribus, qui haud alio quam pontificiæ dignitatis intuitu, ac proinde ut a tot Christianitatis patre fieri dicant. Ego me non interponam saltem quamdiu vir Cl. titulum non edet, cuius præsidio ac vi privatim id ei liceat. Hunc si edet, ut spero,

non

non deerit, quod reponatur. Si qd reponatur desit, cedam rationi. Interim quos in pi-ratas ab ipso designantur, vibrato in illos anathemate, nullum dominij ius aut acquirunt aut requirunt. Ut ait ille e patribus non postremus in perduellionis damnatos, omnis homo miles. Cicero vero perduellibus deterioris censet. Pirata, inquit ille, non est ex duellium numero definitus, sed communis hostis omnium: cum hoc nec fides debet, nec iusiurandu esse com. Hostium loco illos utique habendos non esse evincit textus in l. Hostes de verb. sign. et ibi DD. Unde et indoluisse Tiberium Tacitus notat quod Tacfarinas desertor et latro hostium more agere esset ausus. Tantum abest, ut ea a pontifice principis auctoritate aut alicuius privato dominio petenda sint ut hoc sibi, hoc regnu tribuendi vetg et singulis permittatur. Ita olim Impp: Arcad. et Honorius Opprimendorum desertorum facultatem provin-cialibus iure permittimus, qui si resistere ausi fuerit, in hos velox ubique iubemus esse supplitiu

cuncti

Cuncti n. adversus latrones publicos depre-
torisque militiae ius sibi sciant pro
quiete communi exercendae publicae ultionis
indultum L. 2. Cod. Quando liceat unicuique
vindicare se sine iudice lib. 3. tit 27.

Campan. vol. 2 lib 4. 132. tradit quod Veneti tri-
remes Melitensium exuerint, eo quod Turcis
damna inferrent infinita, unde et Venetis
minatus fuerat Turcarum princeps nisi mare
illud tutum redderent.

P. SCRIVER · S D · AR · BUCH ·

Myn heer Scriba, na freundlicke dienst deze
voor antwoort op U E missive, my als
tusschen beyds scheppen behandicht, mit den
bygevoeght project vande wapenen van
syne hoocheit, waer op U E myn advys
versoect, ende alhoewel het oordeel is mit
sulcke saecken geen te moeyen, ver dat die
spectaren ad officium magistri caemoniarum
vel caeremoniarum, aulicarum, heraldum vo-
rant, quam investigatoris patriae antiq.
hebbe evenwel my gevoecht, salvo aliorum

hur

hier bij gebracht, te weten dat het
notoir is dat de cumulatie va wape-
nen geschiedt ofte tot differentie ende
affscheidinge van anderen des selbigen ge-
slachts ofte tot vercieringe en vermeerderin-
ge, ende dat het hooftwapen altijt be-
hoort te prevaleren, sulcx dat de schilden
geteeckent met A. ende C. mij het
best aenstaen, en dat met B. mij dunct
ongefundeert, soo de redenen die graven
die tselue gevoert hebben, sijn onbast, d'welcke
het stamwapen van Nassau, noch in
ouderdom, noch in treffelickheit, noch
in alliantien, maer gepostponeert worden
het van Chalon ofte Orangien. want
seecker is dat over veel hondert iaeren
die van Nassau het keyserdom en vorsten-
dom, de chuervorstelicke dignitaten
betreden hebben, ende aende treffelickste ge-
slachten van Europa geallieert sijn
waer vuyt oock de hertogen va Gelre
en graven van Bourgongien gesproten
sijn ende

ende lange als het prinsdom van Orangien
geannexeert bekent is, het welcke voor
Hubbrecht Jeronimus ende als Hendrick grave
v. N. ende vandien als Renatum sijn soon,
die geene kinderen achtergelaten heeft, en
het selve prinsdom als Willem gr. v. Nassau
sijns ooms soons regeren, sonder dat ont-
die van Nassou (daer van sijne voors. heert
descendeert) ende die van Chalon offe Oran-
ien geschiet sij, in sulcx dselue sijne
voors. met wapen bloot gelyck de
annotatie ad signum B. stemt te willen
sustineren) geboren is. Sonder nochtans
ontkennen dat men doch offe liever tegen
te wachten A offe C. begrepen te wesen mits
daer opt bequaemste het wapen van Baron
van Breda ingevoecht werden, daer ba
de stadt onlancx door de wonderlicke
cloeckmoedicheit, beleijt, en standtvasticheit
int, met soo een memorabel beleg bij
Z. h. is gerecupereert, en wert de mans
onser vianden getrocken, weerom te vor-
met

Groote expressive costes vyde wane door
drukkeryen wat bewezen. Sed manum de
tabula vbant dise distinctie ex yoge vo-
lumen, yeder mistum sonde requireren.
Tu a. sui Dni scribere hic a me quibo-
nus consulens accipe quo sententiam meam
rogatus tibi aperiam. Qui iam 74 agens
annum, hæc tua studia contemnere cœpi, quæ
me a contemplatione venturæ vitæ magis
abducunt et impediunt, quam promovent.
alterum iam pedem [illegible] habeo in sepulchro
et melioris vitæ spem occupo: ut

Quod venit e coelo coeli splendentia tēpla
Repetat.

Vale iterum et salve ab eo qui te amat
et ingenium tuum veneratur. A. Buchel.
Traiecti in Bat. Apr. 24 a° 1638.

Ad Gronovium.

Ut præstem ea quæ promisi, Doctissime
Gronovi, mitto Epistolas aliquot Casau-
bonianas ineditas ut puto numero xi.
De Guil. fratre Lamberti natu minimo, quæ
in margine notaveram, induxi, quod tempori
~~non~~ ad Dnm.

vide fol. 101.

Ad. Dnum Tienhouium.

Dolorem Tuum, illustris Dne, quem ob amissum filium, nobilissimum iuuenem conce-
De morte filij. pisti, haud difficulter considerare
potui; qui et quondam filium unicum
in florenti aetate extinctum amiserim.
Adfectus etenim parentum in descendentes
longe maior esse solet, quam is quo
erga parentes afficiuntur: et per
consequens dolor ille qui a parentibus
ex amissione liberorum sentitur, excedit
plurimum eum quem liberi ex obitu
genitorum suorum percipiunt; quod
recto naturae ordine hic, ille vero
turbato et inverso, procedat. Certe
Nobilissimus vester filius, mihi quidem
ignotus dum viveret, quantum intelligo
non tantum suorum amorem, sed
omnium, quibus vel virtute, generosi
tius ac splendor cognitus fuit, promeruerat.
At quid hunc laudem apud te patrem
suum cuius salutaribus monitis a puero
institutus, ille maximarum virtutum spem

de

desp: secerat. an ut augeam tibi altè satis inhaerentia vulnera: non faciam, solabor potius, et quaesitis a divinis oraculis, philosophorum scitis, aut rerum humanarum exemplis levamen istum vobis dolorem pergam: nec id quidem, ap. Te, cuius pectus sapientiae armarium est, cui nihil talium quod ignores, dici possit. Hoc solummodo proferam, illius meminisse velis, cui cum nuntiaretur filium naturae tributum soluisse, protinus responsum dederit; sciebam eum me mortalem genuisse. Id quoque obiter addi par quod de Paul. Aemylio refertur; nam cum is de debellatis nonnullis Graeciae populis triumphum esset acturus, et iam sed Rom: Capitolia solita pompa providerit sublatis ad coelum manibus Deos precatus fuerit ut se rmato potius infortunio damnarent vestem triumphanti quam ut publico aliquo malo Rempublicam mactarent: quod votum secutum est

ut cum duos generosos suos filios periisse
intelligeret, illud tamen Reipubl. causa animo
haud aegre tulerit. Non ignorabat n.
vir tantus post victorias fortiter obtentas
et amplatum Rom: saltem Imperium
imminere a tergo Nemesin invidiamque
et quod nulla mortalium felicitas absque
infortunio finiret. Tu perinde vir
Illustris tibi propone nobiliss. familiae
restaurationibus, honorum bonorumque
perpetua quadam felicitate augmentum
aliqua saltem adversitate tristi compensanda
et hanc filii tui tanquam victima
feliciter tamen ad aeternitatis sedem ex
turbulenta huius mundi confusione
translatam, eoque velut gratam hostiam
pro familiae vestrae totius bono mactatam.
Ego a. qui tecum ingemiscebam tristi
casum ob ingentes spes omnes sublatas
effoeta licet et senili hac mea aetate
non potui me continere, quin eos
parvulos delirium amorum sapientes
vates

vespis strigosus velut anser inter olores
postquam misit ad me quorundam doctorum
epicedia lectissima, effundere animi mei
et adfectus inducis, D.O.M. venerans
ut vobis ad praesentis doloris lenimen
augeat in superstitibus liberis spem
quam in praemisso hoc frui non licet.
Et omnem exinde familiam incolumem
et sanam perquam diu praestet. Quo
voto me vestrae A.T. obsequentissimae vo-
luntatis famulum profiteor.
AB

Adde ad fol. 99 a.

quod tempori non convenirent. Hoc tamen
verum est, quod is maximae spei adolescens
& patri perinde summe amatus, in Gallia
obierit, superstitibus patri in exilio mortuo
Lamberto & Joe FF. De quibus sic Casaubon.
Familia Canterorum multos ingenio praesta-
tes viros protulit, inter quos et Guilielm.
Theodori huius fratrem, praecocius indefesso
studio, Lipsius Plinium maiorem assiduum
alioqui in lucubrando minore plinio testo,

torpor.

torporem hominis, dicit. Vitam huius singulari libello conscripsit Sufridus Petri, qui et prolixe eius meminit in libro de scriptor. Frisiae, ex qua provincia Canteri ab avo oriundi. Infelicem verò Theodori exitum ex parte exprimit Demetrius hist. Belg. scriptor vernaculus libb. 31. 32. ubi tamen quaedam non ab auctore, sed alijs partium studio inserta leguntur. Scripsi supra memoratas Epistolas vulgari literâ, manu non, ut olim, expedita et facili, sed tarda et senili; quibusdam quoque in locis, sensum non capiens, hallucinatus videor maxime in Graecis, quae Tu doctissime Gronovi, ut puto facilè restitues. Si quando intellexero vobis has placere, ut serio alterius appendicis editionem moliri, potero et unam atque alteram adijcere. Tu interim Clarissime et eruditissime Gronovi vir vale, et si de Tuis studijs, et quid praeterea Tibi in manibus sit, indicaveris, pergratum id erit a Te intelligere. Nam quamvis in

in reditu quodammodo iam vitæ restitutus
nihil de me polliceri possim, et amicitiæ
officium ultro offerre serum sit; in-
terimus nihilominus delitijs mihi fori
et literariæ commercia spondeo.

Dum spiritus hos reget artus.

Iterum vale. Scripta Traiecti in Batav.
X. Kal. Mart. 1639. Et salve ab eo qui
ingenium Tuum amat et suspicit. A.

D. Adolf. Vorstio Med. profess.
in Academia Bat. ord.

Lentulus es, mi cognate, et more solito ad scri-
bendum testudineo procedis gradu: Ego vero
impatiens moræ ordinem turbo, et praecupo
scribendi vires; tu Harpocrati litare videaris
cuius: Ego a incipiente vere alacrior factus
ad vos evolare cupiam, si non corpore
animo saltem. Nostræ hic res bono sunt
in statu: valemus Dei gratia et lætiora
tempora exspectamus. Navalis nuper ita
pugna nos recreat, et veneramur omni=
potentem, ut faustiora nobis hoc sermo
concedat

concedat, etsi non ex merito nostro, ex
gratia tamen et benignitate suae M^tis
Epistolas Casaubonianas legi, elegantis
simas et doctas, ex quibus de vita
tanti viri cursu propius constat,
multis adversitatibus ad extremum
usque exercitati. Delectatus sum earu[m]
lectione non parum, licet una eadem
res tam saepe repetita, molestiae nonnihil
afferre posse videretur. Ego ineditas
meas Gronovio editori petenti misi,
quem virum non indoctum elegantis
literaturae audio, et D. Salmasio lau-
datum. Intelligo ex ipso effigiem Casau-
boni in manu D. Heinsii iam esse, quae
omnino meretur ut aeri insculpta publicetur.
Misit ad me nuper D. de Genn Eq. [illegible]
epicedia nonnulla in obitum filii sui
dilectissimi Lutetiae defuncti: erat is
magnae

magnae spei iuvenis, cuius ingenio pater plurimum delectabatur. Misit et ad me D. Barlaeus suam Medicaeam hospitam eleganter conscriptam, et iconibus insuper ornatam, ita ut minime otiosum fuisse eum, etsi morbo exerceatur satis molesto, constat: Exspecto Pontani Gelrica. Oratio tua funebris hic ab omnibus laudatur, sed nulla eius exemplaria apud bibliopolas extant. Emi pridie libellum Patavii editum a Thomasino, quo vita Cassandrae Fidelis Politiano et aliis olim celebratae, ut eius quoque scriptae epistolae et orationes continentur; et alium Gabr. Naudaei, cui tit: Bibliotheca politica, Venet. impressum minima forma; sed care venduntur omnes libri qui ex Italia ad nos deferuntur, cum ante ~~ubi~~ moderato satis pretio ibi emerentur, priusquam Angli et nostri bibliopolae certatim inde magna copia libros abveherent. Vidi ante paucos dies apud D.

voetiu

vetium libellum cum titulo prodromi
Copti sive Ægyptiaci a Jesuita quodam
Athanasio Kirchero Fuldensi, Romae in lucem
datum, ubi multa de linguâ veteri Ægyp-
tiorum, quam copticam vocat, refert:
unde varia antiquarū religionū et anti-
quitatum mysteria colligi posse putat;
eius generis libros plures in Vaticana
et aliis bibliothecis Romae extare, tradit
antea ignotos; characteres item, sentētias,
inscriptiones eius linguae ex India et China
allatas exhibet; addítque eâ linguâ usos
olim Christianos, qui tempore Diocletiani
in desertis Thebaidis se ob metū persecutionis
continebant, eamque Graecae in multis
similem. Vereor ut fuco careant haec, quae
n. quae mihi suspecta. Sed quo propediem
ut te mirupe invitem et obligem paria
ut facias. Hac septimana promovebitur ap-
nos Petr. Bogardi F. J. D. D. Bierk generis
fac. clemi F. Lubbertus can. Martiniano praef-
tacta

terita scultus est. At quod pene oblitus
eram, vidi hic libellum de Cultivoro prius.
cum Medicorum Lugdunensium editio, ubi
tamen vestrum nomen aberat, editus
hic apud le Maire ante annum. quid
de ~~..~~ sentias scire vellem. Jam manum
de tabula. Tr. 20 febr. 1639. AB.

VIRO Clariss. Doctiss. D. IO. IS. Pontano
Professori Hardervicensi

Clarissime Dne Professor, literae tuae mihi die
Dominica praeterita circa vesperum a nauta
Hardervicensi traditae sunt, et simul liber
continens historiam Gelricam multis a te
sudoribus lucubratam, quem iam emissem, nisi
me tuis prioribus, et etiam per generum Doct.
Matheum monuisses a te eo mihi donatum
iri, quare expectandum putavi. Fuit autem
gratissimum mihi munus, vobisque me
eo plurimum obstrictum sentio, et vellem
ab aere illo tuo, quo grabor, liberare ^(me) ^(sublinare), si facul-
tas esset. Neque n. is sum qui velim cuiquam
meam amicitiam damno esse; sed cum impraesentiarum
nihil habere ad manus, saltem hunc mutuum

honor

honor, quo non iniurie nuper Budae obsesso exprimitur, mittendum censui, donec alia et melior occasio gratitudinis demonstrandae se offerret. Interim gratulor quod tuum opus in tam debili valetudinis perfeceris. At vereor ut te nimio isto labore oppresseris, et eo pristinam debilitatem adauxeris. Versiculos meos illic legi, non cum in fine scriptos, cum istos ludibundus mihi tantum effudissem. Vellem pristinam tuam sanitatem mitiori sub anni tempore iam recuperare posses, atque ea de causa Deum precor ut vos nobis et Reipublicae literariae sanos quam breui ac valentes restituat. Libellos quos a me habes, poteris tibi seruare, neque enim mihi usui erunt, cui iam studia decrepitae huic aetati fastidio esse incipiunt, cogitanti nempe, ut qui vitam non sine graui Dei offensa hucusque produxerim, tandem bene mori possim. Vale Clarissime vir Doctissime Domine professor, et me ut facis amare perge. Cum legerim librum tuum quid de conscientia conscribas, etiamsi non dubitem, quod tua eruditio et diligentia, quin omnia mihi placitura sint. Iterum vale.

Ad Doct. Boetium. cum me invitasset is. ad nuptias cu͂ cognata n͞ra celebraturus.

Clarissime Dn͞e Doctor me cum coniuge sp. tue magnâ maiestatê ad conviviũ nuptiale invitari fecisti; Quod gratissimum quidem fuit, etsi res, tempus et aetas ferrent, aliquem in ea solemnitate numerum faceremus. Verum cum supprema haec aetas nostra 73. annorum, iuveniles delitias ultra non capiat, imò quodã modo adversetur, eaque iam ad exitũ suum propiret, noli quaeso id contemptui tribuere aut aegre ferre, si praesentes nos nõ habueritis, quid. n. senilium rugarum inter tot florentis aetatis ostentatio efficiet, quam ut cadaveris propediem futuri spectra, genialia gaudia vestra interturbent. Quare mi dn͞e ne invideas quaeso tranquillae noctis nobis quietem. Ego a. vobis, ut non tantum nostros annos attingatis, sed et superstites concordi et casto amore, Deum opt. M.

summis votis venizor. Vale.

Cato olim Theatrum ingressus, ubi ludi Florales solita licentia exhiberentur videritque histriones ob tanti viri grabitatem suspensos, protinus exiit ne publicam lætitiam tristiore fronte turbaret. etc.

Vivite felices concordi semper amore &
posteritas longo tempore laudit abos.

Doct. Joi Beberbicio.

S. P. Clarissime doctissimeque dne Doctor, literæ tuæ una cum libro certa mihi per nauta tradita sunt. Quo libro scite admodu et eleganter instituis comparationē pugnæ illius navalis memorabilis Græcorum cum Xerxe persarum Rege potentissimo olim depugnatæ, et nostræ iam nuper cu formidada Hispanorum classe comissæ, cui adiungis variorum navalium præliorum a nostris et alijs nunc et olim παραδείγματα: Quæ legere, ut iucundum, ita et dono mihi a te auctore

auctore dari, fuit acceptissimum. Et nobis
meritò speculi instar esse hæc pugna debet
diuinæ erga nos benignitatis, quæ et nobis
victoriam insperatam, et superbæ genti
cladem inopinatam, dedit. Hanc quo-
victoriam non unus p[oe]tica celebrauit, in-
ter quos et Doctiss. Boxhornius panegyricum
suam de ea prorsa et versa elucubratam
nobis misit. De Durdrechto quod moli-
ris, rem Te dignam facis: plures ten-
tarunt, sed tentarunt tm Vossius, Gout-
houbius, alii, unius modo Boxhornii extat
eius descriptio satis ampla cum cæteris
Hollandiæ hodiernæ urbibus. Ego quod
contuleram vix incubuio. Sunt ap. me quædam
de iure stapuli, ut ego ante annos 6. 7.
tractabam ~~pedi~~ de Durdrechto, quam Voss.
pater, D. Scriverius, Gouthoubius tunc
viderunt; quam facile a me, si instituto
vestro servire posse, iudicaveris, impetrabis.
Vale Cl. Dnē Beverovici et me, q ingenium
tui facilitatem et eruditionem admiror
inte

inter tuos numerare ne difficulteris.
Traiecti ad Rhenum anno novo incipiente
qui ut utrique nostrum sit faustus et
felix D. O. M. rogo.

AB.

Cl. v. C. Scriverio.

5 2. Clarissime Domine Scriveri. Haec pauca quasi expressit D. Lappius &c. qui summo desiderio vos videndi dudum flagrat. Est philologus et Antiquarius, nostrarum quoque rerum peritissimus. Mitto quatuor tamen Genealogias cognato vestro desideratos bona fide ex meis Adversariis collectos. De D. Hogerbetio nihildum accepi, nisi quod vestibus suis ... Atrebato capto edendis occupetur; nec multum spei a Domino Munsterkilio sive D. de Hoencoop rerum Gemalogiarum imperito mihi superest. Si quid tamen nancisci potero, quod ad gustum D. cognati vestri facere poterit, non omittam, quin eius ipsum participem reddam. Ad Bekae Chronicon si quae vicissim habeas ea ad nos si miseris, rem hoc tempore summe gratam te facturum crede. Vale literarum decus. ...
4. octob. 1640. Traiecti.

AB.

Νικολάου Δρουμηδίου Φλάνδρου
αὐτοσχεδιαστικόν τι εἰς Ῥωβορτέλλον
κεῖται δωρίδι.
Carmen est graecum et dysticharum.

Ad hunc maxime modum, haec ita excudi velim. in quam rem operam si ponis, gratum mihi accidet, ut quod maxime. D. Stopius dixit illud tuum in duo fissus homo, sibi minus placere et illud aliud: quae mortem nescit gloria, in orbe manet. iussitque ut considerarem, sed me si audies, nihil de hoc mutabis. Nam quod dicebat colligi te dicere mundum esse mortalem, mihi qui magno studio artem colligendi didici, et cum possum exercere non videtur. Quomodo n., cum dicas in caelo animum esse, dicas illum mortalem. Nam qui mortem nescit, est ἰσοδύναμον τῆς ἀθανάτου φαμης. est perinde ac si ex isto: Corpora disponens mentem non vidit in arte. Recta animi primum debuit esse via. argumentetur quis aliud esse mentem et animam poetae, cum tamen contrarium velit significare; Nihilominus pro tua sententia facies, et potius aliorum iudicia periclitari, mihi quid illi dicant rescribere.

Vide

vide a. ut sint in his rebus intelligentes et versati. Quin pro te facient nihil addubito. Quanquam diversa etiam in arte periti saepe sentiant. Carmen meum si est commodum ad Pinellum transmittas, sed si ita extrudatur, aliud a te nihil desidero, quam ut sicut hic est ~~eta~~ prodeat. Bene vale, Venetiis 26 Apr. cursim.

Tuus amicus Nicolaus Stamesius

De ὄαρεν quanquam MS. exemplum non habeo tamen dubium est ~~[illegible]~~ dici pro ὀαρίζειν non ambigo. Qua etiam ratione dicitur οὔατα quod poetis est frequentiss. pro ὦτα. Rogabat et me quid οἱ κέδρος εὐχεος φορμεῖσθαι significaret; ne in Lexico inveniret vestigio, ideo qui alioqui bene exploratum habeo Cantori in literis Graecis peritiam, valde tamen admirabar unde illi in mentem veniret, hic rogare. Tale eorum quendam an ullum poetam legisset, qui ~~hoc~~ verbi non usurpasset in isto sensum ~~etc~~. Tu a. Adriane vide pro verbis Apollonii Alexandrini 15 versum primi libri etc. Quorsum hic mihi Calepinum aut Lexica pereuntes iuventutis, qui his contenti, numquam e fontibus hauriunt. etc.

Ex Autogr. est seq.

Julius

Laurus Dei gratia Eps. Herbipolensis Franconie Dux
Paucis abhinc mensibus tuam illam piarum si-
militudinum inspeximus farragine, probavimus
qd in ea quicquid est, piuin esset et vtile futurum,
opinione nra, lectori. accessit modo Sylva
tua piorum Amorum, nobis inscripta; in qua quam
primum nostros coniecimus oculos, deprehendi-
mus in illius initio tuum in nos amorem, et
in res divinas quoque quas carmine coplexus
es, animum non vulgarem. ludunt alii in obsce-
nis amoribus, tu Christianum Lectori propo-
nis: alii suo labore quid inveniunt? laudis
nihil, vituperii vero plurimum. Vigiliae ac
operae tuae non erunt ap: iuventutem ina-
nes. Vt vicissim videas, quis nr in te sit animus
litteris istis nris exiguum ad te mittimus
donum, illud vt benevolo aio capias habeasque
nre in te benevolentiae tanquam testem, op-
tamus. Vale, et uti fecisti hactenus nos
amare perge. Datum in Castro nro herbipo-
lensi 3. Id. April. ao xcv.

Ad Adrianum vander Boech.

S. P. Reverende Dne Aepine gratiam tibi habeo
maximam ppter benevolentiam erga me ppetuam
et nunc hospitium deferenti. Me fortassis fatum
aliqd hic allegat, amplius mense aegrotavit mea
neptis q nobiscum vivit; nunc aegrotat vxor

Ego

Ego igitur & publicam salutem Deo comendo, nec me valdè velim superstitem esse, ac spectare calamitates mearum ecclesiarum. Si Aquilæ Deus permittet in eas exercere sævitiam; Habeo decretum Tridentinæ Synodi, in quo damnatur vox divina de iustitia fidei sonans in Ecclesijs nostris. Telam ipsi exorsa est Synodus damnandæ veritatis, et in alijs multis articulis. Sed si vivam, edam refutationem adiunctis testimonijs docentium in nostris ecclesijs. Etsi autem terribilis est Aquilæ adventus tamen spero Deum gubernaturum esse nos metu et ut gubernet toto pectore eum orogo. Bene vale VIII Id. April. Philippus Melanchthon.

Ex autograph. D. Sfrixs / irak. lapp. apud. Lydios filios Baltsar Dordrecht cum patris bibliotheca lustravel. mane ex Iun. 1629.

superscriptio

Reverendo V. eruditione et virtute præstanti D. Io. Æpino Doctori Theol. gubernanti Ecclam Dei in inclyta urbe Hamburga amico suo charissimo.

Rosllbey in Epist.

Prodiit parisijs opus de temporis doctrina Dionysij Petavij mihi amicissimi. Refutat virum illum, qui scalis supra astra ascendere conabatur, Icario conatui similem ostendit Petavius duobus tomis in folio, amo intelligere quis sensus apo vos, & maxime Leydis de

petabin

petavii libro sit. 30 Julii 1627. Heinsii de
Petavio iudicium longe aliud quam hic vosz
Gygas profert, notavi ad libr. Scalig. de
Emend. Temp.

De Reuxner libro equestrium
ubi agit de Florentio Holl. com.

Titulus Comitis eo est fictitius, ut et insignia,
cum hic Florentius, qui aº seq. cum Flandriæ com.
et aliis in Syriam profectus dicitur, nihil iuris
habuerit ad Hannoniæ comitatum, et Theodo
ricus huius F. in diplomate aº 1198 nullum
praefert alium praeterquam Hollandiæ Com-
tis titulum: imo post 123 demum ad Han-
nonios ex hereditate Hollandiæ comitatus
pervenerit. Nec quisquam horum ludorum memi-
nit. ex classicis scriptoribus. Baronum nomen
pro nobilibus illo tempore neque cognitum
neque usitatum. Sed videamus catalogum
eorum qui concurrisse his ludis perhiben-
tur. Ac inprimis occurrit Johis dns de
Brederode, cuius nomen in monumentis aut
diplomatibus eo tempore ignotum, sed si fides
Borkenbergio habenda eodem tempore in vivis
fuit Florentius Guil. 2. F. Brederode dns. Alardus
etiam de Castricum dns, mihi suspectus, ut et

Antoni

Antonii dni a Wassenare nomen, quod mihi hactenus innotuit, Wolfardi similiter Burani dni nomen incognitum, ut simonis Domini Montfortensis ac Sigardi dni ab Aspera: recentior n. huius familia, et illam a Montfortibus Gallis mutuatur. Neque Cunoldus Cronenburgensis dns tum quaesitam fuit ullus. Rhs a Egmondensis dns plane nullus eo tempore exstitit; Imo, si Huteri ac Bockenbergii Genealogicae tabulae fide dignae sunt, tum vixit dns Egmondensis Walterus. Alardus quoque dns a Voorn tam ignotus fuit ac si nunquam fuisset. Idem de Guil. Arculensium dno dicendum circa illud aevum in tabulis invenitur ... eius nois vi.. Nullus etiam in horum temporum monumentis invenitur Gothardus dns de Rhees multo minus de Rimess. Alardus a Bil Ghirhardus dns de Isselsteijn oio fictitius est, cum post 100 annos ne nomen quidem Isselsteinij reperiatur, sed Amstelij circa parochiam

de Egteren, ubi nunc oppidum Bolsterium, dominaretur.
Nicolaum verò dnm de Merwede unquam
vixisse nemo vel fando audiuit, ut nec
[illegible] anno in rer. natura fuisse Alardum
dnm de Hemskerck credibile sit, cum
primus in monimentis antiquis occurrat
Gerardus Hemskerkius, qui circa tempo-
ra Wilhelmi Regis Rom. vixit, puto Regina
Swalurorum familiam illo tempore aliqua no-
tam. Quæ si considerentur, simulque multa
quæ post illa tempora, vel inventa vel
in usum producta fuerint, quorum mem-
init auctor, et poetico more ad anteriora
sæcula retulit, vel meridiano sole clarius
patebit, conficta hæc omnia in gratiam Ger-
manicæ Nobilitatis, cum ex catalogo no-
bilium cunctis provinciis suo ævo existentium
hos ludos suos adornaverit instruxeritque.
Adeò ut satis mirari non queam plures va-
ria alioquin eruditione præditos viros, his
fictitiis stirpibus mensas suas genealogicas
instruxisse. Et maxima sanè volumina tam

incerto.

incerto et fragili testimonio retulisse, omnem illam materiem undique pro arbitratu congestam nasutioribus examinandam praebentes quo ludibrium posteritati deberent, et illam historiae partem (quae Genealogica audit) omnino corrupisse, cum ex indubitatis potius mutuisque seculi monumentis eam ad nos transmittere debuissent.

Ex autogr. Lamb. Canteri
ad patrem

Scrium in hac epistola, quod scire patris intererit nihil erit, duo tn quae scribenda mihi existimaui; alterum, quod D. Hurnium conuenerim, et de Seruio quaesiuerim: vidi ipsum librum, etiam offert patri si vti volet; sed non tam vetustus est, quam pris, id quidem typi indicabant, excusus Mediolani Anno 1475. tantum de Seruio. Alterum est hoc; Liber in Lipsium Cornharty publico edicto et quidem hodie, vetitus et damnatus; credo quidē patrem haec scire, sed tn silendum mihi nō putaui. etc.

ut videtur sub iubilaeo anni 1600.

Ex lris eiusd autogr. Romae postrid. paschatis.

Titij scriptum in Eclogas Nemesiani et Calpurnij non dubito quin videris, magnum opus, nec tn hic valde a quoquam laudatur, ante biennium emissum. Hieronimus quidam Columna Neapoli edidit fragmenta Ennij cum magnis explicationibus, quem emi, et scriptum aliquod de tormentis martyrum, et instrumentorum explicationibus. Itemque librum de explicatione Statuarum q Romae sunt, Perusiae editum. De morte Latini Latinij, itemque de versibus illis iam saepius scripsi. Academia hic valde friget, studiosi sunt paucissimi, et rarissime legitur. Apud Jesuitas oia contraria, nā et semper et in omni facultate

apud

apud illos, & numerus studiosorum etiã maxima-
rum Academiarum numerum excedit. Bellar-
minus desiit legere, soli scriptioni incumbit,
ut etiam Baronius, q suam historiã vult ad finẽ
perducere, vidimus nos eam pene absolutam.
In Apuleio conferendo non possum dicere quid
praestiterim. Aldina editio quam ego habui, qd
antea non sciebam videtur male valde corrup-
ta. Idem. Francof. v. April.

Janus Gruterus pfessor Wittenbergensis. suspicionũ
libros edidit in quibus Dyonisium Gotofredum
eiusque Senecam traducit & exagitat, quibus
in ipsis nundinis pene extempore Dyonisius re-
spondit. Stertmannus Heydelbergensis pfessor
ipsio epistola quadam de emendatione temporum
insultat. Gifanium hic offendimus, cui etiam
locutus sum, iter suum Coloniam ob pericula
omisit, Ingolstadium abiens ibi docturus.
Dyonisius Gotofredus Argentoratum vocatus
ut ius doceret; Sylburgium etiã hic vidimus.
Palevicinus legatus Reginae Angliae dicitur ducti-
rus hic uxorem filiam mercatoris cuiusdã Hoffma-
no. Sadelus theologus Genevensis obiit. Colvig
patrem salutat, et dicit se saepius venisse ad aedes
patris, nec unquam domi reperisse.
Idem. Argentor. 10 Julij

Francofurti Graecus scriptor editur ante nõ editus
sine nomine et titulo θεοσοφίαν ty appellant, puto

ipsa

esse oracula et vaticinia gentilium Deorum et Sibyllarum de Deo: vidimus αὐτόγραφον Friburgi apud Beurerum, qui salutem iussit nobis patri nuntiare; credo quod eum non noveris, multa tamen scripsit, sed quae ap: nos raro veniunt. Petit credo defectum qui fuit in chrysostomo habet ap: se Constantiam Lipsii versam in linguam Germ: sup: capitque edere si posset. Gotofredus dicitur editurus" uti ante Senecam cum adiectione locorum suorum communium. Modium audio in Italia esse. Viennae 18 Maii terraemotus iterum fuit.

" Suetonium

Idem ad patrem Venet. kal. Apr.

Ant. Riccobonum, uti pater iusserat salutabi gratum illi valde fuit visum. Vir doctus hic habetur, qui tamen Lipsium nec amet, nec magnifaciat, Id sive faciat aemulatione et invidia sive more Italorum, quibus insitum non nisi sua mirari, non possum dicere.

Idem Leidae.

Coornhart nescio quis Harlemi habitare dicitur librum scripsit nostra lingua, qui Goudae editur adversus libros politicorum Lipsii et praecipue adversus III cap. ni fallor lib: 4 ubi de una religione agit, hoc titulo: het Emmerken om Lipsius brant uit te blussen. Politica a ... etiam in nostrum versa sermonem, sed nondum edita video, edentur

paulus a Scala libros scripsit complures, in quibus valde varia insunt, de gente etiam Scaligera:

In litris scriptis patavii x Apr.

Latinus Latinius Romae adhuc est, et incolumis et etiam Ful. Ursinus qui notas ad oes historicos veteres transmisit ad plantinum. Alphonsus Guerra Hispanus de vitibus fundum in manibus habet; ut videtur Lipsium bello punico, de qua re etiam aliquid scripsit Boncius, quod credo patrem vidisse. Romae nup inventum Epitaphium cuiusdam valde elegans qui luserat pila vitrea in tribus thermis, festivum valde habetur, edita sunt quaedam exemplaria, quaedam etiā ad vos missa.

Joes Cant: ad prem ix febr. Patavii.

Pont Max: i die Januarii obiit, et iam ante aliq dies successit in eius locum card. quidā Florentinus qui se vocabat clemente octavū, cum tn prius Card: Seuerinus creatus est, sed magno Cardinalium dissensu, eaque res nondum plane composita est. Neapoli tanta iterū dicitur esse annonae caritas, ut multi fame pereant. Acidalius de quo frater postremis litteris scripserat, Bononiae iam degit; sed hic circa aestatem dicitur venturus. De titulo, quod pater scripserat, comoda occasione sumemus.

Iamb. Canterus ad patrem

Excud

Excudunt nunc dialogistam Lipsii in minori for-
ma l. 8a. Et Suetonium, quem Lipsius perlegit, in
quo iussit quædam aliter excudi, atq. fuit in pri-
oribus editionibus. Catalogum mitto, nihil
in eo quod vehementer desideres, pter Senecæ opra
a Gotefredo edita, si tamen et ea valde expectanda
dicitur n. ab illo nihil eximium prodiit. Bardi
(oppidum est pomeraniæ) prodiere Æmilius
Probus seu Cornelius Nepos de virorū illustrium
vitis et Sex: Victor; quibus adiuncta vita Jul.
Agricolæ scriptore Tacito, Et Scipion. ac Annib. Dona-
to Acciaiolo, sed non placebit credo; nihil n. additu
est, nullæ notæ, tantum in usum scolarū script:
isti coniunctim excusi, Ideo scripsi quia rarum
ex ista gente quid ad nos veniret, aut illic tam
reperiret humanitatis. M. Martinius Lucanus
Astrologus, credo patri notum et familiarem politi-
ca Lipsii vertit in nram linguam; sed, ut Divus
Hieronimus scribit Ciceronem vertisse Oeconomico-
rum libros Xenophontis. etc.

Id ad eund. etc.

Catalogum institori reddidi, et ab eod. Tomum ter-
tium ab. historiæ cum aliis nonnullis ~~libris~~ abstuli
quos nunc mitto, hos non Francofurto sed Lubica
accepit. Adrianus Sarabia olim hic S. Theologiæ
professor et concionator, hinc quia nimis contra
urbis huius magistratum Anglicanas partes fove-
rat, profugit in Angliam, ibi professionem dr
habere, hic vehemens valde fuit, et ex iis quos
consistoriales vocant, nunc in grauem Hesmaet (ut dicitur)
nimissior

vemessior, librum contra disciplinam, quã enixe olim defenderat, edidit, hoc titulo: de gradibus ministrorum Ecclesiae, fuit hic, etiã bekundatus est, sed exemplaria alia cita mihi institor dixit) noua aduehentur; si patri placret, habebit indicare, curabo vt habeat. De Diodoro isto, ita res se habet: edictum ab hoc nro tm magistratu XVIII octobr. promulgatum in hanc fere sententiã: librum istum a multis doctis visum & lectum et nihil nisi turbas et seditiones spectare iudicatum, monere ipse vos quicunq, eum lecturi essent, vt attente & circumspecte legerent & Lipsij responsum coniungerent, et tamdiu venderent et haberent, quandiu edicto ne vetaretur. etc. Salutat patrem D. Lipsius et gratulatur ei otium, qui absolutam Satyram, auspicaturus est Suetonij tres postremos libros, qui sunt de gente Flauia. Idem facit D. Nansius etc. Vale XXVI oct. nro stilo

2. Idem ad eundem.

* Raptim et properanter literae meae superiores exaratae, volebam de reditu nostro incolumi significare, nec dui parentes suspensos, nihil in illis erat de Fuluij libro, nihil de Pindari fragmentis. Adagia Hadriani Junij tm misi in quibus errorem compingentis animaduertisse patrem arbitror etc. Fuluij liber de nummis aliq

est

est ab eo, qui erat de familiis Romanis, Lipsius mihi dixit, magnum esse et iustum volumen Romae editum; eundem praeterea de imaginibus scripsisse, sed illum se numquam vidisse. hic si fuisset misissem, falsus in eo fui. De pindari fragmentis haud quo verearis, iste ipse libellus est, qui pindaro Henrici Stephani subiungitur, in quo pindari et reliquorum Lyricorum poëtarum fragmenta sunt, qui ad imitationem Henrici Stephani editus est etiam a Plantino, quem nolui mittere quia credidi prius habere. Ecckius, quem nuper scripseram legaturum publicum venisse, ita tum audiveram, sed ubi non publica legatus venit. nobis non iam pater quid cupiat, pertaedet illum vitae et consuetudinis militantium, a me contendit, ut de se ad patrem scriberem, omnia hic agitat et experiri decrevit, nunc publicam professionem, nunc privatam scholam cogitat, pendet denique et haeret dubius: extremum et summum eius votorum est, in patriam et locum pristinum reverti, quod anxie et sollicite sperat. Vale V. Non. Maii.

Morte Thierrii Lipsius valde indoluit, habuerat in animo nisi caelum triste impedivisset, eo ipso die, quo mortuum illum audivimus, illuc venire ut inviseret aegrum, audiverat n. aegrotare cum *

sed

sed arbitrabatur sine periculo morbum esse. Velleium absolvit, notas iam expectamus. Satyra Iuvenalis XIII lecturus est, eaque absoluta Aristotelem de mundo: politica eius in Gallicam linguam

vertuntur. etiam verterunt, exemplaria hic sunt: Coornhart pergit in libro suo, imo iam absolvit, in dies hic expectatur, 27 foliorum est, cum hoc titulo, mali n. nuper scripseram, Het process van Ketters te doden tegens Lipsium; adversus eam etiam scribit, exemplare si volet pater, poterit indicare. Dousae poemata absoluta sunt a. Epigrammata eius ipsius, non aliorum ab ipso collecta, misissem exemplar, sed credo ipsum missurum. Buchanani paraphrasis ea forma qua alios poetas, excudunt. Hesychius Maior Bremensis qui hic olim studuit, cum sibi Theologia et Iurisprudentiae aeque videretur peritus, Lipsium consuluit, per literas cuius facultatis gradum sumendi expediret, respondit ei Lipsius, eamque epistolam, bulgavit, atque edidit praeponens thesibus suis; aegrrime hoc tulisse dicitur; nec alia illi causa, cur epistolarum editionem mutaret, et aliorum inceret. 2n. XXIX Sept.

[illegible]

2n. De libris quos pater sibi mitti iusserat duos, ~~duos~~ mitto, tertium non habebant, indues Francofurto

furto libros suos expectant, ut puto iam Hamburgi advenisse. Prodijt & Nonnius Nansij, qui tn nondu venditur, sed amicis quibusda suis dono dedit, quem si pater petiverit cito mittam. Dicitque se aliud quoddam opus tn non affectum habere, quod sit hoc multo praestantius. Lipsius, cui valde probatur reditus nr Lugdunu Bat: Dicit n. in Gallijs futuram rem multorum annorum. valde salutat patrem itemque Vulcanius. De Douza fil. qui sive bibliothecarius est sive bibliothecae huius instructor, certu nihil scio, nisi quod viderim illum libros nonnullos emere, nempe opera Duareni Bartholi, Baldi, et aliorum, eaque iussisse in Bibliothecam inferri tantum scio. ers. Lugd. Bat. prid. Novembris.

Idem ad patrem.

M. Martinus Everardus Astrologus politica Lipsij vertit in nostram linguam, sed ut D. Hieronimus scribit Ciceronem vertisse Oeconomorum libros Xenophontis.

Ex ore

Nobilis, charissime, consultissime domine

Claritatis vrae nomine rogor tanquam familiaris Dni Licenti. Aegidij Gelenij de conditione eius. Natus ille est honestissimo loco Kempis dioecesis Colon. populoso oppidulo die 10 Januarij 1595, inde Coloniae ac Moguntiae humaniora studia tractavit; altiores facultates Romae in collegio Germanico absolvit et Perusij ac Coloniae gradum adeptus est: Historiae Colon. ingens, volumen sub calamo habet, quod

colligit

colligit ex antiquitate et archiuis, multa n. impensa magnoque labore, innumerabilium archiuorum et manuscriptorum thesaurum sibi dexterrime comparauit. Quae vero hactenus praeter diuersa Genealogica edidit hoc continetur catalogo: Vita s. Engelberti Archiepi Colon.

Hierotheca pretiosa Colon.

Staurologia Coloniensis.

Colonia supplex

B. Enfridus.

Bti Swibertus et Plectrudis.

B. Richeza Regina Poloniae.

Quod si quid praeterea sit de quo informari N. C. vram, passim, inveniet me in obsequia promptu dummodo ad Caes. Werdam scribat. Cl. V diuinae protectioni commando. Raptim Col. 10 Martij 1640.

Nob. vrae Clatis

Servitor

Steph. Emmerich Embricensis Can. S. Swibberti in Keyser Weert. dioecesis Colon.

41/b. Nobili clarissimo, consultissimo D. D. Aegidio de Lappé J. V. Licentiato patritio Vltraiectino viro clarissimo

Vltraiectum.

In litt. autogr. Nic. Casembrotij ad Adr. Burgum dd. a° 1567. veroni
III Kal. Novembr. Athesis tantum excrevit, ut bonam huius urbis partem inundaverit, eamque praecipue quae ad fluminis ripam sita est. nos fuit in episcopio per duos dies ita fuimus obsessi, ut nemini fuerit integrum egredi nisi cymba eveheret, perierunt usque ad 24 molae, domus vero quam plurimae tam nobilium et mercatorum, quam infimae plebis hominum disiectae concussaeque.

Ex autographo ad eund. Burgum.

Quod pro tua exspectatione gratitudini tuae uberrime gratus esse nequeam, vir ornatissime, facit partim illa mea quam etiam anno superiore perpessus infelicitas, partim quae quicquid mihi hyems, imo non hiems, sed studio huic quo delector incommodum solum, reliquum fecerat, (quod recte percipiunt fuit) iam ante sex fere hebdomadas terrae reddiderim, non perfecto eius illi quae mihi iam bis infortunium dedit, sed quam priore ablata recenter non sine labore et sumptibus in hortulum inferri curabi. Hoc enim tibi persuadeas velim, tantum mihi Tuliparum hac hieme periisse, atque inter has quoque praestantissimas fere quasque quas habebam, ut necesse fuerit aliunde inopiae meae subvenire. taceo quod meritò sane Tulipae versicolores propter integri quinquennii, quam desiderant curam, antequam ex semine satae florem dent, tam mihi carae sunt, ut etiam

fere

fri (ut sic dicam) eas vix sim cessuras. vulgares vero
rubras, quamvis hoc proximo biennio plures
quam quingentas, quae iam floruerant amiserim,
habeo tamen adhuc satis multas, sed quas non facile
mihi fuerit invenire, nisi et illa quae vicina
sunt effodiam, quod certe ut verum fatear, et
ego invitus facerem, et te quoque ut faciam
nolle confido, quod id sine magno damno fieri non
possit. Ut ne tamen hae mihi prorsus vacuae
ad te veniant, addidi atque tulipa tumoris
quas brevi flores daturas spero, nihil addubitans
quin gratas illas habiturus sis, quod ut facias
summopere rogo. Adiunxi et paucula earundem
semina ex praestantissimis quas habeo, quae tu
Decembris initio seres, aut si gelu infestum fuerit
saltem ante Ianuarium. Epigrammatum tuorum
quae legi placent: nec secus iudico de iis quae
nondum legi: spero me parem aliquando relatu-
rum gratiam, non tibi profecto, sed uxori tuae.
habeo enim non pauca vernaculo nostro sermone do-
nata; atque inter haec libros confess. D. Augustini
opus, ut sine invidia dicam, quod non nisi momis
et zoilis displicere posse confido. Verum quod
propter annotatiunculas quasdam a me additas
in gratiam rudium, etiamnum (quia mihi non
satis tuto) praelo non subijci posse videntur, vel
et necessario supprimere cogor. Vale vir orna-
tissime cum tua tibi charissima coniuge, meque tibi
commendatum habe. Dormalium nostrum hortulum
meum ut videret ad me vocavi, non ob aliud
quam

quam ut ex illo intelligas quam angustus illi sit
locus, ut ne tu vel illum maiorē quam est, vel
me, quam sum, ditiorem reddas: neque tamen
alendis duntaxat floribus, maiorem optaverim
quod cum copia crescat etiā molestia quā frequentes
mihi exhibent petitores, qui libentiss: alia agerē
neque n. haec mihi seria, ut tu fortasse credis, sed
facere aliquid vel legere, vel meditari, vel etiā in ver-
naculam linguam vertere, haec mihi serio seria
sunt. Iterum vale 4 non. octobres. 1591.

Tui studiosiss. F. ab Hoghelande.

exemplar epist.

Ad D. Lambertu vande Burchiu.

S. Timebam ne doctissimo viro ingratu ingen-
tium foret, quod totus moneretur Nicaeam no
esse eam urbem in quam Geneva pulsus Antistes
suam sedem transtulit. Ea n. Nicaea colonia
est Massiliensium, habetque proprium epm. Eps
vero Gennensis sedem transtulit in urbem Nyonē
suae dioecesis, ubi adhuc residet. Haec scripsi
amore veritatis & patriae; suasu epi. Mon-
tispessulani, qui inde quoque oriundus est. Et
si placeat nosse a me quo iure Carolus eius
nois tertius Sabaudiae dux contra Franciscum
Galliarum regem nitteretur libenter ea quae
apud nostrates habentur suppeditabo.
Lovanio iv id. sept. cIↄIↄcx. Aeternum tuus

Georgius Ramus Nyciensis sub.
Philosoph. in porcio paedagogio
professor.

AD DOCTOR ADOLF. VORSTIU
MED. PROFESSOREM.

S. Charissime Cognate, Ut ex verbis Dni de Laet intelligere potui, uxor tua iam partui proxima, & in procinctu, ut ita loquar, tum erat, cum ille domo abiret; nihil tn interim de eo intellexi: spero et opto feliciter ac parentibus optatum illum evenisse. Ad ultimas tuas ut respondeam, habe paucis: Exconsul. Hollichius non alio, quod ego intelligere potui, munere iam fruitur quam qd in XII viratu litibus iudicandis primus est post coss. novos i. primus Srabinorum. De eo dissidium inter Heinsium et Salmasium eo usque productum, ut nō sit spes conciliationis. Magna illa ingenia ignea sunt, si movius in fraternam erupit. Scientia inflat, cum demittere deberet, si cum ignorantia nostra conferre illa vellemus; quantum n est quod nescimus. Vellem ego D. Salm. nobis Arnobiū suum aliosq; antiquarios scriptores dedisset, et odiosam illā usurarum materiam prmisisset.

docte

doctè quidem tractat illā, odiosa nihilominus
manet, et crabrones irritabit in autho-
rem suum. Audio et Zulecomium Heinsij
encomiasten eum attigisse, et Boxhornium
concitasse: bella video, horrida bella.
Collega vester D. Hurnius puto Salmasio
inter velites, idque ex verbis Filij eius
coniicio. Obitum D. Meursij haud aequis
auribus audivi; potuisset n. adhuc multū
Reipub. literariae prodesse: videtur comes
additus J. Isaacio Pontano, qui eodem ferè cum
illo tempore has terras reliquit, cu aliqua
inter eosdem aemulatio ob Danicā historiā
fuit orta. Sed video mortis speculum
iamdudum illi inspectū, et vitae huius
miserias, ex verbis eius in epistolā quadā
ad Th. Canterum ante 42. annos scriptā,
in hanc sententiam pronunciatis: Mortalē
me esse novi, et deberi spiritum hunc
Creatori et Redemptori meo Deo, quem
evocantem me libens sequar, ita me ille
amet: O dies quae me coelo locabis apud

magnum

magnum illum Monarcham, quando illuc his
exorere, exorere. Quid n. in immundo
hoc corporis folliculo (cum Arnobio sic
dicam) tin hac Lachrimarum valle ad
vitam longam optandam hominu Christ-
ianum: quae tn nihil minus qua longa,
si paullu modo attendas, & ad aeternita-
tem componas etc.

ex autographo. ad Th. Canter.

Nobilissime & clarissime vir iam ante aliquot dies respondissem, ac tum promisso meo, tum desiderio tuo satisfecissem, si res eo deducta fuisset, ut tibi aliquid perscribere potuissem, imprimis cum in ipso feruore certaminis hactenus versati sint, ac ne nunc quidem redierint. Ne tamen nimium diu desiderium tuum fallam, ea tibi significabo quae cum Hagae essem his te diebus ex D. Gomari relatu ipsa cognovi. Duo integri dies consumpti sunt in constituendo actionis statu. Nam Gomarus accusatoris se partes suo iure omnibus modis recusabat, sed quandoquidem tot et tam diversi novi rumores non per has tantum provincias verum etiam extra regna percrebuissent de Arminio petebat ut rotunde de omnibus religionis capitibus quid sentiret, se declararet, tum si quid secus proferretur se tempestive moniturum. Arminius contra, istas declarationes constantissime subterfugere, quia ex mendacibus & falsis rumoribus omnia niterentur, et petere ut ab iis purgaretur per eos qui eorum authores essent. Haec verbis plurimis ultro citroque agitata sunt toto penè biduo, cum Arminio nihil extorqueri posset. Tandem cum ad singula momenta non desineret iactare nihil se docuisse, quod aut confessioni harum ecclesiarum aut catechesi esset contrarium, cum aliter non posset D. Gomarus palam dixit, se probaturum D. Arminium

docuisse

Docuisse et scripsisse ea quae directe essent
et confessioni nrae et catechesi contraria,
atque etiam confessioni Augustanae, non in
iis tantum quae spectant primum gradum
salutis nrae, verum ipsam doctrinam de iusti-
ficatione ~~nra et catechesi contraria~~ ut qui
affirmabit se probaturum ipsum docuisse
ea quae et manifeste impia essent & indocta
& meritum Christi enervantia. Quod ipsum
cum Arminius pernegaret, protulit in mediu
D. Gomarus, certa quaedam capita excerpta ex
diversis Arminij lris, & quaesivit an ista non
essent ipsius propria? cepit ab eo tempore eius
nonnihil flaccescere, ac remissius agere; ita
ut tum D. Gomarus tum Helmichius mihi dixe-
rint bene se sperare. Sed unum hoc supra modu
querebantur, quod non nisi summis cu molestijs
quicquam extorquere ei possent. ex quo ad
ram tertio ventum est: impositum est ordine
altissimum silentium, verba singula excipiuntur
ne pervertí possint sententiae. Itaq. res pro-
trahitur. Cum primum transacta oia fuerint
perscribam distincte & diligenter. Nunc plura no
habeo, quia ex rumoribus, qui varij sunt, no addo.
De Galeno nihil est; quia ante lras redditas auc-
tio erat absoluta, conveni tn studiosum q emerat
et vidi exemplar, quod plane novum est, insigne

forma

forma & charta, et non puto vnquā manu tritū fuisse. Ceterum emit florenis 24; si placebit exemplar, affirmabit se T. N. gratificaturum & eo cessurum. Negotia Academica sunt tranquilla. Heinsius abest cum Grotio in Zelandia. D. Scaliger pro suâ familiâ serio aliquid meditatur, non Scioppi caussa, sed aliorum virorum amicorum, qui sine noie suo cum Satyra Heinsij coniunget. Vale vir Nobilissime, raptim Lugd: Bat. vi Id. Iun. stylo Greg. A° CIƆ IƆ C VIII.

T. N. addictissimus J. Luntius.

In Epist. Victor. Giselini ad Cant. Fruterius noster mi Catulli Castellio cuidam fecit copiam. Ex huius facto venit in mentem respondeas mihi, quod fuerit nomen illius, cui malarum artium risus debetur, et una opera si quae est de eadem re historia: exciderunt n. ora.

Io: Crato Spirae iii Kal. Novemb. 1570. P. MANVTIVS & fortuna et valetudine aduersa vtitur. Is relicta Roma, in qua nihil Romanum et studijs humanitatis dignum reperit, patauium profectus est ad medicos. De sua valetudine plane desperanter ad me scripsit. Ad Guil. Canterum.

Jo: Isaaco Pontano Professori in Illustri scholâ Harderviceña S. D.

Diu dum est, clarissime Dne professor, quod ad te scripturio, vel ab eo tempore quo tu mei, symbolam ad editionem relliquiarum epist. Lipsianarum conferentis, honorificam mentionem feceris. Sed vel naturae vel ingenii tarditate procrastinans huc usque illam scriptionem distuli: maxime quod sperarem aliquando coram te videre et alloqui. Verum et ea occasio praeteriit et ingravescens aetas, ac valetudo nescio an illud concederent. Quare, ut saltem aliqua apud vos extaret grati mei animi memoria, has tandem mittere volui. Accessit et alia causa, nempe; quod cum de scriptoribus Batavis iam haberem in manibus indiculum, et tu sane quam optime de hac gente (ut tua in lucem edita satis superque testantur) meritus sis, de te ipso intelligerem, an in hac nostra Batavia natus, an educatus (de Dania n. quid mandaveram) an parentibus Batavis usque Haerlemensibus prognatus esses, et quae ad eam rem compendio facere putares, a te docerer, quod quia mihi

mihi gratum futurum sit, facile divinabis.
Insuper a vobis intelligere aveo, quid de
historiâ ac rebus Gelricis sperare debeamus,
cum vobis eam provinciam esse datam ab
Ordinibus Ducatus istius, intelligam.
ὁ μακαρίτης Merula illud omnis olim suscepe-
perat, cuius etiam inchoata vidi, sed
Parca laboriosa illi vel supra opinionem
viro, manum iniecit, nec absolvere
permisit. Luntius post eum, quaedam
tentavit, sed in colligendis et coacer-
vandis monimentis, quam scribendo
vir melior. Tu verò summis virorum
tua eruditione et insuper diligentiâ per-
ficere ea posses, quae alii nequicquam
tentarunt, quod equidem summopere
velim. Danica tua nuper edita vidi,
eodem ferè tempore quo a Doctissimo M.
historiae eius Danicae 3. lib. missi mihi
traderentur. Antecedaneum tuum habeo
disceptationum quoque de Rheni alveis, et
Critica item analecta; reliquorum etiam
scriptorum tuorum catalogum videre quam
maxime cuperem; amabo a te ut impe-
trem

tuum, ut hanc scribendi licentiam a prope modum ignoto aequi bonique consulas, memor verecundiam a senibus abesse solere, at loquacitatem saepe nimiam ipsorum propriam esse. Verum hic sistam, ne gravibus sim et melioribus vobis horas adimam, si prius inbisum licet, ex animo salutavero; qui a longo iam tempore ex meliore tui parte mihi notus es. Vale igitur vir clarissime et doctissime ab eo qui te ob eruditionem et prudentiam eximiam orbi toto venerabilem amat et suspicit.

A. B.

Ar. BUCHELIUS IOANNI MEURSIO S. D. in Academiâ Sorana professori

S. P.

Benè ~~mihi~~ cessit, vir clarissime, mea mihi temeritas. non n. tantum accumulatè petitioni meae satisfecisti, sed et insuper munificentiâ tuâ me iam olim in aere tuo, vobis obnoxium fecisti magis, qui Danicam tuam historiam eleganter sanè et serio conscriptam, de quâ ne inaudieram quidem, ultrò misisti. Tam olim tuam raram humanitatem expertus post longum licet temporum ac locorum intervallum benè quidem sperabam, sed tamen

tantum benignitatis vere non exspectabam. Vellem equidem paria tecum facere et gratias referre, si liceret; sed scis tute quam curta mihi supellex domi sit. Observationes meas historicas forsitan dabo, si Deus mihi vitam. suadent id amici, immo eo impellunt. Verum cum alterum iam pedem in cymba Charontis habeam, ad 70 proxi annum accedens, vereor ut possim. Interim maximas vobis, vir Doctissime, pro tanta humanitate gratias quod possum ago. Denarium Pythagoricum nondum vidi, de eo tamen, quod de orbe vestris scriptis facile indicabo, accurate et docte hanc materiam esse a te tractatam. Ut a. o μακαρίτης Lipsius, quem olim Lugduni in Batavis docentem audivi Romanam orbem historiam; sic tu vir claris.mus rem orbem Graeca illustrare pergis, et plaeraque ad eam spectantia, habeo, quae praeterea eruditis fortean videbimus. Det Deus O. M. vobis ad hoc valetudinem prosperam, et servet te nobis et Musis diu incolumem, quod in votis meis supremis. Rarescit quotidie doctorum hominum numerus; quot intra paucos annos reip. literariae parca ademit. Apud nos Illustres

Heinsius

Heinsius honoribus aulicis impeditior, a pristinâ diligentiâ mutavit, nisi quod eam historiam Buscoducensem ab eo expectemus. Grotii ingenium turbis patriæ suæ involutum, non perinde ut solet acceptum est. Vossius unicus in Academia hac nostra viget, vigilatque et indomito labore suo etiamnum promovere literas [illegible]. Barlæus quoque majoris versibus famam adeptus est. Sed heu nulli Scaligeri, Casauboni, Lypsii, Thuani, fuere illi hic magno fatorum [illegible], consiliis, [illegible], principes nascuntur omni tempore, non ita Socrates, Platones, Pythagoræ; Beatis tum temporibus gemmæ istæ micant, et post seculorum intervalla. Vos iam rigida illa Aquilonis terra nobis abstulit, habet, possidet: nihilominus radii illustris ingenii tui ad nos pervenient quotidie. Conservet illud, [illegible] Christiano orbi æternum Numen, a quo id post ingentem salutationem, summis [illegible] contendo

Traiecti in Batavis anni
1631. initio

Tuus ex animo
Ar: Buchellius

S. P. Clarissime Dne Doctor, Litteræ tuæ 6
ad meas manus recte pervenerunt, pro

quibus

quem tamen ignoro; Et sanè exhilaratus sum plurimum, cum vos ad pristina iam studia rediisse ex iis intelligerem, et, quod auxit mihi gaudium, consueto te munere fungi, nunciatum est. Augeat oro Deus vobis vires, et animum serenet, ut pulsis nubibus, hilarius et volens iis incumbas, moderatè tamen, ne vel valetudinem tuam teneram adhuc lædas, vel nimio labori succumbas. Sed non indiges, charissime Barlæe, me monitore, superflua sunt hæc quidem ab amico tamen aio profecta, qui cum optet vobis fausta et serena omnia, sollicitudine nihilominus non caret. Hominem scis ex duobus constare, aio & corpore; cum hoc vel illud turbantur, bene esse non potest. Corporis sanitas, commoda vivendi ratione tueri potest, animi autem conservari tranquillitas preceptis philosophicis aut verius theologicis, unde gemina procedit philosophia, in contemtu externorum et salutari vitæ æternæ con-

templatione consistens. Lædit aliquis aut calumniatur, contemne: in tuâ non est potestate quid hic aut ille dicat aut faciat. A malo vituperari apud bonos laus est; in bonos calumnia non cadit, iuvat is debiles, miseretur, non insultat infelicibus. Audio (si vera mihi narrata sunt) duo animum tuum perculisse, fratris tui nimirum acerbiorem interpellationem, et lapsum in flumen; hæc corporis valetudinem imminutam, illa animum aliquantum commotum, sic morbum geminâ illâ caussâ natum, an auctum; verum Dei benignitate rapustinæ restitutum valetudini, quam ut cures diligenter etiam atque etiam rogo, ne nimium lucubrando, aut studio pertinacius incumbendo, relabaris, quod quam periculosum sit non ignoras. Ingemium vobis in mandato est, quod vis, minimo negotio perficies, cunctis facillime satisfacturus. Cæterum hortor ut utrique bene bivendum et in Domino lætandum est. ea n. demum vera vita est, nec sapientiæ

tiæ onexi sit aut curæ nimis, sed solatio et le-
vamini. Musæ tuæ te recreent, phi-
losophia tranquillum det animum, theolo-
gia, rectum de Deo et divinis iudiciũ.
hoc iterum iterumq; mi Barlæe, re-
peto, ut hæc oīa tibi sint subsidio, qui-
bus abundas;

Capit n. cor cura atq ærumna conficit.
ut vetus habet vates. Abjice ergo
quæ extra te sunt, illa namq; te lædere
minimè possunt q in opinione tãtum
consistunt, nec p se, sed imaginationi
proveniunt. At nimius sum de minoris
mondo sub tempore Minerva; quare
~~desino et~~ vos valere plurimum opto
~~et~~ salute dictâ desino. Si experiri
Musas tuas animus erit, en materia
a Principe crescit, cui oia fausta ut
incepit a D.O.M. precamur, qui et
patriam et nos cum illâ æternam con-
servet. Iterum bene vale, Barlæe doc-
tissime, & Burchellum q te ex animo
amplectitur, amare haud desiste.
Raptim Tr. ad Rhen. 7d. Jun. 1632.

Ar. Burch

Ar. Buchell. R. & Docto V. Sam. Amezingio. S. D. 6

Ad manus meas, vir Doctissime, tuæ ante paucas septimanas pervenêre, cum eleganti ac pp polita tuâ translatione Moralium distichoru, quæ quamvis a posteriore, ut iam tritum est, sint ævo, Catonianam tamen videtur sapere gravitatem: pro quibus magnas vobis debeo & ago gratias. Sed doleo casum coniugis tuæ ex aio, soleo n. amicorum infelicitati congemiscere, nec deessent quæ consolationi facerent, nisi tu nobis præivisses et ex verâ sapientiâ te ipse consolatus esses. Acerba quidē avulsio à dilectâ coniuge, quæ fortè et tibi liberos amoris simul ac doloris pignora reliquit. Sed nihil hic novi tibi accidit; quotidiana res est, et necessaria; cum iungimur ea proxima ~~effect~~ conditio ut separemur: Ego eundem casum a mea, vel illa a me ex pectamus, liberos quos nobis Deus dederat præmisimus, nos tranquilliores

sequemur

sequemur, non tanquam in exilium abituri, vel a patriâ exturbandi, verum ad æternam illam omnibus merito votis optandam propiantes. Ætatem vestram, liberorum numerum, aut reliquam conditionem, omnino ignoro, inter nos n. amicitiam interioris hominis, non exterioris ~~inivimus~~ habemus a quo vulgus hominum inexstat, inivimus. Sed et

R. Ampl.

recte tu facis, et professioni vestræ dignum, quod externa hæc te contemnere scribis, et ad æterna aspirare. Det tibi Deus opt. Max. hunc animum æternum. Non n. ignoras qualia sint huius mundi commoda, quam fragilia, quam incerta, quam denique somno simillima, et quam contra illa quæ animo contemplamur, et vulgo ignorantur, pulchra, delectabilia, et omnibus modis amplectenda, in iis conquiescamus, ad illa ~~illa~~ hæc anhelemus, conservet nobis hanc mentem ille qui nos fecit, nos sustentat, nos servat et ad æterna gaudia perducat. Interim vir Reverende, doctissimusque mi amice

perge, et tuis literis interdum invisere. Vale in Domino. Traiecti XVI Kal. Jul. A° C. 1632.

Salve plurimum virginum nobilissima et eruditissima, cui gratias ago pro missa effigie tua illa, quam propria manu iis de incidisti, primitiæ quidem artis, sed quæ multorum annorum in aliis industriam superant. Ita n. est, ut cum incipis ad summa pervenisse videaris; nec per gradus ad perfectionem adscendere solita sis, sed in ipso vero rudimenta artis tuæ consistant. Nisi ego ad illa verum effecta mea Musa adesset tantum me elumbis surgere quo voluit, patuit. Mitto et carmen grave et heroicum Maximo principum huius ævi scriptum, cuius desiderium posteritas omnis cum lacrimis feret, et libertas cum gemitu recordabitur. Versus Gallicos in eundem ab illustr. heroina Anna Rohania factos et a magnifico Doct. Vorstio vobis missos, nisi grave sit, mihi describi cuperem, simul et tuos. Ceterum cum incidisset perdiu mentio apud fratrem tuum nobiliss. et doctiss. virginis Annæ Pallantiæ (quam olim Coloniæ vidi) a Vossio clarissimo poeta et Med. celebratæ

Ad. v. virg. A. M. Schurmans.

posthuï hisce poematū libellū adiunxi in
quo notavi loca q illā laudant, et ve-
nustum sanè carmen ab eadem illi scriptu.
Quo vo melius de ea iudicare possis
et quae vel qualis fuerit cognoscere,
descripsi Epistolam Erud. viri Franc.
Modij Brugensis poetae et critici inter
nostri aevi primos, qua et Olympiae Mor-
pissimae simul ac doctissimae feminae
ingenium laudat, et infelicitatem insuper
deplorat: Quibus addo Eruditissimi viri
P. Scriverij, historici, Antiquarij, poetae, criti-
ci excellentissimi amici mei vultum
a manu non mala scitissimè expressū,
quo carere cum aliud mihi supersit
exemplar, si placuerit, possum. Vale
Virginum Eruditarum decus ab illo
qui te et tua admiratur, colit
et, si ita dicere liceat, amat intime

Traiect. 16 Sept. 1633. Ar. Buchel.

Lazarus Haller ab Hallerstain aº 1567 scribit Canthero parisijs existenti, de aduentu ducis Albani; & de discessu Gifanij praeceptoris sui, ac item de aduentu Comitis Hoochstratani Antwerpiam, eiusq; cum ducissa sed breue colloquium, ut tertio die iterum in Germaniam quasi hereditatem aditurus esset, indicantis.

Ex autographo I. de Hoghelande.

Quod tuae, vir clarissime, de me expectationi minus fortasse respondeam, quid causae sit breviter aperiam. Cum superiore aestate viderem nullum mihi ab alijs ob hortuli mei culturam molestiae modum statui, neque cu[m] solus omnium petitioni sufficere non possem, multorum quos amicos habueram lucrari inimicitias, dum vel expectatione pauciora, vel pro adultis plantis iuvenculas, vel certe pro plantis semina a me referrent, esse item alios qui multo impudentius sub amicitiae specie ex meo labore (ut interim de sumptubus taceam qui profecto multorum opinione maiores sunt) lucrum sibi (voluptate carendo, etsi multoru[m] ignavia no[n] immerito carpenda sit) captarent, firmiter ap: me decrevi semel, ut penitus me o[mn]i hac molestia expedirem. Quod cum frustra me conari rursum viderem, nisi ut alijs ansam petendi p[rae]ciderem, atque o[mn]ibus (nemine o[mn]ino excepto) quae peterent negarentur (videbam n. plurimorum illud inimicitiae velut seminarium futurum, si uni q[uo]d peteret darentur, alij negarentur) factum

factum est superiore autumno ut quicquid mihi
ipsi alere nollem ex hortulo exemptum, vel aliis
darem, vel neglectum proijcerem. Consilium hoc
nostrum adiuvit praeter voluntatem etiam hiems
quae usque ad natalitia Christi pluviis abundans,
plurima nobis abstulit, atque hoc ipso labore
nobis etiam invitis non parum minuit. perierunt
n mihi hac hieme plures quam 200 Tulipae,
Coronae Imp: plures 150, aliarum vero stirpium
magna copia, ita ut nisi in huiusmodi iniuria
iam pridem copiosum servassem semen, vix quicquam
mihi reliquum foret. Accessit et aliud malum.
Credo audisse te, Maio proxime elapso mutasse
me aedes, unde cum et hortum mutare co-
actus fuerim, incidi hic quoque in tempus plan-
tationi maxime iniquum, in trium scilicet aut
quatuor septimanarum continuam siccitatem (potes
adhuc meminisse) quae mihi, quicquid alveis aut
fictilibus iam inde a superiore autumno non reposu-
issem, aut plane abstulit, aut paene corrupit,
adeo ut nec in ullis Peoniae plantis (quae alioqui
vivaces admodum sunt) florem et semini succedere
contigerit. Haec ita esse testabuntur quotquot
hortum meum viderunt, et vel ipsae certe quae
etiamnum supersunt computrescentes plantae. Unde
factum, ut praeter insignes aliquas Tulipas, quas
prae caeteris magna diligentia et labore asser=
vaveram, et aliquot Coron. Imp: nihil visu dignum
hortulus meus hoc vere habuerit. habes hic vir
Clariss.

clariss.ᵉ huius mei consilii mei causam, quod utrum iuste a me susceptum, constanterque mihi post-hac seruandum sit, non credo quenquam dubitare posse, qui vel minimam certe laboris (quem horti ut recte colatur exigit) partem aliquando degustarit. Nolui interim vacuas ad te meas redire literas, sed praeter copiosum satis Tuliparum semen, adiunxi quae licuit: Quae si grata tibi intellexero, non parum id me solabitur. Molesta quidem est satio, sed si parca: Si vero copiosa, uberioris prouentus spes, quicquid illi impensum est laboris abunde leniret. Hoc sicut ipse expertus loquor, ita et te siquidem sationis periculum fecerit, dicturum aliquando non dubito. hicque literis finem faciens, hoc te unum vir Clariss. rogabo, quicquid id est quod a me habes boni ut consulas, operaque mea (si ubi illa tibi seruire possit) utaris liberrime. Vale. Lugduni Batauorum prid. Calend. Septembres 1589.

Ex autogr. ad M. Io: Goch. can. ...

Venerabilis et egregie dñe. Quia Caes. matas mittit in partes Transisulanas ac Frisiae ven. dd. decanum btae Mariae ac magrum nostrum Zonnium in negotio Religionis, Reverendissˢ dom. meus Atrebaten eadem occasione cupit vos visitare suum Archidiaconatum. Iussitque me d. v. scribere ut simile mandatum expedias noie Rdi d. ppti B. fois Traiectensis fris sui; notarius tuus poterit sequi formam mandati qd nunc transmitto ad prefatos dnos mutatis mutandis. Bene valere.

venerab. et egregie dne. Bruxellis xxi octabr. 1553.
D. V. addictiss. servitor Max. Morillon.

ad Theod. Cant.

S. P. Vir praeclare.

* Mitto tibi carmen natum faventi Numine; non n. obstetricis operâ in eius partu, uti nobis necessitas fuit. utinam Apollinis tam praesens adfuisset auxilium; esset certè haec scriptio magis ad tuum genium. Qualiscunque tamen illud est, id dignatio tua, aequi boni consulat rogo; quod si imperitum; erit quod phaebo literm. Ceterum inigna sit in nostris versibus obscuritas, neque tenebrae. Habe, me Propertium Latinae Elegiae principem ex Magni Lipsi sententiâ Nattae nomine indigetasse, frustra dissentiente Scaligero. Si quid praeterea sit minus rectum excusis; tibique quod verum est persuade non hoc Cordi generis esse, sed Lucinam Nixosque Deos plus satis praesto fuisse. Vale V. C. Colon. Agrippinensis iii Kl. Mayis ao 1590.

Tibi obsequens ex animo amicus G. Crispus Secundus.

ex autogr. ad. Euer. Vorstium.

S. P.

* Petieras a me Clarissime D. professor, dum apud vos essem, si quid de Levino Lemnio, quod memoria dignum videretur, testificari possem, eius te per litteras ut certiorem facerem, quod et me facturum promisi, et fecissem iamdudum, eoque etiam libentius, quod non solum modo

rinitatis

ciuitatis iure sed et sanguine mihi, aut meis
coniunctus fuerit. Verum cum nihil hactenus
relatu dignum ad me peruenerit malui quoque
a litterarum missione supersedere, quam petaris
quid expectantem inani verborum strepitu de-
ludere. Quod idem et nunc a scribendo me de-
terreret, nisi maioris petitionis tuae, cuius quasi
neglectae notam vix effugerem, rationem haben-
dam putarem. Habe itaque, quicquid sit, quod ab
auunculo meo quondam ipsi familiari accepi.
L. Lemnius patre quodam Wilhelmo, quem Lem
vernacula lingua dicimus, natus, unde se Lem-
nium dixit, ut hoc obiter addam, utroque parente
orbus, quibus et res fuerat satis angusta, ab
auo meo paterno, qui ipsi auunculus erat, Loua-
nium ad studia theologica missus, ibi studioso
cuidam Medicinae, ut forte fit cohabitauit,
cuius libris priuato studio tantum breui pro-
fecit, ut domum rediens et sacerdotem se et Medi-
cum, absque tamen promotionis gradu profiteretur.
Aegrotabat tum forte ex patritijs quidam de cuius
salute tum Jasso practicus, qui et id temporis
Medicinam Zirizeae faciebat, tum alius quidam
Medicus omnino desperabant; Aduocarunt itaque et
Lemnium pridem Louanio reuersum, qui post pro-
missam salutem dictum aegrum, sua in arte
sanauit. Quo facto tantum sibi nominis conciliauit, ut
deinde pro summo Medico ap: omnibus haberetur.

Multis

Multis post annis libros qui iam passim nō sine admiratione a multis leguntur, rudiori primum sermone a se conscriptos per quendam palladium Oënium scholæ Ziriceanæ eodē tempore rectorem in nitidiorem Latinitatis formam redigit. Habes clarissime domine P. quod de Lænino nostro rescire potui. Exstitit hic quondam epitaphium a Jacobo Criso conscriptum, verum illud iamdudum temporum iniuria nobis eripuit. Quare finem facio vale. Ziriczeæ 27 octobris 1606. Tuus Cornelius Cromstryen.

Ar. Buchell. Doct. V. P. Scriverio S. D.

Litteræ tuæ postremæ, Vir clarissime, occupatiorem me invenere, quam ut statim ad eas respondere potuerim: nimis n. qua multa a me petis uno eodēque tempore, adeo ut me confundere vel obruere tantâ copiâ questionum velle videaris; nō a mecum de studiis nostris coibus conferre. Ætas mihi gravis est, et 68 annū attingo; studia vero mihi serviunt, ut recreent, ut reficiant, ut exhilarent, et interno quodam quasi nutrimento foveant: nullius ego præmia, nullius stipendia expecto: liber sum, et semper fui, ne nunc quidem

pistrino

pistrino allegorizatiar. Confabulationibus, deambulationibus, aliquantū temporis consumitur; lego, scribo, et vix ullo tempore vaco, quamvis me vulgus otio otiosum putet, et aliqui quantivis pretij homines felici me statui otio dicant. Sed illi nesciunt quid sit cum libris rem habere, et tot millium annorū acta degustare: tot populorum, tot regnorū tot provinciarum, conversiones, mutationes, situs, magnitudines, velut oculo percurrere. Nulla maior vastities, quā illa q oculo praeterita, psentia et aliquando etiā futura lustranti obversatur. In hâc contemplatione, mi Scriberi, fateor congestio: Nunquā mihi desunt quae cogitem, etiam in turbâ, extra turbam vagor; et ingenij licet tarditas, memoriae debilitas, animique in corpore senescenti torpor saepius obstent quo minus cogitata ad effectum pducere possim, vel ea quae occurrunt assequar, facile tamen viā deceedo, et ea quae non capio, abnuo. Nolo aegritudini mihi sint cogitationes, aut male habeant

que

quae delectare debebant. Haec eo dico,
vir clarissime, ut intelligas qua ego
ratione studia mea instituam, et
quanto opere curem ne torqueant aut
~~turbent~~, etiamsi vel desultoria levita-
te cum iis divortium faciendum sit.

Verū ~~Ne~~ negligere aut insuper habere amiciti-
am ~~tuam~~, quam, ut debeo, plurimi facio
utpote cuius ego intimam admissionem
in summis rebus ~~mihi~~ habendam ex publi-
co privatoque tuo merito semper mihi
censuerim [putavi], eam quaedam ex antiquis
nummis descripta, ut volebas, cum sorori
vidua D. Vorstii ad vos reditura ~~erat~~,
mittenda putavi, sic paulatim lente fes-
tinando progressurus, modo et tu me-
dum interpellare non dedigneris, haud
tam prolixis litteris, sed vel paucis
pro occasionibus verbis. Ego non bini mea

Libens id facio

communicavi, sed quo fructu ignoro. tibi vero pau-
corum benevolentiam sentii. Sed desino, D. Sr,
cum salute quam vobis ex animo precor i-
neo tui amantem, vestri negligentem velis.

Raptim Tr. 4 Id. Jun. 1632.

Sum n: totus tuus
Ar. Buchelius

Reue^do^ Dñe patrue, placuit sua Cels. creare *
frem meum Consulem Brugensem. Ea causa
est, cur hoc anno, et fortassis etiã anno seq.
illic residere debebit; credo id ei nõ fore
ingratum, nec inutile; ex parte tamen
erit molestum; vereor etiã patrueli Gisleno
id fore periculosum, dum solus ap: Fratrian
Montibq agens, neminem habet quo rumi-
natur, vel a quo dirigatur, sed sui ipsiq
moderator, libertate sua uti et abuti pt,
prout vult. Utut id est, expetit sane fr
meus ab eo liberari, qd absens eius curam
gerere nequeat, et sumptum nunc facere
cogatur, cui alioquin parceret fraternam.
cũ modo Montibq propter patruelem ma-
nendum sit, Brugas, vel ad me fortassis aliaquin
ritura erit. Recepi Brugis ab amita
Catharina Lx fe. pro R. T. ex predio de
Alwagem uoc annorũ 1600 et seq. etc.
Raptim 3 decemb. 1602.
R. T. obedientissq nepos et famus.
H. F. vander Burch.

Idem ad eundem.

Placuit dño deo postrid. cal. 9bris in celebri com= *
memoratione fidelium animarum, sub horam 2.
noctis xianam matrem meã ex hoc seculo migra
re vocare. Dolemus quidem oes vehementer, sed
nras

nras ipsorum qui relinquimur vivis: nam ipsi
magis gratulamur suam foelicitatem, qua
fallaris et ipsi praesertim molesti mundi ab-
soluta vinculis, pietatis suae iam perpetuo
fructu laetatur. Atque utinam mihi liceret
se tam beato [illegible]

Hasptim 9. 9bris 1594.

Idem. 26. Martij 1593

Soror brevi ad mariti domicilium abducetur;
vocatur a. eius maritus Severinus de Frenau
Dns de Hyon: pater eius fuit eques Auratus,
et Montibus Hannoniae urbis praefecturam magna
cum laude gessit.

Idem ao 1615. ad Rev. patruum

Archiepatum Cameracensem recusavi amore eccle-
siae Gandavensis, quae et vicissim me amat.
Sed Cameracenses (ut audio ap. serenis. celsit.
instare pergunt, ut me habeant, utrobique
se non possum: et patriae potius quam
cuicumque alteri loco meipsum debeo. Tot
Archiepi Ducis et principis Imperij atri
non invideo, nec mihi quietem, quae
utcumque p. Dei gratiam hic mihi obtingit,
nunquam speranda in tam vasto archiepi-
scopatu.

S. p. Clarissime dne doctor, Eruditissime Barlæe,
Adventum vestrum in nostram urbem, et subitum itidem
discessum

6

descripsisti, nobis insalutatis, mirabar primum; sed cum a D. reditu eius caussam intellexissem, dolui sane Tuas vices & invaletudinem, quae tam incommodo tempore vos invaserat. Verum ut iam intelligo melusculi habetis, et tortor ille febris [illegible] evanuit. Nos hanc Aesculapio Gallum debemus, vel potius Deo Servatori gratiarum actiones, apud quem precibus quoque fusis hactenus institimus. Tu modo mi BARLEE depone omnem aegritudinem, & erige te quaeso Deus providebit, teque Tuis et nobis conservabit. Abjice omnem tristitiam, et firma sis in Deum fiducia, nec te deseras sponte; optima siquidem est Medicina, animo superare morbum si ulla mentis te perturbatio derit, illico assurge ad originis tuae fontem, unde salutares haurias plenius laetitias. Deus nos tentat per adversa saepe ut exerceat, ut promptiores reddat ad cogitationes illas aeternitatis, ut discamus contemnere haec humana quae sua semper habent incommoda. Nullae enim mundanarum sunt deliciae quibus non adhaerent aut insunt suae amaritudines. Haec quippe humanitatis conditio, ne semper laetemur, nihil perfectum hic aut perpetuo bonum, vices suas habent prospera adversaque, ut haec si bene calculum ponimus, frequentiora sunt. At tu

Barlaee

Barlaee Doctissime, haec monuis me ex theol-
et philosophiae arcanis nosti in quibus iam
dudum versaris, immo experientiâ frequenti
quae omnium philosophorum effata superat, et
solidius aris nostris, conditionis humanae
doctrinam imprimit. pulvis enim et umbra
sumus, nec homine quicquam fragilius, ut
vitrum, splendet, sed momento frangitur.
Ante non multos dies vidimus, qui bibebant
moriebantur, qui sani valentesque mox ex-
pirabant. O illi felices qui ita philoso-
phari didicerunt, ut mori velint, cum
debent: ut non aegrè aut inviti adversa ferant,
quae evitare non possunt, qui omnem in se, et
bonae spei & animi tranquillioris sapientiâ
inveniunt. Sed quotusquisque mortalium eo
sublimitatis pervenit, nos conemur saltem
presto erit divinum auxilium, sine quo nihil
sumus, nihil possumus. Non ingrediar hic laby-
rinthum quaestionum difficilium: quod dico ex-
empla docent quae quotidie obvia veniunt, ve-
rum assvetudine frequenti contemnimus ea quae
nos maxime instruere deberent. Longior fui, ut
sus quod aiunt, Minervam instruo; animum nimirum
et affectum erga te meum amantissime Barlaee
celare non potui. Vale virorum Doctissime, quem observo
et ex animo amplector

Franekerae
Idib. April.
1632.

totus tuus
Ar. Buchellius

Pax Xpi

Reverende dne Cupiui ego antehac saepius p[er] l[itte]ras appellandi aucupari occasionem: sed ita comparatum est, poetae veteris verbo: Nimio celerius euenire quod molestum est, quam quod cupide petas; mihi scribendum non insolens, etiam in hac scriptione; cuius causa talis ut necessitudinis non minus quam voluntatis aut officij ratio ex ea appareat. Inopinatum scio hoc erit, gratu[m] tn tibi, et omni bono, qui feliciter et amplius effecit, quod e vago et turbido mari in fidam stationem me recipiam; e qua deo duce virtutib[us] remigantib[us] tranquille soluam ad tutissimum portum portum aeterna placidum quiete; quo non asperi cori, nec Aquilo vanitatu[m] penetrant, nec disiiciunt ratem: ubi iure celeuma laetantium more nautarum, licebit cantare, ac cinente suauissimo Angelorum choro; q[ui] naufragos poenitentiae tabula ereptos gaudebunt optatissima sisti terra. Verum priusquam ea potiamur, quantae molis rectum cursum tenere in vndoso hoc mari et non abripi licentiae ventis? quam arduu[m] semp[er] collimare ad summum illud bonum, ubi tantum et distrahendi ab eo potentissimae illecebrae? Circumspexi ut euadam, et ecce statim plurimo conspicor, et sequor societatem Iesu: ad quam veluti errantes nautae in profundo solent cito cursu delificari animus est; hac etiam impiissimorum hominum hostium nrorum co-mitijs feruentissimo et piissimo zelo salutem

pxim

proximi quaerere praedicatur; Illuminabit n. Dei misericordia intellectum meum, uti haec mundana proculcarem, et Christum sequerer et non ambulem in tenebris, viverem non tanquam propter corpus, sed tanquam sine corpore vivere non liceat. Qui n. defaecato animo inspiciet volubilem hunc rerum humanarum globum: facile despiciet, quam nihil non vanum et caducum quod homines admirantur, concessurus etiam invitus Imp. Aug:, scenam esse vitam hanc, in qua personae multae variis distinentur muniis, et deposita demum persona remotisque larvis quam bene eam quisque gesserit, summo illi arbitro iudicandum relinquitur; plaudendum an exsibilandum; et felicissimos iure meritissimo dici; quibus secundis conditio bene acta obtigit. Quo ergo mihi honores appetendi vel ad eos scandenda via, nisi tot elevatus gradibus ruam. Quo vita civilis amplectenda nisi ut mille periculis circumsistentibus in aliquod praecipitium incidam; viator minus tutum iter non ingreditur, ad aeternitatem tendimus, periculis plenissimum quispiam accipiet iter. Non ergo si auxiliatrice manu Dei non destituar melioremque tramitem inire decretum mihi, ut cum transierint nullo cum strepitu dies, homo

dulcis

me dulcis saturet quies obscuro positum loco.
Illi mors grabis incubat qui notus nimis
omnibus, ignotus moritur sibi.
Sic iste cui lumen verum nunquam illuxit: medi-
tissime christianos in ruborem dabit. Longio-
rem vetat epistolae modus, itaque finio, et
te reverende dne cum fre Graphario longu
valere opto et bouido. Mechlin. prid: non. oct:
Aº 1596

humilis in Chro servus
J. Wintershoven.

Dno Cats

Cum nihil sanctius amabiliusque ipsa virtute iure cense-
atur, quis mihi vir clarissime probro det, quod ego
te qui vivam eius inter nos refers imaginem, ame
tolamque, et, ut non cint tot incomparabiles etiam
in tui ingenii dotes; nonne vel sola humanitas
honestum sunt affectum large promerita est.
Certe. huic n. debeo quod famae et splendoris tui
paene oblitus me non modo tam comiter inbyzae
penitius noscere, ac de studijs vel nugis potius me-
is sedulo percunctaris, verum etiam et claritate
aliquam ex ijs mihi ultro polliceri dignatus sis;
quarum a. dissimulatio et contemptus cum non
cadat in virginem nobilem, et Musis iam nuper
initiatam, accipe has qualescunque litterulas
ut huius sinceri mei erga te amoris et perpetuae
observantiae pignus, et sic mihi aeternum vale, vi-
rorum optime. parentes uxorem liberosque

tuos

tuos salutant peramanter, Idem et Ego
tui perinde ac ipsius virtutis
amans. Anna Maria a Schurman

Dno Heinsio

x Aliquamdiu fateor me virginalis verecundia suspensam tenuit, an cultum et affectum quem tibi cum omnibus bonis sapientiaeque studiosis iure debeo tandem eloquerer, an vero silentio in totum supprimerem. Haec vero anxius ultro citroque versanti, ecce supervenit subvenitque religio mea pro imperio gravitate his verbis increpans. Et quam fatuitatem virgo, dum tu dum nimis improbo imaginario pudori consulis, iustitiae omnium virtutum parentis te capiat oblivio vel neglectus, exigit a te illa ut unicuique sua tribuas dignitatem. Quousque igitur tam officio cessabis. Ad haec plena iam fiducia ego; pareo O Diva, laeta lubensque pareo simulque arrepto calamo has literas, ut longissimum meo erga te amoris & aeternae observantiae testes ac fideiussores ad te scripsi et misi. Quas ideo quoque minus gratas tibi futuras non arbitror quod a virgine ~~ignobili~~ vix pueritiam egressa eaque quoad doctrinam ignobili profectae sint. Nam sola mea religio, et ingens divinarum tuarum virtutum admiratio hoc impulit, non ostentatio mei, a qua procul me arceat philosophia, in cuius nomine hanc iurando,

illam

illam teque veneratura quamdiu mihi oculi
erunt aperti. Vale Sol et Sal nostri seculi
et hanc sextæ magnitudinis stellulam
cave despexeris, quin potius eius obscurita-
tem tuo splendore illustra. Aº 1623 mens.
Vlt. 18. Qua nemo tui observantior
Anna Maria a Schurman.

Eminentissimo philosopho
summoque oratori ac
poetæ dno Dan. Heinsio.

N. V. ANNÆ MARIÆ S. P.

S. Virgo Nobilis et erudita, Dudum est quod
tecum conferre de studiis, teque simul invisere
avео; sed nescio quæ me veluti retinent et
remorantur; inter plura duo præcipua, ætas
et sexus. Inter naturæ miracula habetur virgo
erudita; non quod natura virginibus minus faveat
aut prompta sit, sed quod raro vestri sexus aliqua
ad altam illam rerum contemplationem, aut sublimia
philosophiæ studia sese erigat. Pleræque ludicris
et lenocinamentis intentæ consultes sunt. Tu vero
inter studia non illa quæ delectando tantum sunt am-
plecteris, veluti Musica et historica, sed ad alia
surgis theologica et philosophica; nec tantum illa quæ
in dissertationibus et subtilitatibus verborum ac argu-
mentorum consistunt, sed mascula et divina, quæ
circa

circa mores & vitam tota sunt, amare te intelligo. Socraticis perinde imbuta præceptis, eius discipulu θεῖον πλάτωνα, Stoicorum item cohortem (inter quos Epicteti aurea documenta, auro contra cara habenda) sequeris; aut si malis Romanorum disciplinam præferre, Senecam in pretio habes in quo uno quicquid sublime, quicquid magnum quidq: in eâ doctrinâ excellens, latet, & ita latet, ut facile elicias, si mentem eius lectioni adferas, nullis præiudiciis occupatam, adeo ut non sine causa eius amore tantopere arsisse dicendus sit Lipsius. Multi dicunt eleganter, docent simul & delectant; unus Seneca penetrat cordis intyma, & virtutes non instillat, sed infundit, earumque non spargit tantum semina, sed radices firmat in animis legentium. Stilum eius fractum & solutum dicit nonnemo; ego verba eius & sententias penetrates ac mentibus inhærentes arbitror, imò sentio quoties lego, non sine fructu: ut nō sine causâ cum a quibusdam olim inter Christianos collocatū credam, cuius etiam Epistolas ad Paulū Apostolū scriptas (fictitias licet) proferunt. Ceterùm Clarissima Virgo, (ut divina eloquia hic prætereā & intra humanæ sapientiæ limites maneamus: metam nostræ contemplationis, humanarū rerum contemptum statuamus oportet; quem inde sequa-
tur

sequatur summa oīs philosophiæ, mortis cogitatio:
absque his duobus, nihil aut parum in hoc sublimi
studio proficitur. Sed hæc hactenus, quin et
tetrica ac severa ~~illa~~ studia levioribus condien-
da, ut illa non torqueant sed solatio tandē sint.
Quod nimis intenditur rupturæ proximum est,
remissius interdum agendum quo graviora
consistant, Et bene habet, si elegantiarum
studium intercedit, et ingenio & manū reficeris
ego sane et miratus et delectatus sum, cum tuā manū
elegantissime depicta una cum D. Bushovio viderem
parerga, Et sexus tui limites te sum supergressā
mea arte iudicabam: Hinc sæpius eam mihi feli-
citatem redire optavi, ut ea iterum contemplarer
quæ tum mirabar summopere ut in iis adeo spectacu-
lis quodammodo reimbenescerem. A pueris n. non
tantum liberalioribus studijs recreatus, sed et me
pictura et sculptura mirum in modum cepit. Multa
vidi apud non unum, in nostrā provinciā, sed nihil
gratius videre mihi unquam contigit tuis istis Cime-
lijs, quæ tam facili & elegante manū a te perfecta.
Perinde rem gratam simul & iucundam feceris, si
pleniorem tuarum illarum elegantiarum inspectū, &
studiorum propiorem cognitionem nō negaveris;
nihil vicissim in mea bibliothecā (quæ mediocriter

&c.

& libris & tabulis instructa est) erit quod non et V. v. patebit. Vale Nobilissima & doctissima virgo, et hanc meam libertatem non alio quam syncero adfectu erga studia metiaris, cupio. Interim, salute dictâ, te et parentes servet summum illud numen, quod ex animo veneramur, diu incolumes & felices. Non. Junij Ex Musaeo nostro 1629.

Vestri ingenij admirator & cultor

Ar. Buchellius

Arn. Buchellius Caspari Barlaeo Med. Doct. S. P.

+ Ad litteras tuas eruditissimas, Charissime Doctor, protinus non respondi, non quod occupatior essem, multo minus quod tuas negligerem, sed consilio bono, nimirum ne tibi Amicorum tuorum legendis epistolis et ad eas respondendo impedito, molestus forem. Legi a. tuas et carmen cum panegyrico et adiunctis, ut tua eiusmodi soleo cum admiratione et delectatione maxima + neque me decipit amor, doctorum omnium iudicium et sequor, et albo apud me calculo comprobo. Tu unicus iam es in litteratura Belgica, qui poetae nomen sustines, silente

Divino

Divino illo Heynsio, cuius dignitas sublimior, nescio qua persuasione, a coelestibus Musis divortium fecisse videtur. Heroicus tuus stilus suo pondere materiam non aequat tantu[m] sed et, si ita me patrie loqui permitteretur, superat; sponte nihilominus fluit, et omnigena eruditione refertus est, nulla in numeris est coactio, nulla durities. Posteritatem sanè omnium Arminias, et quorum magnifica facta tam luculentis versibus tuis celebras, in tuo se aere esse, si ullam venturi temporis rationem habere velint, dilucidè agnoscunt, horum n. famam ad Aeternitatis templum egregio ausu transmisisti. Sed quo ergo feror, ut mihi assumo iuditium in re tantopere ingenium meum superanti, desinam potius quam frigidè laudem, ut cum gratiarum actione finiam, tenens iam librum tuum quem amplector cum rebus charissimis, et inter κειμήλια mea repono. Precor insuper D.O.M. ut illam tibi mentem de patria, de studiis, de Amicis bene vellemereri, diu conservet, et una incolumitatē ut possis. Vale cultissime Barlaee, et me qui te colit, inter intimos ama. Raptim Traiect. vi Id. Decembr. 1629.

Is qui hæc adiunxit, frater est virgunculæ istius, de quâ aliquando tecum verba feci, ut quæ huius ævi miraculum esset, ob ingenio et elegantiâ in literis, in pictura in linguis, cuius vitæ si hic adesset, ipsum tibi testem facere possem: hic in Gallia post non infelicitér versatus est, et iuditium tuum expectat de poemate quod in communi gaudio effudit. Is quoq: ut verum dicam, est qui me citius scribere compulit, tu boni consules et iterum vale quam diutissime a tuo

AB.

Di controverteretur inter nos Nepos doctissime utri nostrum responsum deberet aliqua fortasse ea res difficultatem habitura esset et post longam deliberationem fortean iudices ex veteri formulâ N. L. pronunciarent; eodem n. tempore utriusque postrema literæ scriptæ, eodem redditæ fuere. Sed hoc erit, nec tu nec ego patronum ea in caussa assumemus, verum rem omnem ex æquo & bono inter nos componemus, ita tamen, ut is qui præoccupaverit, aliquam in officio præeminentiam habeat, quæ tamen

facillime

facillime variatione factâ ad aequalitatem
reduceretur. Vos vis ut cupio bellè valere
accepi: ego quoque et uxor ex divinâ benigni
tate mediocri valetudine utimur. Fratris tui
res, quae non ignoras, in incerto sut, et miror
admodum, et miror admodum, ex Dordraco
illud scriptum tam exigua spe innitens. De
Induciis multas etiamnu sermo ē, milites
Germani paulatim discedunt. Qui mihi
arrideat Induciaru fortean quaeris? pacis
ac quietis si quis alius ego amator sum;
cum tamen posteritatem cogito, patriaeq:
libertatis firmamenta considero, nihil
perniciosius hoc tempore nobis proponi posse
arbitror: argta in promptu sunt, nec tu
ignoras, quae Rectores sodalitatis occidet.
Indiae in suo libello satis superque ~~omnibus~~
cunctis ob oculos ponunt. Sed quid? nostri
Proceres eo inclinant; et alii praeteritorum
immemores, Illud monstrum infelix sacra intra
palatia duci iam vellent; vereor itaque ut
Deus nobis iratus ad poenam consilia nostra
dirigat, nam quos punire vult eorum occaeca-
re mentes solet. Nil addo, ne in longum

excurrat

excurrat epistola. Inclusa haec velim per famulum ad Doct. Barlaeum cures perferenda; Si vero quid de studiis, Academia, libris apud vos, fac quaeso mecum dius participem. Et nos tui amantes redama; tum saluvant a nobis uxor, mater, soror, et tu imprimis affines charissime, ac valeant omnes quorum optime, quod Deum rogo V. Id. Decemb. 1629.

Tuus ex animo.

A. Buchelius.

Ex autogr. ad E. Vorstium.

Clarissime domine Doctor Vorsti, si quid in mansione mea situm est, cupio te quam optime valere. Sin magis intimum cursus precibus apud D. O. M. opus esse, precor ut omni in re quam faventissime te respiciat optimum Numen. Literas tuas per hortulanum nuper accepi, quas quo die scripseris iam nunc ignoro, etenim tuae istae Burae sunt, ego vero Delphis. Acceptissimum mihi, qd meo nomine Illustr. D. Comitem non dedignatus fueris tuis muneribus. Ego quantum in me erit non desinam amicos viros eo loco habere quo debeo. Nec plura instat n. D. Doctor Bontius discessu suo, quem tibi non minus meipso iterum iterumque commendo.

Vale clariss^me D. Doctor & me meosque tibi addictissimos semper habeto. scribebam raptissime xi. Decemb. 1603.

C. A. V. addictiss. Jan de Groot.

Ex orig.

S. Clariss^e Bucheli, librum Secretorum hunc cupe inclusum, cum proxime Ultraiecti adessem, deprompere non potui, festinatione itineris obiecta, quem tamen salvum, scedula hospiti vicino scripta per Jeremiam allegata tibi remitto ex Amsterodamo. Gratias pro familiari colloquio, et usu politicoru decentis renuncio; re ipsa potiores atque gratiores presto tempore

tempora suo. Tempus n. miracula Belgicarum provinciarum retrusa pandit, vel coniugio mix peccato, vel rege oppresso; quibus Inducias vestras obtentui esse credas. Caetera Jehova suorum electorum conservator, disponet. Mauritio principi Hagae comitum valedixi, nec valedixi, senatum reliquum praeter caes. maximus. Eis κοινον ἔσω. Comitia Ratisbonae ap: Germanos peracta docebunt occulta iudicia. O quam consultum fuit bene abstinere obsidendis castris et conflictibus oppositis. Transitum n. Rhenum et quidem regiminum fore opportunum magnis conatibus et effugiis, Tacitus provide posuit. In vicinorum Regum et remotiorum principum cum quibus necessitudo foederis occulti vel aperti Batavis intercedit, statum fluctuantem et pendulum. Valeas et vivas cum tuis optime Buzelli, diutius in Chro Jesu, amen. Χεδιασμένως Amstelredami 14 April. Ao 1607

Fred. Mich. Lotichius tuus ut suus

Vidi huius genituram Cent. 1. horarum Nat. (de notis) Jo: Rudolph. Camerarij in: XCVI. quae ~~de~~ ipso ibi dicuntur pro parte vera deprehendi, nec dubito si adhuc in vivis est, quin mente alienatus alicubi delitescat. ab hoc n. tempore horum praedictionibus de vaticinijs gravidum (relinquo), ultra non vidi.

8. Quid sapiens sapienti, ~~Clari~~ (id) ssime Buzelli, prodierit in Aulici congressu? tempestivum illi dat sacrum quum animus politica christiana religiose attenderit, occasionem

occasionem quambis actionis praeclarae vel commonstrando, vel robur mentis coeptum confirmado. Quod vir bonus Reipub. bono adiuuando [illegible] in collectaneis Belgicis transmittendo, adeo affecisti tibi tot beneuolum, vt mecum fidus inserau qui & per quos quibus minimis cordi respondeam. Sed mandat tibi candor [illegible] Germani oppignoratus, donec candido posteriorum operae fidem reddemire. Ingenium & beneuolentiam tibi parem ap: sympatriotas Belgas, nec vidi, nec audiui. Nescio n. quis liuor obsedit quorundam doctorum animos qui sibi sapientes, alijsque inuidentes, coronis bonum vel pungunt vel e medio tollunt. Qua vero adfectione mihi perspecta concredidisti aliquot secretiora monumenta eadem tibi nonnulla eorum salva restituo, et si possibile fuerit, tantum fidei mihi peregrino adhibe reliqua contrauertere Amstelodamum vsque sub fide Germana & Lotharinga fam. sacta: Declarationem patrocinij in Belgas Angliae publicatam ex iussu Sermae Elyzabethae si poteris dare, lubens vis, sin minus ad distribuendum eum alijs & Gallicis & Belgicis auferre permittas quaeso. Hoc n. sub saluo honore & fama conscientia bona, tibi recipio, si aliquamdiu subsistero, vt cogito, singula descripta dno Commelino typographo pnoto cum litteris meis relinqua a quo mercator tuus petat. Nouit n. Commelinus

nus me, quocum rod negotior. Quod ad acta pacificationis Coloniensis humanitate tuā mihi gratificari vole video, exemplari Belgico tibi relinquo. Si ate fieri nequit, vt Comelinum agam, vt exemplar simile vel eiusd. tenoris recipias bona fide. Cum vtz graue sit petere aliquid a viro bono & gratificandi prompto, me de necessitati hominum, qd scelere Reipubl. Christianae a tyrannide pontificis & Turcarum liberandae pr[illegible]antissimum hisce instrumentis obtensum patitor. Si qd horum mihi conquisiveris data opera cum Alphonsi Arrag. rege duplum obtinebis itemque ex ato Lotichii memoris obligato & qd praeclare possidebis. Quod ante fa[c]imus andax tibi praestantissime dne Burgheli declaratum volui. Χαῖρε πολλοστὸν καὶ ἔρρωσο εὐτύχει Τραϊεκτῳ (?) [illegible] calend. octob. A° 1605 Vltraiecti

F. Michael Lohrius
αὐτόχειρ

Ex autogr.

H. Wilius Theod. Cantero S. Dico

* Quod desubeuire aiunt ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς, vir doctissime vt pignus aliquod amicae detractum non minus diligenter amantes custodiant quam Romani suum illud palladium: idem nostro an nobis accidat; qui ἀκροάματα q ex sermone Lectombusq. Dni Lipsii collegimus, eo loco habemus, vt nunquam plautinus ille senex aulam

aulam suam tam sollicite asservarit, quam nos ista:
Ita docta eius dicta om̄a & notatu sunt dignissima;
quodque maximum est, vera sunt om̄a: ut quæcū-
que ex ore eius percipio, ex oraculo Apollinis py-
thij edita putem. Reliqua sic habeto: literas tuas
mihi salutares fuisse, non solum iucundas, in qbq.
me plena manu laudando plus amori indulges,
quam iudicio tuo. Amicitia tua ap: nos sancta
est, præ qua non mirabor mihi p Persarū montes
q perhibentur esse aurei; ait Plautus. De
studijs libenter tecum loquor: quoniam tum
iudicandi munere multum præstas; nec rerum
ciuilium iudicium dico solum, sed etiam hoc litte-
rarum, qui semper totus es in historia; cuius
assiduam lectionem in medijs aulæ fluctibq pro
bono nullus intermittis. Censorini libellus
nondum prodijt, nec in Indice extat: Brissonij
liber ap. D. Lipsium est, quem mihi ostendit,
sed immenso prætio venditur: Ad locos meos
vero quæ addita sunt a D. Lipsio, nondū accepi:
quæ tum accipero quam citissima potero
tibi mittam. Et cui potius quam tibi?
cui cupio om̄a. tua n. in me officia mirranda
vita puto. Ego brevior in scribendo fui, & in
re fortasse negligentior, quorū illud tem-
pori assignabis, hoc postremum amicitiæ
cuius propria quasi nota libertas & ex li-
bertate

bertate non magna accuratio. Vale vir doctissime, salutant te plurimum dns Lypsius et dns Hueranius aliiq Lugduni Bat. prid. Kal. Jun. A° CIↃ IↃ XXCIII.
Tui studiosiss. H. Wiltius.

scripta haec epistola a iuvene et adhuc scholastico, ad virum natu multo maiorem, graece et latine doctissimum, sua praeterea et maiorum suorum dignitate venerabilem, parum decore aut ex dignitate: quod tamen tribuendum rudi adhuc aetati parum intelligenti quid ex officio et civilitate inter tam differentes intercedat partes ut deceat.

Weltius de praecisione pollicis eorum qui militiam detrectarent ex Marcellini lib. XV. de Gallorum moribus ad Festum, Murconem ait a mora et decisione. Loquitur n. Festus hic de decisione pollicis. Locus sane obscurus, nec ab ipso Scaligero intellectus. Decuriones coloniarum in Suet. Aug. 47 erronee scriptum putat vir doctiss. sed parum putat Weltius ex Varrone lib. 1. de re rustica et Jul. Caes. lib. 2 bell. civilium: Cohortes duae quae colonicae appellabantur. Plinius, colonicum genus. Frustra Torrentius se torquet in hac voce. Weltz ad Canter. A° 1583.
Idem ad Theod. Cant. 4 Id. April. 84

Amo C. Plinium, et in eius epistolis dum saepius sum quaedam annotavi, quae quoniam iam nulla occasio est, quaeso mihi accuratius dispicias. Tu n. ingenium ad ora in numerato habes, ut in his opis expers merito

vito opem tuam imploro vir plinius lib 1. epist: petis ut fratris. Habet auiam maternam Sorianam procula me municipio patavino: locus perspicue corruptus, quem ita de opinione emendare conabar, Serranam Proculā e municipio. Lib 2. epist 1. de Virgin. Rufo: Cæsares quibus suspectus atque etiam invisus virtutibus fuerat, evasit. reliquit se incolumen optumum atq amicissimum tanquam ad hunc ipsum honorem publici funeris reservatum. hæc in vulgatis concepta lectio fuit: at corrupta, mihi ut aspexi patuit; nam legebam insistens vestigiis scripturæ: Reliqua sen. incolumen, id est Senatum. vulgatæ porro lectionis error si quid id scire refert, ortus est, ex brevi ratione scribendi sen. ex quo mi[...] fecerunt. Vod[...] lib. epist. heri a Senatu. Heri a Senatu vestricio auctore, spurinnæ triumphalis statua decreta est. Videor ut hæc fædè sint transposita: et sic scribenda Vestricio spurinnæ principe auctore, nisi fallor animi, sentia bona. Addam huic corollarii vicem alium locum qui vulgatis etiam vitiosa legitur Lib. 7. epist Torqueor. Torqueor quod discipulum optumæ spei amisisti, cuius morte impedita studia tua quid nesciam? Sed nihil mihi in posterum divini atque humani credas, nisi verum est, quid ni sciam.

D. Pet. Scriverio. Ar. Buchelius.
S. P.

Bene cessit mea mihi temeritas, Scriveri amantissime, vel potius importunitas eius qui meas ad te curabit; addam quam feliciter operata De Amstelijs. fuerit mea punctura, (ita n. ludicre placuit) quae tam longam Epistolam a vobis extorsit, quod plures antea literae non potuerunt. Sed ignosce mi Scriveri. Ego amplector ingenium tuum, amo mores syncrezos et apertos, scis quod qui amant timent, etiam no timenda sunt

Est res solliciti plena timoris amor.

Male me habet negotia tua, quae te tam diu compeditum tenent, et vi quadam, ita sentio, veluti avellunt a tam dilecto Musarum choro; ita inquam vere sentio, ut paratus sim emendare, si quid in eam rem inclementius dixi. Sed non omnibus tempore oia licent, aut conveniunt; haud pugno; vita n. haec variaru rerum et saepe diversarum atq: etiam adversarum mixtura est; non ad unum aut eundem semper limamus scopum, neque in Elysijs hic campis vivimus: habent hereditates sua negotia, habent res familiares; partem vitae

nrae

nrā patria sibi postulat, cura nonnulla liberis impendenda est; At interim amici non ōīo negligendi, his suum quoq: ius est, quod nolentibus auferri non pt neque debet. Sequuntur nos molestiæ nostræ, satis scio, nec eæ nos deserent, quamdiu vita aderit; Expertor est id ego, qui in summo otio ut quidem aliis videtur, interdum sum occupatissimus, et turbas quam maxime fugiens, obruor quandoq: negotiorum multitudine. Verum ad Amstelios veniamus de quibq in meis tetigi, nempe tertium me invenisse Gisebertum, cumque non perinde senem, ut annales faciunt, qui Velsianæ coniurationi particeps fuit: quod scedula adiuncta, ut ego arbitror, apertum erit, ut in sequentibus paucis insuper explicabimus. Anno Chr. 1176 nominatur Giselbertus de Amstelle et is forte idem cu dno 1
Giselberto de Amstelle milite qui vivebat aº 1235, et quem primum statuo. Giselbertum vero iuniorem de Amstel militem, qui 2
eodem anno 1235 eidem negotio nempe de limitibus apud Cortenhovios constituendis adhibitus fuit, secundum facio, prioris fil. quod dubitationem vix habet. Sequitur aº

1252.

Aº 1252 Giselbertus domicellus de Amstella
quem iuvenem eo tempore, needum militari dignitate ornatum, tam sigillum quam verba diplomatis satis ostendunt; atque hunc tertium dico, eundemque credo inter coniuratos postea fuisse, ac tempore caedis Com. Florentii LX annis maiorem; huius etiam fratres Arnoldum et Wilhelmum puto, qui ab Arnoldo Helstinii ortum habent, cui ante coniurationem illam filii Giselbertus et Arnoldus, a quo posteriore Benscopii prodiere. Nec est quod huic meae opinioni valde opponi potest; nisi forte huic mortuo superbixisse patrem, et ad decrepitam usque aetatem vixisse; quod quidem fieri potuisse etiam non eam inficias; verisimilius tamen est, et naturae ordini convenientius, si parentem iusto ordine filio locum dedisse credamus: nam et ita secundum
90 hunc Giselbertum lxx aetatis annum attingere potuisse constat, et vix credibile est decrepito adeo seni tantum adfuisse animi

ut/c

ut se tam periculoso negotio ingerere voluisset, cum sua aetas, nisi omnino delirat, meticulosa semper esse soleat: adde quod sigillum, quo usus ultimus Giselbertus aliud sit ab eo quod fuit Giselberti 1. aut 2. Neque illud praeter morem senum, qui non facile consueta sua sigilla mutare solent, ut multorum me exempla docuerunt, qui malebant inferioris ordinis videri quam sigilla quibus in iuventute usi fuerant iam senes facti mutare, temere mutasse dicendum est. Alterum restat scrupulum: quod paulo post tertium hunc Giselbertum nominatur Giselbertus de Amstel Can. Marian. quem hunc domicellum fuisse, existimare quis possit; sed haec credere me vetant, quod si is a parentibus destinatus fuisset sacris, ut tunc loquebantur, id iam a tenera aetate factum fuisset, nec domicellum, id est, heredem futurum et quasi iam dominum ac inter filios natu maximum, praeteritis aliis, eo compulissent ut deserta hereditatis expectatione certa iam spe, vel nunc a patre iam mortuo vel proximo pallium sumeret. Ideoque magis eo inclino, ut quartum caeteris adiungam Canonicum illum. Atque ita haec omnia, et naturae et tempori magis convenient.

convenient. Illud pene praeterieram, annum circa 1267 tres fuisse, D. Gijselbertu[m] d[omi]n[u]m de Amstelle, D[omi]n[u]m Wilhelmum item et Arnoldum, atque hos ultra 1300 annu[m] vita[m] produxisse; quos Macrobios admodum fuisse oportet, si uno eodemque patre, circiter a° 1235 annis gravi, nati, ad eam quam dixi aetatem pervenissent. At vereor me nimius ut sim, proinde desinam, si prius te ex animo salutavero, cui o[mn]ia salva sanaq[ue] a D[e]o comprecor. Vale Scriveri doctissime amicorum amantissime, et me ut soles amare perge. Traiecti raptim XII Kal. octob. a° Chr. CIƆ IƆCXXVII.

Ar: Buchellius Cl. V. P. Scriverio
S. D.

Literas tuas, Doctissime Scriveri, hodie accepi, cum meas literas heri ad te missas, iam in manibus tuis haud dubitarem. In quib[us] satis prolixe, nescio an satis explicate, quae volui explicui. Signa horum trium Gijselbrt[orum] nonnihil, ut puto, lucis huic rei allatura, si videre cupis, moneas tantum, curabo ut ea habeas actutum sed mea, ~~sed mea~~, id est, rudi manu delineata

delineata, vel saltem intra octiduum, hic eo n. Leidamme profecturus sim, & lras a nepotibus cam in dies exspecto. Interim de Harlemea familia, quae festinanti et aliud agenti obvia erant, mitto; non tam quod credam ea te latere, quam ne officium meum aut diligentiam desideres. etc.

Vide Charissime Scriveri, quid non rogarum coegerim, ne voluntati tuae adversari viderer. Rogo etiam te pariare ea, in eo meum ut velis, et adfectum saltem quem adfero, adspicere. Vale vir Doctissime, quem vere merito delicias meas voco, utpote cuius ab igne veternu[m] meum excuti sentiam. Vale inquam diutissime, ut rebus tuis, patriae, Musarum, etiam nobis superesse possis. Raptissime Traiect. vet. X Kal. Octobr. CIↃ IↃC XXVII.

AR. BUCHELLIUS CASPARI BARLAEO MED. S. P.

En tuus ad te liber, Barlaee Doctissime, redditur, quo iam usus sum tua benignitate satis. Delectatus sum sane tanti poetae sublimi illo spiritu, & sentio eius Genium in te feliciter

μετεμψυχωσι derivatum. opto vero ut etiam ad
posteros tuos hereditaria felicitate descendat
et Barlaeorum familia fata ingeniis caelestibus
simili spiritu per longum tempus permitt.
Caesarem apud me retinebo per hanc hyemem
quem tamen nexu tuum, haud solvo, nec
manumittam deinceps, nisi te communi patro-
no approbante. Si tempus aetas valetudo
permitterent, ad nuptias Insignis nostri acce-
derem: sed ea non debent mihi esse tanti
ut cum dispendio sanitatis iis vacare velim;
propterea congressum etiam nostrum differam
in aliud tempus commodius interesse erit.
Interea me aliquando tuis literis invisere
non dedignaberis, quae facundissimi tui
oris interpretes, levabunt mihi desiderium
vestri. Ad eas nuptias divinas ego forsitan
tuas Musas elicuissem, si adire ibidem inte-
grum fuisset. Sed nescio quo frigore illi
nostri congelati tantam divinitatem haud
suo pretio aestimare norunt; ego contra
ut Aquila ad eas incalesco, & nescio quid
caloris in me renasci sentio, quoties tuos
legere versus contingit. Sic trahit sua

quemque

hominum moris, ne oibus vel sic in iis satisfecerís. Sunt n. quibus Relligionis velum ss. vel manifestissimis praetenditur mendaciis, quod oibus censuris superius arbitrantur. Sed ad rem venio, Vir humanissime, pauca inter legendum notavi, inter quae et typographi errata et talia, quae veritati fucum facerent, vorum hic specimen adiungo:

pag: 446.

De Beka ad finem: ac praetexit usque ad annum CIↃ CC XLVI, quo & ipse in terris morabatur. hic in numero erratum, et C omissum, nam vixit post annum 1300, et Cronicon suum ad Ioem Arkelium Epm perduxit, ad annu nempe 1345, teste Tritemio. Ms. meum exempl. ultra annum 1380 procedit, sed ab ab alio quedam assuta opinor. Idem Tritemius in floruisse tradit circa annum 1348, Gesn. in Bibliothe. aº 1350. Pantaleon Basil. 1340.

pa: 814.

In lucem primus protraxit B. Furmerius. at erroribus adeo plenum, ut vix linea in toto libro sit integra: neque sane eo nomine illi multum debemus, cum quibus facilè in tantâ copia Exemplariorum Ms.^torum pessime descriptum, lucelli tm spe, in lucem

protrudere, potuisset: et absque dubio eam meliorem cum auctorem haberemus, nisi haec vna sedulitas fecisset. Ego in tantillo libro aliqua centena errata residetur, q nullo modo excusari poterant, idq: cum curasim tantum perbolueret d Gruterio instante, ac vrgente vt Francofurtum mitterem. quid a. de meo hoc libro factum sit, nondum intelligere potui, vt neq: de Heda meo, ad quem quaedam etiam notab[…] eram, quarum notarum nonnulla ex aduersarijs collecta vna cum meo exemplari ad D. Scriuerium mea[…] mit missa sunt

pa: 839.

Johannes cognomento palaeomidorus. Videris hunc Johannem alium facere a Joh̃e de Aquabitri cuius pagina 529 memineras, cum tamen temporis, patria, ordo, scripta conueniant, nec alium praeter vnum Johannem Aquabeteranum reperiam, hos vnum et eundem sentio, vt et mecum Andreas Valerius, qui ante tres quatuorbe hos annos in lucem dedit Louanij Bibliothecam Belgicam

pa: 838.

Autorem huius polyphili indicant literas capitales quas colligi in hunc sensum: POLIAM

FRATER FRANCISCUS COLUMNA PERAMAVIT. liber hic meo iudicio thesaurum continet antiquitatum et elegantiarum quem Venetijs editum ap: Aldum refert Gesnerus Italico idiomate nec eum latine extare puto. Meminit eius ~~....~~ Benedictus Curtius in ~~Arresta~~ Comm. ad Arresta Amorum.

eadem

Cyriacum Anconitanum nondum vidi, sed audivi non optima fide edidisse inscriptiones, verum plurimas finxisse, didici ex doctiss. viri Ant. Augustini Dialogo xi de numis et antiq. inscrip. qui hunc Annio Viterb. ea in re comparat.

pa: 827.

B. Corius a.o 1485 annorum fuit 25 ut in praefatione ad Ascanium Sfortiam Card. ipse scribit. Idemque edidit vitas Impp. Ro. a Caesare ad Barbarossam quas ad finem operi historico adiunxit sed Italice conscriptas. promittit et Librum de vitis philosophorum, poetarum et mulierum illustrium, qui an editus sit, ignoro.

pa: 803

Sed in Reuberi editione libri sunt viii. habeo ego eius operis editionem in fol. Bas. ap: Pernam a.o 1533. octo tantum libris constantem.

pa: 799.

Rexisse ecclesiam Remensem annis XXVII. Redonensem scribendum, cum nullus Marbodus hoc tempore fuerit Remensium Eps: errorem etiam sequentia

verba

verba satis attingunt.

pa: 796.

pag 327. atque omni etc. Certe mirum videtur
Sifridum Petri tam mordicus propugnare
suae gentis fabulas, cum vir fuerit alioqui
doctissimus, & iudicij, praeterquam in patria
hystoria, cetera boni: hunc pertinaci
studio sequuntur Furmerius & Hamconius,
quos ego triumviros fabellarum patriarum vocare
soleo: Et utinam hi non suos invenissent
asseclas, qui non contenti sufficit suam
historiam conturbavisse, nisi et divinorum
res eiusmodi figmentis quoque involverent.
Plura attexerem, nisi dicerer haec in re
magis utiles vobis horas adimere: neque
haec alio animo quam iuvandi scribo, cum sciam
non omnia omnibus eodem tempore patere,
neque tu doctissime vir aliter haec rapies.
Conatum saltem inspicies scio, etiamsi nihil
alicuius momenti praestiterim. Addo tantum
indiculum auctorum quos nescio an videris
etc. Sed iam satis superque tuam patientiam
exercuimus. Si tamen haec vobis non ingrata
aut molesta fuisse intellexero, plura in
missurum recipio, summi n. beneficij instar
erit si sensero vobis vel minimum profuisse.

Vale

Vale, vir doctissime et me tui amantem redama
ac salve, et rem mihi gratam te facturum scias
si a me salutem D. Buchelio dicere non grave
fuerit. Traiecti calamo festinante X Kalend.
Decembris. a° C. 1627.

Ar. Buchellius D. Ger. Vossio S. D.

Quae nuper, vir praeclarissime, dedi, et confuse ut
inter legendum occurrebant ad historicos tuos
Latinos notata misi, an placuerint nescio; ego
saltem animo bono et sincero in iis versatus sum.
Et nunc insuper hos libellulos cum ms. meo Dn.
F. Vorstio, qui aliquamdiu hic apud nos fuit, mitto
tui dispiciens, si quid in iis a vobis inversum aut prae-
missum, quod instituto vestro servire possit. Si Deus
mihi vitam servaverit incolumem, forte an post
paschatis festum Leidam excurrendo vos invisam,
quando coram repetere potero, sin alia occasione ad me
redibunt. Vale V. doctissime, Academiae vestrae or-
namentum, meque tui admiratorem ingenii simul
ac cultorem, amare perge. Ingressum novi huius
anni ut et exitum vobis opto et precor faustum
ac felicem. Utinam et Deus O. M. a patria aver-
runcet ac amoveat saeva quae imminent. Tr-
in Batavis III Id. Januarii 1628.

Ar. Buchellius Casp. Barlaeo Med. Doct.

Literas tuas, clarissime ingeniosissimeque Barlaee,
una cum capsula Anglicana accepi, et signum amici-

ti

ki antiqui caerâ in eâ expressum vidi quidem, sed me
non eum esse, qui post tantos labores quid aliquid
veritatis adferre ad hanc rem possim, facile agnosco,
in hâc saltem debilitate oculorum et memoriae, quae
quotidie invalescit imo omnis conatus post hos non
nisi temerarius videri potest. De literis tamen quod sentio
sic habe; eas mihi videri non Barbaras sed Graecas
cum vox ΠΑΝΔΩΡΑ sit notissima, et hae literae Β. Τ. 8
3 mere Graecae sint; aliae vero inter se connexae
et implicitae ex eo genere quas Galli entrelassées vocant
quarum fortasse aliquis in Graecis versatior sensum
vel colliget vel exprimet. Symbolum ipsum multis
explicare supervacuum est. Nam licet nocturnae
aves pleraeque infaustae sint ominis, noctua nihilominus
assidua fere Minervae comes, melioribus auspiciis ab
antiquitate excepta est; victoriam nimirum ubi et tu vi-
disti significat, et profundae prudentiae indicium
est, cum sua industria haec avis se tueatur contra vim
maiorum, et visu acutissimo vel in densissimis tene-
bris omnia perlustret. In qua sententia multa ap: Plinium,
Pierium, Gesnerum, Beranum item in Hieroglyph. alios
extant. Ipsaque adeo Pallas noctuae simulachro in nummis
antiquis exprimuntur, ac ut Atheniensium moneta vocarentur
Sextantas: Ant. Aug: nummus Antonini Pii, in quo Jupiter
Juno, Minerva, avium Aquilae, Stilicet pavonis et noc-
tuae imaginibus denotantur. Poemata tua audii expecto.
Capsulam vero ut bis, cum nepote I. Vossii remitto cum faustis
novi anni votis. Vale. Traiecti III Id. Januar. A. C.
1628.

Ex lris Johis Wilhelmi Haerlemii Jesuitæ.

Demum hoc addam, quod superioribus diebus a viro primario mihi sit scriptum: Seminarium Vltraiectense quiescit in sinu Archiepi; excitate quæso, excitate, vt seminarium ac epm, estis ibi multi viri docti et pij, inter quos præcipui quos salutatos tecum cupimus; experimini qd potestis. Deus aderit. Ad. M. Ger. Wyckerslot.

Ex alijs eiusdem

Vitam S. Wilibrordi accepimus scriptam p D. Gozeam sed expecto qd D. Noortwyck eandem cum aliorū quorundam Hollandiæ Aplorum vitis aliquando prælo dabit, vt in publicum ad coem vtilitatem nræ patriæ edet.

Rodulphus Real. nepos Gerardi Wyckploti ad auunculum suu aº 1578 18 cal. septemb.

Jam duobus annis Compluti commoratus iuri Canonico operam do; cum n. pro vltimo fine habeam vita scilicet ecclesiastica ac sacerdotali tande deo seruire, ac placere studium hoc iuris canon. tanquā conuenientius medium elegi. de iure a. ciuili nulla aut exigua admodum hic habetur ratio, vtpote quod ex constitutione fundatoris in hac Vniuersitate nec Legitur, nec legi pt, nisi fortaßis in domo aut collegio cuiusdam priuati quare hic non nisi alterius, scilicet can. Juris doctores creantur, idque x aut xi tantum anno. Modus a. studendi in hac vniuersitate hic est.

fundan.

Inchoantur lectiones generaliter in qualibet facultate postridie Lucae .i. 14 cal. Novemb. Legitur continue sex mensibus usque ad 20 Apr. eo tempore praeacto unusquisque se ad patriam confert ac reliquum temporis usque ad festu(m) s. Lucae ibi peragit. Non quod toto eo tempore non doceatur, sed frigide admodum, sicuti in vacationibus solet, eo modo v annis peractis volenti recipere gradum Baccalaureatus, licitum est; quo suscepto, ac aliis quatuor aut quinque annis, una cum examine ac disputationibus transactis ad gradu(m) licentiae admittitur: inde mediantibus illis facile statim ad doctoratum evehitur. Idem est in Universitate Salmanticensi, nisi quod in ea et cum grandissima curiositate tam leges quam canones doceantur. In reliquis u. cum hac Complutensi conveniunt.

Fabius 1567 in Jul.

Hic nihil habemus, praeterquam quod audiamus in Gallia omnia esse pacata. De Episcopatibus et incorporatione Abbatiarum Brabantiae nihil audimus palam fertur omnia esse sopita, et in postremo conventu candidatorum eorum equitum aurei velleris omnem spem Episcopandis esse sublatam, cum decretum feratur non expedire hoc seculo novam inducere mutationem.

In litteris Jo. de Hogelande

Gerlacus ab Amerongen in festo D. Stephani proto-
martyris sub hora vi circa vesperum missa
et ut fertur proditorie trucidatus est e regione
in coemiterio Ecclesie maioris, non procul ab e-
dibus R. dni Utrarii sui patrui, multis vul-
neribus confossus Ao 1574. 2 Januarij.

Ad Buchlium.

S. P. Facit singularis tua humanitas, ut quos
tu diligis, dignos amore iudices, ornesque splen-
dido tuo testimonio; at ita quidem ornes, ut dilecti
nomen mereare magis quam oratoris. Id dico
quoniam postremis tuis literis ea mihi tribuas,
quae, ut liceat optare, certe agnoscere non licet.
quanquam benevolentiam erga me tuam liber
complector, verissimeque profiteor, qui te quam
ego magis diligat aut amet, habere te
neminem. Adolescens, quem tu mihi commendasti
non potuit non mihi esse tua commendatione
gratissimus. Ab eo intelliges, quid consequutus
sit, quamquam grave mihi fuerit, non esse in
arbitrio nostro reliqua concedere. Sed eius
posthac a me diligens habebitur ratio, ut et
eorum omnium, quos tibi charos esse intelligam
si qua re studium meum usui eis esse possit.
Vale, et me tui amantissimum ama. Brux.
prid. Kal. Decemb. 1577

Tuus quantus quantus
Joannes Richardotus.

In lris fors Wintershoui ad vander
Burchium Dec. d. 13 Mart 1595

Feu son Alteze a son trespas auoit recomandé le gouuernement du pays au compte de Fuentes pour l'absence des S.rs du pays, et les prouinces walonnes ne le veulent aulcunement recognoistre pour gouvr. et comme les Sig.rs du conseil allarent congratuler au comte de fuentes, Monsr d'assonville n'a pas voulu y aller, et n'y aat esté depuis, tellement qu'on ne sçait ce qu'en adviendra

Ex lris Meursii ad Lanck.

Audi rem miram et plane horrendam: natus est Roterodami XIII cal. Febr. infans masculus, cuius anteriora testudinem, posteriora plene lineamenta humani corporis ora referebat, caput grande, in ore dentes duo ingentes precisoris et vixerat aliquot. vixit horas pter propter duas. Mirum, nisi obscenum hae res omen portendant: quicquid id sit Deo in manu est. Nos quidem parati ferre aio forti et christiano, certi optime commeruisse peccatorum nostrorum multitudine et feditate

Clarissimo Doctissimoque viro D. Arn. Buchelio S. P.

Quod amantissimis prioribus literis tuis no responderim, amicissime Bucheli, a verecundia fuit; nunc gemina flagitatione pulsatus non ausim differre, Itaque fateor: scripsi vitam S. Willibrordi; eamque ex fidedignis auctoribus, literis, ac diplomatibus

servato

serbato ordine, quantum fieri potuit, temporum continuatam, addita chronologia, mea manu exaratam tradidi D. Heriberto Rosweydo, ut consideraret, emendaret, ac vel meo vel suo nomine si ita videretur ederet. Ille Abbati Epternacensi vocabit; deinde ad suos Duacenses misit. Quid porro de ea actum sit, ignoro. Non credo tamen typis extare; nec enim me lateret. Si penes me esset vel certe exemplum, mitterem lubens, et censuram tuam quovis ambitu sollicitarem. Nunc forte periit, aut latet, et privatis cuiuspiam studiis subservit. Si per haec bella liceret, inquirerem: Verum sublatis commerciis nec vel literae eo pertendere possunt. Antiquitates in scripto illo, quasdam huius Comitatus, et vestrae urbis ac dioecesis attigi, proque mea mente declaravi. Sunt quaedam etiamnum apud me in schedis; sed ita turbata ac interpolata ut ipse vix dignoscam, nec vero admodum libet retusus stimulo, quem vestrae olim dignitates in me concitaverant, et ad alia conversus studiis, Optime Bucheli

Non sum qualis eram bonae
sub regno Cynarae.

Tuae vero diligentiae faveo et si me Amaryllis
vestra

vestra, ut quondam habueit, præsens aliquid tecum
auderem, et in quantum liceret, sub ipsa starem
acie. Nunc tantum vota supirant: sed tamen
circa Julium mensem, si vita suppetat, cum
liberis meis apud vos ero, et forsitan vel ex
congressu vestro, aliquid ex veteri flammâ
accedet, et rebiviscet amor qui ad talia
intepuit: ad talia inquam, non enim unquã
erga te; sum enim et ero clarissime Buscheli

Addictissimus tibi Amicus
Gerardus Sandelin.

Dolphis a° MDCXXVIII.

Ex literis Henrici de Grouff ad J. Lips.
scriptis ses consessis per
modum.

V. (imbecilliori mulcendo stomacho est) adiungo, quod velim
gratum tibi acceptumqꝫ esse: animum tamen mittentis,
sive affectum, multo magis, quem etiam nollem V. humanitas
pro parvitate muneris metiaris: sed, non aliter carum eũ
habeas rogo quam ego lectissimos tuos epistolarum libellos,
quos et in sinu quotidie gesto, & singulis momentis me-
cum exosculor: adeoque iucundissima eorum lectio, ma-
teriarũ amœnâ varietate, mihi perplacuit, et uditiũ
in me auxit, ut fatear, in perpetuum tibi debere. Etiã
cum voluptate nuperum tuum in Dialogistam legimus.
cet.

Ar. Buchellius D. Caspari Barlaeo M.
S. D.

Clariss^mo^ D^no^ Doctor, cum nepos meus D. Josephus Vorstius I.C. ad vos esset abiturus, eum sine literis meis dimittere nolui; et quamvis quod magnopere ad te scriberem, non haberem; illud tamen ipsum scribendi materiam praebuit, quod eadem deesset, ut vobis exemplo meo probem, dandi ad me literas, etiam cum nulla scribendi caussa est. Hoc n. Barbara exercitissima, mihi persuadeo, scribere volenti nunquam poterit deesse materia maxime cum ad amicum: vel una salutatiuncula vicem epistol. magnarum supplere poterit, cum ex affectu amor potissimum aestimetur. Ita vero inter amantes comparatum esse video, ut nihil acceptius, nihil iucundius ipsis sit, quam quod ab amante proficiscitur: nec me erga vos amor, in senili hac aetate deficit, nec imparitas annorum affectum minuit: amo enim pulchritudinem ingenii & morum suavitatem, et amavi ab eo tempore, quo primum mihi innotescere coepisti. Te a. mutuum reddere non diffido, imo etiam mihi persuasum habeo, quod et re ipsa expertus sum. Forte hac aestate nos videbimus, et colloquemur amplius; facta n. hyeme a calore animum et vires resumo. Hymnum tuum et de Argo Batava carmen et accepi et legi, proque iis gratias egi; si quid praeterea molliris fac quaeso me certiorem, quum scis inter ingenii tui cultores non postremum. D. Coloni filius de

declamatiunculam dedit, quam legi, nec displicuit, at malo istos ejus versibus expressos vidbesse, in quibus lascivia illa laudum ornatior et concinnior, et tanquam in natiuo solo herbis uberior apparet. Sunt et qui lacinatula lingua et cantiunculis, sunt qui celo, magna illa Neptuni prolem in caelum tollere conati sunt. Sed ab ordinibus patriae munere eam donatus est ipsi digno, modo extet is eo, quo hactenus fuit. Nam saepe, ut vulgi verbum est, honores mutant mores. Vidi pridem numum honorarium a proceribus nostris cudi iussum victoriae Nattalis Fid. monumentum; a me petierat inscriptionem artifex, feceram, notasque et fracta verba miscueram, quo spatium illam melius caperet, addito ipsius Heynii elogio in limbo adversi lateris ad Ovidianum illud (nisi fallor) alluseram Incidit in casses praeda petita meos. Sed interim a Blaumundo ex ord. collegio ipsi missum est scriptum aliud epigramma in quo nulla Heynii memoria esset, ex limbus notatus visu vacantius iterum non tam ferro quam auro valere. Aureci aliquot c Kal. Val. cuduntur, duo Heynio et Lonchio destinati, vellem et tibi, ut meritus es eleganti tuo carmine, unum mitterent, verum ex numeri paucitate dubito. Si ego ab artifice impetrare potero, vel numerato argento curabo argenteum a me habeas. Interim mi D. Barl. te cum tuis optime valere et laetari in Dno opto, ac meum in amore parem.

v Kal. Apr. 1629 Iz.

Ex autogr.

S. P. Clariss.e Bucheli; Utar benignitate tua, et impetrabo per eam librum istum manuscr. quem apud te nuperrime vidi, ad aliquot dies. Erit eius apud me rata custodia, et fidelis restitutio. Itaque rogo ut huic meæ ancillæ eum velis tradere. Me et mea tibi pari beneficio, si quando res postularit poteris deposcere. Vale IX Novembr. A.o MDCXII. *

G. Sandelin

Ex autogr. ad Ev. Vorstiu doct. Med.

Salue amicissime, Scripsi ad te hac nocte in quo statu res meæ sint, te a solum a tota familia desiderari et quidem avide, rogamus iterum te iterum atque iterum affectæ miserandæ puellæ. quod si votis nostris ardentissimis annueris, quod te facturum confidimus, maxima gratiam apud magnos amicos inibiris, hoc a. quid sit habebis coram. Rationem vero ad nos veniendi habes meis prioribus litteris, si eas habes, nunc accipe secundam et magis commodam nimirum ut currum conducas Lugduni qui Noviomum usque vehat, quod habebis v aut vi fl. si solus sis, invenies hic tuum huysu van Jacob van forest Secret. van m. H. de Staten van Noort Hollant. Obnixe rogo ut nobis *

Hor.

hoc beneficium praestare ne gravaberis; certo tibi persuasum habe te una eademque hac opera multis simul gratificaturum. Vale raptim e Batavorum solo hac IX Augusti CIↃ IↃ CI. Tuus nexus Cornelius Pynacker

ex autogr.

Hadr. Ad Adria Vander Burch

Vir nobilis & doctissime.

* Exposui D. parenti meo consilia illa tua bona et salubria utrique parti. quae illi ita placuere ut ea primo quoque tempore exequi statuerit adhibitis in consilium et auxilium multis cum aliis viris et Iureconsultis qui non huic vel illi, sed utrique dicto partibus perpurgatis auribus dabunt operam, et qui tecum iustitiam amant puro puto animi affectu, paci et tranquillitati publicae student. Ecquid tibi dicam nos de ea peculiari ubi iustitiam maximum rerum publicarum fundamentum contemni et vilipendi video, ubi iura leges privilegia, maiori vi et potestati cedere. Video in isto quae iamdudum hoc nostro de negotio scripta deliberata, statutaque et paene iudicata in supremo Mechliniensi consilio sint: Hac etiam nunc habemus, sicuti sacra sancta, quae si palam proferantur, multos fore

stio, qui vitiligant, qui non iudicio sed morbo
causam meam volunt infirmare. prehendimus
rogamus obsecramus omnes ut nos in Iudiciu
vocent, vel forum aliqd. concedant, venimus
ambulabimus sequemur quocunque volunt:
Sed recusant detrectant omne forum praeter
suum. Quare nisi ex tuo consilio tanquam quie-
to et sereno coelo phoebus aliquis appareat,
qui suis concordiae radijs dissipat tandem
aliquando has nebulas contentionum odiorum
et inimicitiarum, oro metuendum est me in
maiores dissidiorum turbines et tempestates
excrescant. Vitanda est quidem improba si-
rena, dissidia. Sed vitandae etiam causae et
origines earundem: Nobis quidem ista sed
haec illis. Tu, mi affinis, aliique viri boni efficite
ut utrumque eveniat, siquidem a vobis pru-
dentia et persuasionibus fieri poterit. Nolo
faveatur parti nostrae; neque te huc inducat
affectus, amicitia, affinitas. Sed ut in comme-
dijs solent coturnos aptare utrique pedi
ita tu iudicium, ingenium, animum utrique
parti. Nos iamdudum non ex tuo solum con-
silio, sed ex propria etiam voluntate fuimus
in utrumque parati, vel ex stricto iure boni
et competentis (ut aiunt iureconsulti) iudicis
sententiam expectare, vel ex bono et aequo
arbitris

arbitris nos subijcerel. Tu etiam illos move commove et induc, quantum poteris, in eandem voluntatem et rate consilio prudentia tua. Ita a bonis oibus, parique et tranquillitati publicae studiosis, ab ipsa denique patria solidam inibis gratiam. Nos vero quod solum nrae opis est tibi pro humanitate tua agimus et agimus gras merito maximas. Verum ita ut apud deum fidei amat, sentiendo copiosius, quam loquendo. Rescribe aliquotus litteris meis etc. Vale plurimum a me et dnis parentibus meis Asperae ipsis Idib. Febr. CIↃ IↃ XCV.

Tuus affinis
Gedeo Boetzelarius ab Aspera.

In alijs lrs eiusd. ad Lamb. van Burch a° 1595 scriptis

Quod vero ex fine illo tuae in nos humanitatis et benevolentiae offers ac promittis, ut opera tua et inprimis D. fris tui recuperemus usum bonorum q in Flandria habemus, non ita mirum videatur tibi, qd hactenus eadem re nihil certi a parentibus meis deliberatum constitutumque fuerit, qm non nisi impetrato comeatu ab Archiduce nostrum aliqs eo abire velit, & caeteroqui residentiam suam istic locorum periclitari nolit bonorum causa, quae vana & ferra mobilia sint

illa

illa sancta constans æternaque haberi debeat. Si quid tamen hoc in negotio, vel alio quocunque tua nos prudentia, consilio et opera iuvare queas, id ita facito, vt te facturum pro certo confidimus.

ex orig. ad D. Balduinu a duuch comend. et Baliuu S. Catharinæ.

S P. Scripsissem ad te de rebus Cæs. m^tis^ profusius, sed oia certius enarrat vobis Illustris et inuictus Germanici exercitus dux. D. Comes a Buren decus et ornamentu perpetuum suæ posteritatis ac familiæ # Hic fama ē commissum esse prelium 24 April. ad fluuium vulgò dictum die Elst quo dux prodigiosus et insolens multum risus eo nobis hic sol. Illustriss. princips Electores designati epi D. Coloniens. Adolphus. D. Maguntinus. D. treuirensis ante hunc mensem electus ex canonicis maioris huius eccæ, Andernaci conuenerunt ad familiare colloquium, sed oia silent. Spes maxima est in vineis, bona mensuram vini albi bibimus pro 1. [illegible] Ex carmelo Col. xi Maij 47. M.D.T. Cappellanus fr. Alex. Candid. Carm. Tr.

De victoria C M et captiuitate ducis Saxoniæ e interitu sui filij conspasi

A^o^ 1578 mittit petrus pernia ad theod. Canterum literis Wolfij, ex officina sua libr. Gregor. Manuel. Imp: de institutione principis, et eiusd. arg^ti^ Belizarium Neritinoru ducem, cu orat. Phli Aldegondij ad principes Germaniæ.

Thomas Metelanus admodu amanter G. Cantero gratias agit pro beneficio ab ipso recepto, in come dando ipsu sigonio. Antw. a^o^ 1571 3. non Jun.

Vidi lras latinas Æmylij Bouchhorstij pictauij scriptas ad Guil. Canterum hac superscriptione:
Nobili ac docto viro Guil.mo Cantero cognato meo dilectissimo moranti in aedibus D. Aurati Graecarum literaru professoris parijs.

Ex litris Regneri Brocardi Mechlin. scriptis ad G. Wyckerslotium. Aº 1562.

Princeps Florentiae profectus est in Hispaniam ante tres menses; sunt qui nuptias sororis regis illum appetere putant.
Ludouicq Toletanus solus proficiscebatur vxore relicta, vt arbitror, Florentiae vbi agebat ante nuptias: Filia est comitis defuncti de Altamira Hispani, quam suscepit de puella parum pudica, dotem habet nulla aut exiguã sed formam admodum venustam. Florentiae principes audio ob matrimonium hoc ei infensissimos simulter et eius fratrem Garciam Ducem Albanum, reliquosque suae familiae qui ne alloquio quidem illu dignantur, et duo aureorum millium summam quam illi ex liberalitate sua in singulos annos erogare solet, nunc dare recusat, alia quatuor mill. ex pensionibq ecclesiasticis illi perijsse significant. Dabit operam in Hispanijs vt creat illum rex milite ord. Garobeil, nec tn adhuc obtinuerat. Sperabat hac via pensiones seruare verum aliam ee pontifici metem intelligimus.

Itaque

Itaque suę imprudentiæ grabissimas pœnas dat, et dolio illius novo detrimentur.

Ex litt. autogr. Corn. Hagij Jes. Traiecti ad A. V. Burch scriptis ao 1603.

In Lipsi litris per te mihi communicatis latinu loqui, et in pleno sensu succinctum stilum veneror et amplector. Displicet tn aliquatum in eis fati usurpatum nomen: quod illud B. Augustinus inter Eccles. DD. facile primus in homine Christiano reprehendat, quippe q non fato, sed Deo autore et gubernatore cuncta p hominum meritis vel demeritis vel sua misericordia parcente, vel iusto iudicio plectente, peragi reddat. Verum hæc unius sor in ipso: ex officio, ut morum scriptorum pluculum studioso.

G. Masius ad Lamb. v. Burch dec. 1604.

Miror me R. V. incognitum qui Ultraiecti sub D. G. Macropedio in studijs sodales fuimus, cum R. D. una cum fre apud M. Hermannum, ego vero apud magistrum Goudanu quartæ classis professorem habitabam. Ad frem R. V. dnm præsidem quod attinet, ille mihi et amicus et patronus fuit, qui nra diplomata a Rege Hispaniarum eod die expedita simul accepimus; ille, ut supremo Senatui Belgico præsset, ego vero ut hanc functionem episcopale obirem. Ut me noscas, Bommelia me genuit, in studio aluit Ultraiectum, et ulterius instituendu Lovanium ablegavit

Moretus ad Dec. Burchium Antw. 15 Decembr 1602.

Pallonis mortem tristis intellexi, do certè novi laudandi, quod opes quas moriendo reliquit in meliores Jesus ablegarit.

Ad C. B. D. M. Lugdunu Bat.

Tuas accepi, Vir clariss^me & doctiss^me, literas amicas simul et benevolas; versus etiam non minus pios quam doctos; quibus me obligas plurimum, imò tantum oneras aere tuo, ut solvendo non sim. At quod vocaris quasi mercatorem tecum agerem: facetè id quidem tu facis, Sed non ea mihi mes Amantissime Barlae, nec adeo rerum imperitus sum, ut tam inaequalem aestimationem facere velim, ac ea quae ex felicitate pro ingenii tui et labore proveniunt, libellulis istis, qui pauris assibus constant mercari: scio illa Musarum κειμήλια, caelestis aurae particulas, omni supervare vulgi aestimationem; scio divini iis quid inesse, ac perinde extra prophanorum comercium. Noli quaeso me putare ex secta Simonis illius qui Spiritus dona pretio sibi comparare voluit. Quod verò ad te misi libros, ex animi benevolentia fuit, quum ii ex bibliotheca privigni mei Med: mihi superessent, ut vobis plus utilitatis quam mihi adferre posse putarem: ut tum

ultra

ultra a me removeam omnem praevaricationis suspicionem, en vacuas has ad te mitto mi Barl. istis quidem externis, sed adfectu et amore interno in te meo plenas; quem meum adfectum si re ipsa aliquando probare vobis licuerit, in maximā foelicitatis meæ partem id numeraturus sum. Neq. n. ignoro ingenii tui sublimitatem spernere humi reptantia; qua in re, mecum oro humilioris licet ingenii homuncione facis; qui etiamsi infra mediocritatem constitutus sim, semp tamen animum supra Fortunam gessi, Ambitionis et Avaritiæ inimicus. Scio quam paucis natura egeat, quam inanes et simul quam periculosi sint huius mundi honores, quam ille felix qui sua exiguitate contentus latet, adeoq: erigit mentem supra hæc contemptibilia ad altiora atque spernit illa quæ a plerisque tanto opere expetuntur. Si de facultatibus meis, ut hodierni sunt mores, vulgus iudicaret, me pauperem diceret et ex infimo censu; ego vero me supra Crœsum divitem credo: Omnia mea mecum porto, aiebat ille olim; ego totius mundi me incolam puto, quæcunque oculo amplector ea possidere arbitror, cum non in abusu consistat possessio: in ea opinione acquiesco. Si propius examinas; ædes sunt mihi ampliores

quam

quam indigeam, nec quo vestiam aut ali possim commodi destitutus; imo si Diogenis mihi mens esset, multa mihi omnino magis quam usui sunt rebus iudicarem. Bibliotheca est et ad animi oblectamentum, et ad fatiendam desiderii vastitatem haud incommoda, in qua abditas omnes Persarum gazas aut Indiae utriusque divitias ut summum habeo: neque ibi desunt a omni aevo viri Divinitatis non minimum participes qui satisfaciunt in omnibus. Video aliorum curas et cupiditates easque ut mortalium incerta et vana insuper habeo; nec vivere mihi videor cum ita vivere non licet: nam simul ac inde avellor, vix audio nisi ea quae hanc mentis tranquillitatem turbent: hic iterum pugnae cum affectu: publica angunt, privata dolorem incutiunt, et tunc saepius extra sellam constantiae protrudor, quae tandem unica cogitatio illa, tanquam salutare pharmacum medetur, quod hominem me esse et cum hominibus vivere considerem, et tum demum ad veram felicitatem nos perventuros, postquam vitae huius scenam salutari epilogo clauserimus. Verum nimis te distraho, Vir doctissime, ad finem propero si

vnum

vnum illud addidero, maximas me pro nimia
illa tua liberalitate, quam tu magis ex adfecti
et beniuolentia erga me tua, quam meo me-
rito profectam arbitror gratias egerim.
Haec itaque boni consules, Vir humanissime ac
cultissime, atque ita loquaribus meis literis
indulgendo me amare ex animo responsurum
pergo. Traiecti ad Rhenum mense Junio 1627. T. A. B.

Ar: Buchellius Adolfo Vorstio Med. Professori
S. P.

S. Dne Nepos, literas tuas accepi, cum iam prior 6
scripsissem, sed ap. fratrem meum delituerant.
Quid igitur? pares sumus, & omnem hanc litem
inducamus. Nos oes sane tam bella valere
gaudemus, & matrem integritati suae insuper
pristinae restituta audire gratum admodum
fuit, ut ~~vobis~~ precamur deum ut perseueret.
De Induciis, iam scripsi non placere eas, et
eadem nunc mens est. Belgii Musas tam for-
tunatas ipsi gratulor, Dno sane meretur:
velim ei aures vellas, ut respondeat quam
primum non tam mea causa, quam eius q.
inclusas addidit. Quas iunximus ad D. de
Laet cognatus noster Cornel. Voerstius extorsit
is petit eius fauorem in causa sua Indica.
certo homo est fidelis, tu si potes eius quoque

ra

res apud illum promoveo; nam hic noster in novo illo regno commodius aget, ubi hospitia nulla, tabernæ meritoriæ non inveniuntur et rari qui ad compotatiunculas eum abducant. Novi anni principia iam brevi vos habebitis; fausta illa vobis sint et felicia precamur Deum opt: max: qui vos conservet ad vitã vitam, ut vestram adaugeat familiã. Uxor mea et ego vos ex animo salutamus.
Traiecti X Kal. Januarijs 1629.

Clariss.me Doctiss.que vir Scriberi amicissime. Huic scriptioni causã dedit nobis mihi Doctor Vorstig cum laudaret nuper ap: nos carmen tuum de obsidione Buscoducensi, cuius videndi desiderio teneor. Si eius ad me mittendi molestiam suscipere volueris gratum id erit admodum, et curabo ut sartum tectum ad vos redeat. Salutem impertit a vobis vir nobilis Kettwychius, qui olim in Brabantiâ mihi notus, et nunc, ut intelligo amice de me sentit. Si de studijs tuis me quoque certiorem feceris, et id erit inter res gratissimas; nec Martis hi turbines amorem erga Musas et literas otio excusserunt aut in timorem dederunt, licet res nostræ plus satis turbatæ videantur. Magistratus, uti dicitur, virum indicat, at si mihi iudicare

de rebus praesentibus liceret, dicerem non eundem
in adversis quam in prosperis animum plerosque
nostrorum gerere. Sed me urget uti scriberi
salve a me plurimum, et paucis, ni grave fuerit,
rescribe. Haec subito discedente a nobis Doct.
vestro ex urbe nra quasi ab hostibus obsessa.
iv Kal. Sextil. mitto tuus ex animo.

Ar. Buchelius.

Ar. Buchelius Casp. Barlaeo Med. & Phil. S. D. 6

Salve clarissime Dne Doctor. Dolui de
discessu tuo a nobis; nam habebam de libris
bibliotheca, picturis, numismatibus, aliisque
tecum conferenda. Imposuerat mihi licet
istius quidam, qui dixerat, te Rhenas pro-
fectum, unde et reditum exspectabam.
Nunc Blankendalius nr ad vos proficiscitur,
cum quo mitto libellum aere tantum meum
pro illo vere tuo quem dono misisti, impar
munus, aereum scilicet pro aureo. Est autem
acutissimi philosophi ex ingeniosa Italorum
gente, qui, quod maxime illo voluit, haud
impetravit tamen; nec de eo dici potest
qd magnum illum Scaligerum olim de Mureto
dicentem audivi, qui flammam vapit fumum
mihi vendidit; flammis n. si vera fama est

tanqua

tanquam Atheus et Impius vitam perdidit:
nec homini profuisse dicitur, quod pont.
& Eccl. Rom: tam anxiè sua scripta sub-
miserit, Layolitis item patribus blanditus
fuerit, ac toties Inquisitorum faboribus
imbuerit. Tanquam Epicureos et
Atheos traducit hoc libro Cardanum,
Pomponatium, Machiavellum, multa in
scholasticos etiam Theologos velitatur,
sed (ut mihi quidem videtur) pugnat
interdum tanquam qui vincere nollet, & in rebus
maximè praevaricatur. Judicium tuum,
vir doctissime, qui in totâ hac materiâ
versatissimus es, expecto. plura eius
scripta extant, ut sunt: Apologia pro
tridentino Concilio; alia pro Mose, Christo,
et Lege; Defensio Arystotelica; De Arcanis
Naturae; Trinum Magicum; alia.
Fulminat passim in Atheos, Impios, haereticos
ut eo scilicet clypeo tectus tutius sua pro-
paget. Verum hoc displicet, ut iam dixi, in
eius sortis hominibus, quod maximi interdum
momenti res ita fragili fulciant statumine
ut facilè vel per se ruinam minentur. Sic
et is qui de authoritate S.S. libellum dedit, sine

Socinus sit, sive alius eius generis, totam illam disceptationem tam gravem ac fundamentalem (ut dicunt) religioni nrę concludit profano vulgaris poetę versu. Sed ne te, mi Barlaee morer diutius, omnia vobis prospera a Deo O. M. precor, & finio. Adiunxi schedulam cum Calloti picturô graphicè admodum Infantium ab Herode cędem exprimente, quam velim D. Rectori Screbelio tradas, pro suâ olim mihi, tuo rogatu missa effigie. Et vale quam optumè, ut tuâ eruditione frui Resp. pub. literaria diutissimè possit, et nos cū eâ iterumq. vale, vir clarissime, ac tuum B. ut facis ornare perge. Traiecti Bat. XVII. Kal. Oct. â C. 1630.

Sunt ap me Origina[l]

Johannis III D. G. Suecorum Gothorum Wandalorum
etc regis ad Fredericum Archiepiscopu Traiect.
Baronem de Tautenberck quibus eid recomme-
dat D. Christophorum Schenck liberu Baron.
de Tautenbergh cum aliquamdiu in eius aula
fuisset comoratus. Dat. Stockholm [?] 10 mens. July
M.D.LXXVII. R[egni] eius nono. sub sigillo et signat.

Philippi principis hispaniaru utriusq Siciliae, Hieru[sal]
etc. Archid. Austriae Ducis Burgund. Com. Habsb.
Flandriae etc. ad captm S. Mariae Tr. pro præ-
benda Joi de Meurs assignanda. Datu Aug.
Vindel. XII Mens. May. M.D.L. sub sig. et sign.
subscr. Gonzalus Perezius.

Julii D.G. Epi Herbipolensis et Franconiae Ducis
ad Adrianu vander Burchium de lris et poem.
eius sibi oblatis per suum Med. Doct. Gotfrid.
Steggium. Dat. Wirceburgi prid. cal. Apr. anno
M.D.XCIIII. sub sigil. et signatura ppria.

Iohis de Hoya Epi et Principis Monasteriensis admin.
Osnab. et Paderborn. Ecclesiaru ad Jo: Knijff
Epm Groningensem ex Castro Bevergern 13 Oct.
Ao M.D.LXVIII. sub sigil. et sign. ppria
subscr. Arculanus.

Epistolae diversorum ap: me existentium
non descriptae.

D. Everardi Vorstij Med. ad Adr. Burchiu JC. quam multa.
D. Adolfi Vorstij Med. eius F. ad eund. quam plures.
D. Josephi Vorstij JC. ad eund. aliquae.
Ant. Trutij ad D. Mart. Schipperiu Med. de filij eius indole et morbus iudicium Lugd. Bat. 24 decemb. 1584.
Idem ad Adr. v. Burchium, de missis osculis, ocellis, tristibusque funeribus, item de filio eius in [illegible] suis recipiendo. Leydae 17 Apr. 1601. [illegible]
Guil. Assendelfius ad Adr. verburchiu, de renoratione filij sui Adriani domum. 3 id. Jul.
D. Henricus Botterus Med. ad Arnol. Burchium de libris ab D. Jo. Hurnio Med. sibi transmittendis. 16 Jan. 1602.
D. Walravius de Haeste et Heerbuns ad D. Lamb. v. Burchiu de historia eius Sabaudica 7 Cal. Febr. a° 1597.
Joachimus a Schanck ad Decan. v. Burchiu, queritur quod d. Joi Kelder [illegible] expensas solvendas ex causa cuiusdam testamenti 16 Maij 1594.
Jo(han)nes Wintersbourg ad D. Lamb. vander Burch Decan: de litteris salvitonductus; adversa item valetudine dominae suae uxoris praesidis. Antw. 29 Junij a° 1594.
Had. Fr. vander Burchius Dec. Mechlinien. ad L. v. Burch patruu Dec. S. Mar. Tr. scribit de bonis domesticisq. [illegible], et ut sibi satisfiat novi patruel. Gysleinij. Mechlin. 19. Maij A° Ch. 1600
Idem ad eundem de rebus item domesticis et adversa

matris

matris valetudine extrema. Bruxellis 15 Octob. A° 1594.

Jo. Wolsshagius ad Joan. Lentium de Admissione ad prebendam et q impedimenta: ubi quaedam de valore prebendarum, et quomodo is intelligendus item de dispensatione non contemnenda. Romae 8 octob. a° D. 1549.

Ches Quercius ad Adr. vand. Burchium de piis eius carminibus, de filio item de Glycerio cor[?] pr[?]tori Louan. 7. cal. Apr. 1593.

Timannus a Vou Com. Harlem. ad Adr. v. Burchium inbitatio amica, ut inviset.

Epistola ... Maximil. de Hornes ... viri non indocti ad Adrianu vande Burchu de eius poe... matiis a. 1595 ... Non. Jan.

Vidi ap. Vestegium aurifabr. et sculptorem monetae sigillū Alberti Brandenb. elect. Mogunt. non vulgaris artificii oblongū habens in circuitū duplici ordine literas sequentes.

S. REVE. ET ILLUS. D. D. ALBERTI T. T. S. PETRI AD VINC. S. S. ECCL. R. PRESB. CAR. ET LEGA. N. A. ARCHIEPI MOG. ET MAGD. PRIN. ELEC. S. R. IMP. PER GERM. ARCHICAN. AC PRIN. ADMIN. ECCL. HALB. MARCH. BRAN. STET. POME. CASS. AC SLA. DUC. BURGR. NORI. AC RUGI. PRIN.

Register oste index.

Epistolæ diversorum Corneli Valerii Adriani VI. P.R. Joan. de Witt. Hesii. Fabri, Rufrenii, Botteri, Buchelii, Nibeldii.

Wichmanni mon. 28.
Schenckii Tauteb. 31.
Rictwyckii
Winsemii 33.
Glycerii
A castro Mid. Ep. 35
Desselii 38.
Pirii ad Orontium
Thalesii 41.
Hoxbirii 44
Dalii 49.
Trutii 53.
Ampzingii 58. 125.
Hogerbetii 61
Verdoesii
Camerarii fragm. 78.
A. M. Scurman 79. 134.
Contr. Selden. Grasw 91
Nic. Drumel. 107.
Melanthon. 108.
Rosweij. de petab. 109.
Lamb. Canteri 111. seq.
Casenbrotii 116.
Hogelandii 127.

Buchel. ad Beberbie. 56. ad Epp. 69. ad Scriber. 70. 130. 142. 98. ~~76~~
Ad Barlaeu 76. 81. 124. 132. 7 / 149.
ad Vossiu prem. 154.
Ad. Vorstium 146. 159.
Ad. Rectore 77.
Ad Pontanum 85. 121.
Ad. Meursium 124.
Ad. A. M. Scurman. 136.

Rami. 117.
Luntii. 119.
Crispii Secundi. 129.
Cromstrii.
Wintershovii. 133.
Grotii Joan.
M. Lotichii. 139.
Weltzii. 141.
Realii 159.
Richardotii 151.
Sandelini. 152.
Pinackeri 154.
Boetzelar. Ged. 155.
Masii
Ad Burchrod Vatii

Tit. Moguntini Alb. Brand. in fin.
Nomenclator Var. Epist. 161.

Basilius, Sermo in divites avaros sive de pauperibus subveniendis, vertaald door de Wit.

Dit werk is blijkens rondvraag niet aanwezig ita K.B. (B.C.C.), Leiden U.B., R'dam, A'dam U.B., Nijmegen U.B., Groningen U.B., Utrecht U.B. Niet gevonden bij Moes-Burger (Corn. ~~[illegible]~~ Claesz.)

Methodenlehre.

— 3. Aufl. T. z. pl., 1904. 2 dln. 8o.
Y. oct. 1843 (depôt Philos. Leesz.)

— 4. ... Aufl. besorgt von Heinrich Maier. T. z. pl., 1911. 2 dln. 8o. 167. F. 16, 17

Simmel, Georg. Die Probleme der Geschichtsphilosophie. Eine erkenntnistheoretische Studie. 3. ... Aufl. Leipzig, 1907. 8o. 180. F. 26; I. M. G. (1056)

— 4. Aufl. München, 1922. 8o. Philos. Leesz.

Simmel, Georg. Soziologie. Untersuchungen über die Formen der Vergesellschaftung. Leipzig, 1908. 8o.
Philos. Leesz. (729)

[illegible] Philos. [illegible]

[illegible] Aufl. besorgt von Heinrich Maier. [illegible] 167 [illegible] 17

[illegible] 8°.

Simmel, Georg. Die Probleme der Geschichtsphilosophie. Eine erkenntnistheoretische Studie. 3. Aufl. Leipzig 1907. 8°. 180 [illegible] M. [illegible]

[illegible] Aufl. München. 1922. 8°. Philos. [illegible]

Simmel, Georg. Soziologie. Untersuchungen über die Formen der Vergesellschaftung. Leipzig. 1908. 8°. Stiftg. Lucas. [illegible]